ମୂଲ୍ୟବୋଧଭି□କ ପତ୍ରିକା

ଉତ୍କଳ ପ୍ରତିଭା

The Utkal Prativa

ପ୍ରଥମ ବର୍ଷ, ସଂଖ୍ୟା - ୪ , ଭୁବନେଶ୍ୱର, ୧୬-୩୧ ଜାନୁଆରୀ- ୨୦୧୫, ପାକ୍ଷିକ, ୧୨ ପୃଷ୍ଠା, ମୂଲ୍ୟ-୧୦ଟଙ୍କା • Vol-I, Issue - 4, Bhubaneswar, 16-31 January - 2015, Fortnightly, 12 Pages, Rs.10.00

ନୂଆବର୍ଷର ଅନୁଚିନ୍ତା

ଗତବର୍ଷ ପାଇଁ ତା' ପୂର୍ବବର୍ଷ ଶେଷ ଅବସରେ ଆମେ ବହୁ ସ୍ୱପ୍ନ ଦେଖିଥିଲୁ ଯେ ଅନ୍ତତଃ ଆଗାମୀ ବର୍ଷଟି ସୁଖ-ସମୃଦ୍ଧି ଓ ଶାନ୍ତିରେ କଟି ଯାଉ । ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ଶୁଭ ମନାସିବା ସହିତ ବିଶ୍ୱର ମଂଗଳ ପାଇଁ ମଧ୍ୟ ବିଶ୍ୱନିୟନ୍ତାଙ୍କ ପାଖରେ ପ୍ରାର୍ଥନା କରିଥିଲୁ । କେହି ରୋଗରେ ଆକ୍ରାନ୍ତ ନ ହୁଅନ୍ତୁ; କେହି ଦୁଃଖ ନ ପାଆନ୍ତୁ; କାହାର ଅମଂଗଳ ନହେଉ; କେହି କାହାକୁ ପୀଡ଼ା ନଦେଉ; କାହାର ପେଟ ବା ପିଠରେ ଅଭାବ ନଥାଉ; ମୁଣ୍ଡ ଗୁଂଜିବା ପାଇଁ ସମସ୍ତଙ୍କର ବାସ ଖଣ୍ଡିଏ ଥାଉ; ନାରୀ କି ପୁରୁଷ କେହି ନିର୍ଯ୍ୟାତିତ ନହୁଅନ୍ତୁ; ଧର୍ଷଣ କଷଣ କି ସେହି କାରଣରୁ କାହାର କେହି ଶିକାର ନହୋଇ ପ୍ରାଣ ତ୍ୟାଗ ନକରୁ; ପ୍ରକୃତି କାହା ପାଇଁ ପ୍ରତିକୂଳ ନହେଉ; ଅବୟସରେ କାହାର ପ୍ରାଣ ନଯାଉ; ସମସ୍ତେ ପରିପୃକ୍ତ ଏବଂ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ ବୟସ ବଂଚି ସୁଖରେ ଯାଆନ୍ତୁ । ଏମିତି ଅନେକ ଆଶାରେ ଶାନ୍ତିର ପୃଥିବୀଟିଏ ପାଇଁ ଦୀପମାନ ଜାଳି ଥିଲୁ । ଚାହୁଁ ଚାହୁଁ ଗତବର୍ଷଟି ଚାଲିଗଲା । କ'ଣ ଆଶା କରିଥିଲୁ ଆଉକ'ଣ ଅଙ୍ଗେ ଲିଭାଇଲୁ; ଏପରି ଜଣା କଥାକୁ କହିବା କିଆଁ ? କହିବୁ ନାହିଁ ସିନା, ଯାହାର ଯାହା ବ୍ୟକ୍ତିଗତ କ୍ଷତି ହୋଇଛି, ସେ କ'ଣ ତାକୁ ଭୁଲି ପାରିବ ? ଅବଶ୍ୟ କିଛିଟା କ୍ଷତିର ଭରଣା ହୋଇପାରେ; ହେଲେ ଆଉ ଯାହା ଅପୂରଣୀୟ; ଯାହା ଖୋଜିଲେ ମିଳେ ନାହିଁ; ଯାହା ସ୍ମୃତି ଓ ଅତୀତ, ତାକୁ କ'ଣ ଭରଣା କରିହେବ, ନା' ପାଶୋରି ହେବ ! ପାକିସ୍ତାନୀ-ତାଲିବାନୀ ଗଣ ଶିକାର ହୋଇଥିବା ଶିଶୁମାନଙ୍କୁ ହରାଇବା ଦୁଃଖ କ'ଣ ଭୁଲିପାରିବେ ତାଙ୍କ ପିତା-ମାତା ବା ନିଜ ଲୋକମାନେ ! ନା' ଏ ହୃଦୟ ବିଦାରକ ଦୃଶ୍ୟକୁ ଇତିହାସ କେବେ ଲିଭାଇ ପାରିବ ତା' ପୃଷ୍ଠାରୁ ! ଆସାମରେ ବୋଡ଼ମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଚାଲିଥିବା ନରସଂହାରକୁ କେମିତି ଭୁଲିବ ଏ ଦେଶ, ଏ ବିଶ୍ୱ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ନିଜ ଲୋକେ ! ସେମିତି ତ' ମାଓମାନେ, ଚଲାଇଥିବା ନୃଶଂସ ହତ୍ୟାକାଣ୍ଡ କୋଉ ଅନାଦର୍ଶକୁ ଆଦର୍ଶ ନାଁରେ । ବଳାତ୍କାର, ଧର୍ଷଣ ଓ ହତ୍ୟାଜନିତ କୋଉ ନାବାଳିକା ବା ନାରୀର ବ୍ୟଥିତ ଓ ମଥିତ କାହାଣୀ କେହି କ'ଣ କ୍ଷମା ଦେଇପାରିବେ ? ଚିଟ୍‌ଫଣ୍ଡ ମହାଦୁର୍ନୀତିର କାହାଣୀରେ କାଙ୍ଗାଳ ହୋଇଯାଉଥିବା ମଣିଷମାନଙ୍କ କଥା ତହିଁକୁ ବଳାଏ ବେଶୀ ଅଥଚ ସେପଟେ କଳାଧନ କେଳଙ୍କରୀରେ ବୁଡ଼ିଛି ଏ ଦେଶ ! ଆମବ୍ୟକ୍ତିଗତ କଥାକୁ ବାଦ୍ ଦେଲେ ଗତବର୍ଷର ପ୍ରାକୃତିକ ବିପର୍ଯ୍ୟୟ: ବାତ୍ୟା, ବନ୍ୟା, ଅଂଶୁଘାତ, ଏମିତି ଯେତେ ଯେତେ ଅକାଳ ଚଡ଼କ ଓ ମଡ଼କ ମାଡ଼ି ଆସିଲେ ଏବଂ ଯାହା ଦେଲେ, ଯାହ ନେଲେ; ତାହା କ'ଣ ଅନୁଭବୀ ତା' ଜୀବଦଶାରେ ଭୂଲିଯିବ ! ଛାଡନ୍ତୁ । ଗୋଟିଏ ଧାଡ଼ିରେ ଶେଷ କରିବା ଏ ପର୍ଯ୍ୟାୟ, ଗତସ୍ୟ ଶୋଚନା ନାସ୍ତି । ଅତୀତରୁ ଅନୁଭବରୁ ବ□ମାନରେ ଆମେ ଛିଡ଼ା ହୋଇ ଭବିଷ୍ୟତକୁ ହାତ ବଢ଼ାଇବା କଥା । ବୁଝୁଛୁ ଯେ ଭବିଷ୍ୟତ ଅନିଶ୍ଚିତ । ଆଶା ଫଳବତୀ ହୋଇନପାରେ; କିନ୍ତୁ ଏହାତ ସତ୍ୟ ଯେ ଆଶାନଥିଲେ ଜଣେ ବଂଚିବି ପାରିବନାହିଁ । ଏଣୁ କୁହାଯାଏ ଆଶା ହିଁ ବଂଚିବାର ଆଶା (Hope is hope for survival) ଏଣୁ ଆସନ୍ତୁ ବ□ମାନରେ ହିଁ କର୍ମ କରି ଚାଲିବା । ଅତୀତ ଯାହା ଯାଇଛି ଏବଂ ଯାହା ଘଟିଛି; ତାହା ସତ୍ୟ । ତା'ଠୁ ଅଧିକ ସତ୍ୟ ହେଉଛି ଚଳତ୍ ବ□ମାନ (living present). କର୍ମ କରିବାହିଁ ନିଶ୍ଚିତ ସତ୍ୟ; କିନ୍ତୁ ଫଳ ଯେତେ ବେଳେ ଅନିଶ୍ଚିତ ଭବିଷ୍ୟତ ଉପରେ ନ୍ୟସ୍ତ, ଆସନ୍ତୁ ଫଳକୁ ଆଶା କରିବା ନାହିଁ । ଅନ୍ୟପକ୍ଷରେ କର୍ମ ଏକ ଯୋଗ । ଏ କର୍ମ ଯୋଗରେ ଏକ ସା□ିକ ଆନନ୍ଦ ଅଛି । ଅନ୍ତତଃ ନିଜକୁ ନିଜେ କର୍ମ କରିବାର ଆନନ୍ଦ ପାଇପାରିବା । ଏହା ଏକ ଆତ୍ମିକ ସୁଖ । ତା'ବି ସତ୍ୟ ଯେ କର୍ମହିଁ ଭାଗ୍ୟ ଲେଖେ; ଭାଗ୍ୟ କର୍ମ ଲେଖେ ନାହିଁ । ଏଣୁ ଶୋଇବା ସିଂହ ପାଇଁ ଶିକାର ନାହିଁ । ସେ ଉପାସ ରୁହେ । ଏହାକୁ କ'ଣ ଭାଗ୍ୟ କହିବା ? ଏବେ ଆମେ ଏକ ସଂକୁଚିତ ପୃଥିବୀରେ ବାସ କରୁଥାଏ । ଜଗତୀକରଣ ପ୍ରକ୍ରିୟାରେ ଏହା ଏକ ପରିବାର । ଏବେ କୋଉ କଥା ଚିନ୍ତା କଲାବେଳେ, କୋଉ କର୍ମ କଲାବେଳେ, କୋଉ କଥା କହିଲା ବେଳେ, ଏହାକୁ ନିଜ କଥା, ବିଶ୍ୱ କଥା ବା ନିଜର ପରିବାର କଥା ବୋଲି ଭାବ । ସେଥିରେ ସବୁରି ମଂଗଳ ହେବ । ପୁରୁଣା ବର୍ଷକୁ ବିଦାୟ ଦେଲାବେଳେ ଏବଂ ନୂଆବର୍ଷକୁ ସ୍ୱାଗତ ବେଳେ, ଆମେ କେତେ ବାଣ, ରୋଷଣୀ, ନାଚ, ଗୀତ, ଆମୋଦ, ପ୍ରମୋଦ ଓ ଭୋଜିଭାତ ଇତ୍ୟାଦିରେ କିଛି କଟାଇଥାଉ । ଏହା ଆମର ଏକ ଉନ୍ମାଦ ନିଶ୍ଚୟ । କାହିଁକିନା ଏହା କ୍ଷଣିକ ଯେହେତୁ ସବୁକିଛି ସୂର୍ଯ୍ୟଚନ୍ଦ୍ର ଉଇଁବା ଓ ବୁଡ଼ିବା ପରି ଗତାନୁଗତିକ; ଏମିତିକି ଦିନଟିଏ ନାହିଁ ଯେଉଁ ଦିନ କା'ର ଜନ୍ମଦିନ କି କାର ମରଣ ନାହିଁ । ଏଇତ ଗଣନାରୁ ଜଣାଯାଇଛି ଯେ ଭାରତରେ ପ୍ରତି ଅଧଘ□ାରେ କେହିଜଣେ ଧର୍ଷଣ ହୁଏ ବା ଏହି ଜନିତ ତା'ର ମୃତ୍ୟୁ ହୁଏ । ନୂଆ ବର୍ଷ ପାଳନ ଅବସରରେ କିଏ କେଉଁଠି ଶିକାର ହୋଇ ଚାଲିଥାଏ । ଏହା ବ୍ୟତୀତ ଆକସ୍ମିକତା ଏବଂ ଦୁର୍ଘଟଣା କଥା ଅଛି । ଏଣୁ ନୂଆବର୍ଷ କ'ଣ ଯେ ? କେହି ଆନ୍ତର୍ଜାତିକ ସ୍ତରକୁ ବିଚାର କରି କହିପାରନ୍ତି: ଏହା ଯୀଶୁଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କର ଜନ୍ମଦିବସ ଠାରୁ ଆରମ୍ଭ ହେଉଥିବା ପରବ□ ବର୍ଷ; ସୂର୍ଯ୍ୟ ଗଣନା ଅନୁସାରେ ନୂଆବର୍ଷର ଆରମ୍ଭ ହେଉଛି ମହାବିଷୁବ ସଂକ୍ରାନ୍ତି ଦିବସରୁ; ରାଶିଚକ୍ର ଅନୁସାରେ ମଗୁଶୀର ମାସ ଆଦ୍ୟଦିବସରୁ ଏହାର ଆରମ୍ଭ; ଆଉ କାହା ପାଇଁ ପୃଥିବୀର ଆଦ୍ୟଦିବସ ହିଁ ନୂଆ ବର୍ଷର ଆରମ୍ଭ ଦିନ . . . ଇତ୍ୟାଦି । ଦେଶ ଭେଦରେ ମଧ୍ୟ ଭିନ୍ନ ଭିନ୍ନ ନୂଆ ଦିବସ ପାଳିତ ହୁଏ । ତଥାପି ଏ ଦିବସ ଗୁଡିକ ପାଳିବାର ଯଥାର୍ଥତତା ଅଛି । ଏହା ସାମଗ୍ରିକ ଭାବେ ପରଷ୍ପର ଓ ସମୂହର ଶୁଭ ମନାସିବାର ଏକ ମୁହୂ□; ଶାନ୍ତି ପାଇଁ ହାତ ପ୍ରସାରଣ କରିବାର ଏକ ଅବସର । ଏ ବିଶ୍ୱ ଓ ତା' ପରିବେଶ ; ଏ ମଣିଷ ଏବଂ ତ'। ଜାତି ; ଏ ପୃଥିବୀ ଏବଂ ତା' ଅନ୍ତେଃବାସୀ ତଥା ପ୍ରକୃତିକୁ ସଂରକ୍ଷଣ ଓ ବଂଚାଇବା ହିଁ ହେଉ ଏହାର ଅନୁଚିନ୍ତା । କାରଣ ପ୍ରକୃତି ବଂଚିଲେ ଆମେ ବଂଚିବା । କାହାକୁ ଦୁଃଖ ଦେଇ ଜଣେ ସୁଖ କିଣିବା କିମ୍ବା ଅନ୍ୟର କବର ଉପରେ ଛିଡ଼ା ହୋଇ ନିଜ ସ୍ତ୍ରୀ ପାଇଁ ତାଜ ମହଲ ତୋଳିବା ନିହାତି ଅସମ୍ଭବ । ସମ୍ଭବ ଏହି ଯେ ସମସ୍ତେ ସମଅଧିକାରରେ ବଂଚନ୍ତୁ; ପ୍ରାକୃତିକ ସନ୍ତୁଳନ ରକ୍ଷା କରନ୍ତୁ ଏବଂ ଏଥିପାଇଁ ସମସ୍ତେ ଖାଲି ଚିନ୍ତା ନକରନ୍ତୁ; ଅନ୍ତତଃ ଏହାକୁ କାର୍ଯ୍ୟକାରି କରନ୍ତୁ ।

ସର୍ବେଭବନ୍ତୁଃ ସୁଖୀନଃ ॥

ବିପିନ ବିହାରୀ ମହାନ୍ତି

ଜଟଣୀ, ଜି-ଖୋର୍ଦ୍ଧା

ପଢ଼ିଲେ ପଢ଼, ନପଢ଼ିଲେ ନାହିଁ

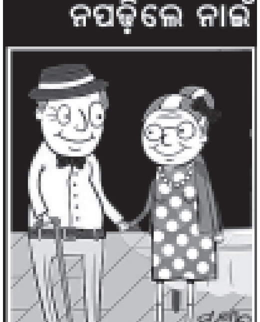

ବାଇକ ବଉଣ ବାହା କୁ ପୁଛିଲା
କେତେକି ଲାଗୁଛି ଜାଲି ।
ବଉଣା ପବନ ମନ ପୋଡ଼ିଦେଲା
ନୂଆବର୍ଷ ଖଲା ଚାଲି ।
ଘରେ ବସି କିଆଁ ଖାଲି ?
ଗାଆଁକୁ ତ ଗାଡ଼ି ମାଉଣୋ ଯାଉଛି
ମଡେଡେଲ କିଙ୍କେ ବୁଲେଇ ଆଣୁନ
ଅମିତ୍ ଶାହାଙ୍କ ରାଲି ॥

ନୂତନ ବର୍ଷର ଅଭିନନ୍ଦନ ଜଣାଇ ଓଡ଼ିଏମ୍ ପବ୍ଲିକ୍ ସ୍କୁଲ୍ ଛାତ୍ରଛାତ୍ରୀଙ୍କ ମାନବ ଶୃଙ୍ଖଳ

ସମ୍ପାଦକୀୟ

ବିଦାୟ ନେଇଛି ୨୦୧୪ । ଧରାପୃଷ୍ଠରେ ପଦାର୍ପଣ କରିଛି ନୂଆ ବର୍ଷ ୨୦୧୫ । ବିଗତ ବର୍ଷର କ୍ୟାଲେଣ୍ଡରରୁ ଶେଷ ପୃଷ୍ଠାଟି ସ୍ମୃତିର ମାନଚିତ୍ରରୁ ଲିଭିଯାଇଛି । ନୂଆ କ୍ୟାଲେଣ୍ଡର ପୃଷ୍ଠା ଦେଖିବାକୁ ମିଳିଛି । ପ୍ରତ୍ୟେକ ନୂଆବର୍ଷ ଆମ ପାଇଁ ଅନେକ କିଛି ନୂଆ କରିବାର ସ୍ୱପ୍ନ ଓ ସନ୍ଦେଶ ନେଇ ଆସିଥାଏ । ଅନେକ ଲୋକ ନୂଆବର୍ଷରେ ନୂଆ ଶପଥ ନେଇଥାନ୍ତି । କେତେକ ଧୂମପାନ ଓ ମଦ୍ୟପାନ ଛାଡ଼ିବାକୁ ଶପଥ ନେଇଥାନ୍ତି ତ କେତେକ ନିଜର ଓଜନ କମାଇବାକୁ ଶପଥ ନେଇଥାନ୍ତି । ଧିରେ ଧିରେ ବର୍ଷ ଗଡିଚାଲେ । କିଏ କିଏ ସେମାନଙ୍କ ଶପଥ ରଖିବାରେ ସଫଳ ହୁଅନ୍ତି ପୁଣି କାହାକୁ ବିଫଳତାର ମୁହଁ ଦେଖିବାକୁ ପଡିଥାଏ । ସେମିତି ସରକାର ମଧ୍ୟ ନୂତନ ବର୍ଷରେ ଅନେକ କିଛି କରିବାର ଶପଥ ନେଇଥାନ୍ତି । ବିଗତ ୨୦୧୪ ଆରମ୍ଭ ହେବା ସମୟରେ ଆମ ଦେଶର ଜନତା ଅନେକ କିଛି ଆଶା କରିଥିଲେ । ତେବେ ଏହିବର୍ଷରେ ଦେଖିବାକୁ ମିଳିଥିଲା ଅନେକ ଦୁର୍ନୀତି । ୨୦୧୪ ମସିହାକୁ ଦୁର୍ନୀତିର ବର୍ଷ କହିଲେ ଭୁଲ୍ ହେବନି । ଏହି ବର୍ଷ କେତେକ ବଡ ବଡ ଦୁର୍ନୀତି ପଦାକୁ ଆସିଥିଲା ଯାହା ଭାରତରେ ହଇଚଇ ସୃଷ୍ଟି କରିଥିଲା । ସବୁବେଳେ ଦୁର୍ନୀତିରେ ସାମିଲ ପ୍ରମୁଖ ବ୍ୟକ୍ତିମାନେ ଖସିଯିବାରେ ସକ୍ଷମ ହେଉଥିବାବେଳେ ଚଳିତବର୍ଷ ଏଭଳି ହୋଇପାରିନଥିଲା । ବିଭିନ୍ନ ଅବୈଧ କାର୍ଯ୍ୟରେ ସଂପୃକ୍ତିଥିବା ପ୍ରତିପ□ଶାଳୀ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଜେଲ୍ ଯିବାକୁ ପଡିଥିଲା ।

ନୂଆ ବର୍ଷରେ ଖାଲି ନୂଆ ସଂକଳ୍ପ ନେଇଗଲେ ହେବନାହିଁ । ଯଦି ଆମେମାନେ ଏହାକୁ ବାସ୍ତବ ଜୀବନରେ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ ନକରିବା ତେବେ ମନେ ହେବ ଯେପରି ନୂଆବର୍ଷ ମାତ୍ର ଗୋଟିଏ ଦିନ ପାଇଁ ହିଁ ଆସିଥିଲା । ଫାର୍ମ ହାଉସରେ ବିଳମ୍ବିତ ପାର୍ଟି ଆଉ ସକାଳୁ ମନ୍ଦିର ଦେବାଳୟରେ ଭିଡ ଜମାଇଲେ ସତରେ କ'ଣ ନୂଆବର୍ଷର ଯଥାର୍ଥତା ରହିବ ? ପ୍ରତିବର୍ଷ ଏହି ନୂଆବର୍ଷଟି ଆସୁଛି । ଫୁଲବାଲା ଠାରୁ ଡାଏରୀ ବାଲା, ଫୋନ୍, କାର୍ଡ ବାଲାଙ୍କ ଠାରୁ ମାଛ, ମାଂସବାଲା, ମଦ ଦୋକାନୀ ଠାରୁ ବକ୍ସିସ୍ ନେଲାବାଲା ସମସ୍ତେ ଲାଭବାନ ହୋଇଥାନ୍ତି । ହେଲେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ହାତରେ ଯେ କୋଟି କୋଟିର ଅମୂଲ୍ୟ ସମ୍ପଦ ଟେକି ଦେଇଛି ତାହାକୁ ଆମେ ସମସ୍ତେ ଭୁଲି ଯାଉଛେ । ଆମ୍ଭେମାନେ କେବେ ଚିନ୍ତା କରିଛେ ଯେ, ଆମ ଘରେ ଜୀବନ୍ତ ଭଗବାନ ରହିଛନ୍ତି ସେ ହେଉଛନ୍ତି ଆମର ପିତାମାତା । ଆଉ ଲକ୍ଷ୍ମୀତ ସ୍ୱୟଂ ସେଠାରେ ବିରାଜମାନ । କେବେ ଖୁସି ଓ ଆନନ୍ଦ ପାଇବା ପାଇଁ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଚେତନାକୁ ନିଜ ଭିତରେ ଜାଗ୍ରତ କରିବା ପାଇଁ ଚେଷ୍ଟା କରୁନାହୁଁ । ସଦାସର୍ବଦା ପରନିନ୍ଦା, କାହାକୁ ଅସୁବିଧାରେ ପକାଇବାରେ ଚିନ୍ତନ, କୁଭାବନା, ପରଶ୍ରୀକାତରତା ପରି ବଦଭ୍ୟାସକୁ ଦୂରେଇ ରଖୁନାହୁଁ । ବାସ୍ତବିକ ଶାନ୍ତି କ'ଣ ଆମେ ମାନେ ପାଇ ପାରିବା ! ତାହେଲେ ନୂଆ ବର୍ଷ କ'ଣ ପାଇଁ ? ଓ କେଉଁମାନଙ୍କ ପାଇଁ ? ବାସ୍ତବିକ ନୂଆବର୍ଷର ଭେଳିକି ନାମରେ ଆମେ ନିଜକୁ ସିନା ଠକୁଛେ କିନ୍ତୁ କେବେ ଭାବନା ରାଜ୍ୟକୁ ବିବେକକୁ ସତରେ କ'ଣ ପ୍ରଶ୍ନ କରିପାରିବା ବାସ୍ତବିକ ଆମ୍ଭେମାନେ ନୂଆ ବର୍ଷ ସହ ନୂଆ ଚେତନା, ନୂଆ ଭାବନା ନେଇ ନିଜକୁ ନୂଆ ରୂପରେ ସଂସ୍କାରିତ କରିବା ପାଇଁ ଦିବ୍ୟପଥର ଅନୁଗାମୀ ହେବାପାଇଁ ବ୍ରତୀ ରଖିବା ତ ? ଏ ସଂପର୍କରେ ଚିନ୍ତା କରିବା ଉଚିତ୍ । ସାଧାରଣ ଲୋକଙ୍କଠାରୁ ସରକାରଙ୍କ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସମସ୍ତେ ନୂଆ ବର୍ଷରେ ରଖୁଥିବା ସଂକଳ୍ପକୁ ଠିକ୍ ଭାବେ ପାଳନ କରିବା ଉଚିତ୍ । ଏ କ୍ଷେତ୍ରରେ ବିଗତବର୍ଷର ବିଫଳତାରେ ଆନ୍ଦୋଳିତ ନହୋଇ, ନୂଆବର୍ଷରେ ଶ୍ରଦ୍ଧାସମ୍ପନ୍ନ, ସଦ୍‌ଗୁଣ ଆଭିମୁଖ୍ୟକୁ ହୃଦୟଙ୍ଗମକରି ଜୀବନଯାପନ କରିବାକୁ ସଂକଳ୍ପନେବା ଏକାନ୍ତ ପ୍ରୟୋଜନ ।

ନୀତିବାକ୍ୟ

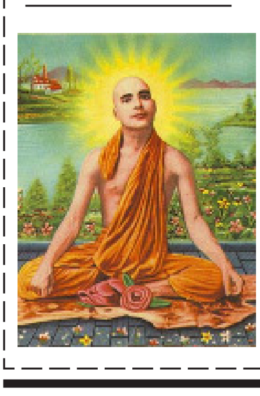

ନିଜକୁ ନିଜେ
ସାଂସାରିକ ପଦାର୍ଥ
ଆସକ୍ତି ଠାରୁ ଅଲଗା
ରଖିବା ହିଁ ହୃଦୟ
ଶୁଦ୍ଧତାର ଅର୍ଥ ଅଟେ ।
ତ୍ୟାଗର ଅର୍ଥ
ଏହାଠାରୁ ତିଳେ
ମାତ୍ର କମ୍ ନୁହେଁ ।

- ସ୍ୱାମୀ ରାମତୀର୍ଥ

ନୂଆବର୍ଷର କଥା

ପୃଥିବୀଟି ପଦାର୍ପଣ କରିବାକୁ ଯାଉଛି ଏକ ନୂଆ ବର୍ଷର ନୂଆ ଭାବନାରେ । କ୍ୟାଲେଣ୍ଡରରୁ ଶେଷ ପୃଷ୍ଠାବି ସ୍ମୃତିର ମାନଚିତ୍ରରୁ ଲିଭିଯିବ । ସତରେ ପ୍ରତିଥର ଏହି ନୂଆବର୍ଷ, ନୂଆସ୍ୱର୍ଶ, ନୂଆ ଭାବନା ଆଉ ଅନେକ କିଛି ନୂଆ କରିବାର ସ୍ୱପ୍ନ ସନ୍ଦେଶ ନେଇ ଆସିଥାଏ ନିଜର ଚିହ୍ନା ଜଣା ମଣିଷଙ୍କ ପାଖକୁ । ସମ୍ପ୍ରତି ନୂଆବର୍ଷରେ ସାଧାରଣତଃ ଧୂମପାନ ବା ମଦ୍ୟପାନ କିମ୍ବା ଓଜନ କମାଇବା ଭଳି ଶପଥ ନେଉଛନ୍ତି । ତେବେ ଏହି କଥା ପଛର ଏକ କୌତୁହଳି କାହାଣୀଟି ମନେପଡ଼େ । ଏହି ଦିନରେ ବାବିଲୋନ୍‌ର ପୁରାତନ ଲୋକମାନେ ପଡ଼ିଶା ଘରୁ ଉଧାର ଆଣିଥିବା କୃଷି ଉପକରଣ ଗୁଡ଼ିକୁ ଫେରାଇବାର ଶପଥ ନେଉଥିଲେ । ତେବେ ଦେଖାଯାଉଛି ଯେ ବିଶ୍ୱରେ ପାଳିତ ହେଉଥିବା ସବୁ ସାଂସ୍କୃତିକ ଓ ଧାର୍ମିକ ପର୍ବ ବା ଉତ୍ସବ ଭିତରେ ନୂଆବର୍ଷ ସବୁଠାରୁ ଲୋକପ୍ରିୟ । ତେବେ ପ୍ରାୟତଃ ସବୁ ଦେଶରେ ଜାନୁୟାରୀ ମାସର ପ୍ରଥମ ଦିନଟିକୁ ନୂଆବର୍ଷ ଭାବରେ ବେଶ୍ ଧୁମ୍‌ଧାମରେ ପାଳନ କରାଯାଉଛି । ପ୍ରତିଟି ସଭ୍ୟତା ଓ ଧର୍ମ ତଥା ଲୋକବିଶ୍ୱାସର ରିତୀନିତୀ ଅନୁଯାଇ ନିଜସ୍ୱ ବର୍ଷ ଗଣନା ରୀତି ରହିଥିବାରୁ ଅନ୍ୟ ଦିନରେ ମଧ୍ୟ ନୂଆବର୍ଷ ପାଳନ କରାଯାଏ । ଏହି ପରମ୍ପରାଟି କ୍ରମଶଃ ଲୋପ ପାଇବାକୁ ବସିଥିଲେ ମଧ୍ୟ ଅନେକ ସ୍ଥାନରେ ସଚେତନତା ସୃଷ୍ଟି କରାଯାଉଛି ଯାହାକି ବାସ୍ତବିକ ପ୍ରଂଶସନୀୟ ଓ ଖୁସିର ବିଷୟ ।

ତେବେ ଓଡ଼ିଆ ନୂଆ ବର୍ଷ ବିଷୁବ ସଂକ୍ରାନ୍ତୀ ବା ପଣା ସଂକ୍ରାନ୍ତୀରେ ପଡ଼ିଥାଏ । ୧୯୩୬ ସାଲରେ ପ୍ରଥମ ଭାଷାଭି□କ ପ୍ରଦେଶ ଓଡ଼ିଶା ଗଠିତ ହେଲା । ନୂଆବର୍ଷଟି ଆମେ କାହିଁକି ପାଳନ କରିଥାଉ ? ବାସ୍ତବିକ ନୂଆବର୍ଷ ପାଳନର ମୁଖ୍ୟ ଲକ୍ଷ୍ୟ ହେବାକଥା ପୁରୁଣା ବର୍ଷର ଦୁଃଖ ଓ ଲୁହକୁ ପଛରେ ପକାଇ ସ୍ୱପ୍ନ ଦେଖିବା, ଯୋଜନା କରିବା ଏକ ନୂଆ ସମ୍ଭାବନା ପାଇଁ । ଯଦି ଆମେମାନେ ଏହାକୁ ବାସ୍ତବ ଜୀବନରେ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ ନକରିବା ତେବେ ମନେ ହେବ ଯେପରି ନୂଆବର୍ଷ ମାତ୍ର ଗୋଟିଏ ଦିନ ପାଇଁ ହିଁ ଆସିଥିଲା । ତେବେ ଯାହାହେଉନା କାହିଁକି ବେପାର ବଣିଜର ପସରା ଭିତରେ କେକ୍ କଟା, ମେସଜ୍ ଦିଆନିଆ, ଫାର୍ମ ହାଉସରେ ବିଳମ୍ବିତ ପାର୍ଟି ଆଉ ସକାଳୁ ମନ୍ଦିର ଦେବାଳୟରେ ଭିଡ଼ ଜମାଇଲେ ସତରେ କ'ଣ ନୂଆବର୍ଷର ଯଥାର୍ଥତା ରହିବ । ଦେଖାଯାଉଛି ଦିନକୁ ଦିନ ମଣିଷର ପ୍ରକୃତି ବଦଳୁ ନାହିଁ । ଦିନ କିନ୍ତୁ ବଦୁଳି ଯାଉଛି । ଲୋକଚରିତ୍ର ସମ୍ପ୍ରତି ଘୋର ଅବକ୍ଷୟର ସୁଅରେ । ମଣିଷକୁ ମଦ ଯେ ପିଇବା ସମିଚିନ ନୁହେଁ ଚୋରୀ କରିବା ପାପ, ମାତୃ ସମାଜକୁ ଦୁର୍ବ୍ୟବହାର କରିବା ତ ଦୂରର କଥା ଆଡ଼ଆଖିରେ ଚାହିଁବା ମହାପାତକ । ଏକଥା ଲୋକଚରିତ୍ରକୁ ଜଣାଇବାକୁ ହେଉଛି ତା'ପୁଣି ଆଇନର ଦ୍ୱାହିରେ ଏହାଠାରୁ ଦୁଃଖଦାୟକ ବେଦନାପ୍ରଦ ପ୍ରସଙ୍ଗ ଆଉ ବା କ'ଣ ଥାଇପାରେ ।

ସମ୍ପ୍ରତି ମେଦବୃଦ୍ଧି ବିଶ୍ୱର ପ୍ରତ୍ୟେକ ରାଷ୍ଟ୍ରବାସୀଙ୍କ ପାଇଁ ଚିନ୍ତାର କାରଣ ହୋଇଛି । କେବଳ ନିୟମିତ କେତୋଟି ଅଭ୍ୟାସ ଜାରି ରଖିଲେ ଓଜନ ହ୍ରାସ ସମସ୍ୟା ହେବନାହିଁ । ଏହା ଆମ୍ଭେମାନେ ସମସ୍ତେ ଭଲ ଭାବରେ ଜାଣିଛେ । ତଥାପି ଫାଷ୍ଟଫୁଡ୍, ନନ୍‌ଭେଜ, ଗରିଷ୍ଠ ଖାଦ୍ୟ, ତେଲଭାଜୀ, ଯାବତୀୟ ଲାଳସାର ଶିକାର ହୋଇ ପେଟ ଭ□ କରିବାକୁ ଭୁଲୁନାହୁଁ । ବଜାରର ଦରଦାମ୍ ଯାହା ଭଲ ଭାବରେ ହେଜିଲୁଣୁ ତଥାପି ଘରର ଯାବତୀୟ ଫରମାଇସ୍ ପୂରଣ କରିବା ପାଇଁ କାହା ପାଖରେ ହାତପାତିବାକୁ ପଡୁ ବ୍ୟାଙ୍କ ଲୋନ୍ ବି ହେଉ କିମ୍ବା ଦୋନମ୍ବରୀ ପଇସାର ସାହାରାରେ କିନ୍ତୁ ଯାହାବି ହେଲେ ଜୀବନଶୈଳୀକୁ ବଦଳାଇବାକୁ ପ୍ରଚେଷ୍ଟା ଜାରି ରଖିଛୁ । ଏହାକୁ ଆମ୍ଭେମାନେ କିନ୍ତୁ ଦେହସୁଆ ଭାବରେ ନିଜ ଚିନ୍ତାଚେତନା ଭିତରେ ସ୍ଥାନ ଦେଇସାରିଲୁଣି । ସରକାରୀ ମାଲ ଦରିଆ ମେ ଡାଲ । ଏ ଧାଡ଼ିର ମର୍ମ ବୁଝାଉଛି । ଚାରିଆଡ଼ ଆଖି ପକାଇ ଦେଖୁଛେ କେଉଁଠି ସରକାରୀ, ଗୋଚର, ଅନାବାଦି ବା କୌଣସି ନିରାଶ୍ରୟ ଲୋକର ଜାଗାଟି ପଡ଼ିଛି ତାକୁ ମଠ ମନ୍ଦିର ନାମରେ ହେଉ ବା ଯେ କୌଣସି ବାଟରେ ହେଉ ଯଦି ଆମେ କବ୍‌ଜା କରିପାରିଲେ ତାହେଲେ କଚେପୁଅ ବାର । ସରକାର ଜାଗାକୁ ଜବରଦଖଲ କରି ସମାଜପତିଙ୍କ ପ୍ରିୟପାତ୍ର ହୋଇପାରିଲେ ଜାଗାଟି ଆଉ କେହି ଦଖଲ କରିବା ପାଇଁ ସାହାସ ବି କରିବେ ନାହିଁ । ଆଉ ସରକାର ଯଦି ଜବରଦଖଲ ହଟାଇବା ପାଇଁ ଆଇନର ସାହାଯ୍ୟ ନିଅନ୍ତି ତେବେ ତା'କୁ ହଟାଇବା ପାଇଁ ବି ବୁଦ୍ଧିବାଟର ତରିକା ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ବେଶ୍ ଜଣା । ଘରପାଖରେ ନୂଆ ପଡ଼ୋଶୀଟିଏ ମୁଣ୍ଡ ଗୁଞ୍ଜିବାକୁ ପହ□ୁଛନ୍ତି । ଆମର କିନ୍ତୁ ସେଥିପାଇଁ ସାହାଯ୍ୟ ତ ଦୂରର କଥା ଏପରି ଫୋପଡା ବ୍ୟବହାର ଦବା ପାଇଁ ପଛଉ ନାହିଁ ଯେ ନୂଆଲୋକଟି କ'ଣ ଯେ ଭାବୁଥିବ ତାହାପାଇଁ କ'ଣ ଚିନ୍ତା ରହୁଛି ? ଯୁଗାବତାର ପୂଜ୍ୟଶ୍ରୀ କୁମାର ଭାଇଙ୍କ ହାତଗଢ଼ା ଅନୁଷ୍ଠାନ ଆନ୍ତର୍ଜାତିକ ଅଶୋଭନୀୟତା ନିରୋଧ ଆନ୍ଦୋଳନ ପୂଜ୍ୟଶ୍ରୀ ଭାଇଙ୍କ ପୁଣ୍ୟ ପାବନ କ୍ଷେତ୍ର ବୌଦ୍ଧବିମଣ୍ଡିତ ହୀରକ ତ୍ରିଭୁଜର କ୍ଷେତ୍ର ଉଦୟଗିରିସ୍ଥିତ ଶୋଭନୀୟ ଶିକ୍ଷାଶ୍ରମ ଠାରେ ଆନ୍ତର୍ଜାତିକ ସ୍ତରୀୟ ଶୋଭନୀୟ ଯୁବସମାବେଶ ଓ ଛାତ୍ର ସମ୍ମିଳନୀ ଜାନୁୟାରୀ ୧ରୁ ୩ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅନୁଷ୍ଠିତ ହୋଇଥାଏ । ଭାରତର ବିଭିନ୍ନ ରାଜ୍ୟରୁ, ଓଡ଼ିଶାର ବିଭିନ୍ନ ପ୍ରାନ୍ତରରୁ ଓ ଭାରତ ବାହାରରୁ ଯୁବପ୍ରତିଭା ଓ ଛାତ୍ରଛାତ୍ରୀମାନେ ଏହି ସମାବେଶରେ ଯୋଗ ଦେଇ ନିଜ ପ୍ରତିଭାକୁ ଲୋକଲୋଚନକୁ ଆଣିବା ପାଇଁ ସମର୍ଥ ହୋଇଥାନ୍ତି ।

ପ୍ରତିବର୍ଷ ଏହି ନୂଆବର୍ଷଟି ଆସୁଛି । ଫୁଲବାଲା ଠାରୁ ଡାଏରୀ ବାଲା, ଫୋନ୍ କାର୍ଡ଼ ବାଲାଙ୍କ ଠାରୁ ମାଛ, ମାଂସବାଲା, ମଦ ଦୋକାନୀ ଠାରୁ ବକ୍ସିସ୍ ନେଲାବାଲା ସମସ୍ତେ ଲାଭବାନ ହୋଇଥାନ୍ତି । ହେଲେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ହାତରେ ଯେ କୋଟି କୋଟିର ଅମୂଲ୍ୟ ସମ୍ପଦ ଲାଭ ରହିଛି ତାହାକୁ ଆମେ ସମସ୍ତେ ଭୁଲି ଯାଉଛେ । ଆମ୍ଭେମାନେ କେବେ ଚିନ୍ତା କରିଛେ ଯେ, ଆମ ଘରେ ଜୀବନ୍ତ ଭଗବାନ ରହିଛନ୍ତି ସେ ହେଉଛନ୍ତି ଆମର ପିତାମାତା । ଆଉ ଲକ୍ଷ୍ମୀତ ସ୍ୱୟଂ ସେଠାରେ ବିରାଜମାନ । କେବେ ଖୁସି ଓ ଆନନ୍ଦ ପାଇବା ପାଇଁ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଚେତନାକୁ ନିଜ ଭିତରେ ଜାଗ୍ରତ କରିବା ପାଇଁ ଚେଷ୍ଟା କରୁନାହୁଁ । ସଦାସର୍ବଦା ପରନିନ୍ଦା, କାହାକୁ ଅସୁବିଧାରେ ପକାଇବାରେ ଚିନ୍ତନ, କୁଭାବନା, ପରଶ୍ରୀକାତରତା ପରି ବଦ୍‌ଭ୍ୟାସକୁ ଦୂରେଇ ରଖୁନାହୁଁ । ବାସ୍ତବିକ ଶାନ୍ତି କ'ଣ ଆମେ ମାନେ ପାଇ ପାରିବା । ତାହେଲେ ନୂଆ ବର୍ଷ କ'ଣ ପାଇଁ ? ଓ କେଉଁ ମାନଙ୍କ ପାଇଁ ? ବାସ୍ତବିକ ନୂଆବର୍ଷାର ଭେଳିକି ନାମରେ ଆମେ ନିଜକୁ ସିନା ଠକୁଛେ କିନ୍ତୁ କେବେ ଭାବନା ରାଜ୍ୟକୁ ବିବେକକୁ ସତରେ କ'ଣ ପ୍ରଶ୍ନ କରିପାରିବା ବାସ୍ତବିକ ଆମ୍ଭେମାନେ ନୂଆ ବର୍ଷ ସହ ନୂଆ ଚେତନା, ନୂଆ ଭାବନା ନେଇ ନିଜକୁ ନୂଆ ରୂପରେ ସଂସ୍କାରିତ କରିବା ପାଇଁ ଦିବ୍ୟପଥର ଅନୁଗାମୀ ହେବାପାଇଁ ବ୍ରତୀ ରଖିବା ତ । ସତରେ ମାନବ ଜାତି ଶ୍ରଦ୍ଧା ସମ୍ପନ୍ନ, ସଦ୍‌ଗୁଣର ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ଆଭିମୁଖ୍ୟ ହୃଦୟଙ୍ଗମ କରି ଜୀବନଯାପନ କରିବା ଏକାନ୍ତ ପ୍ରୟୋଜନ ।

ଅରୁନ୍ଧତୀ ଦେବୀ
ଶୋଭନୀୟ ଆନ୍ଦୋଳନ,
ଉଦୟଗିରି, ଯାଜପୁର

ଓଡିଏମ୍ ସ୍କୁଲ୍‌ରେ ଜାତୀୟ ଗଣିତ ସପ୍ତାହ ପାଳିତ

ଭୁବନେଶ୍ୱର (ନିପ୍ର): ଶିଶୁବିହାର ପଟିଆସ୍ଥିତ ଓଡ଼ିଏମ୍ ପବ୍ଲିକ୍ ସ୍କୁଲ୍ ପରିସରରେ କେନ୍ଦ୍ରୀୟ ମାଧ୍ୟମିକ ଶିକ୍ଷା ପରିଷଦ (ସି.ବି.ଏସ୍.ଇ) ପକ୍ଷରୁ ଆୟୋଜିତ ଭାରତର ପ୍ରଖ୍ୟାତ ଗଣିତଜ୍ଞ ଶ୍ରୀନିବାସ ରାମାନୁଜଙ୍କ ଜୟନ୍ତୀ ତଥା ଜାତୀୟ ଗଣିତ ସପ୍ତାହ (ଡିସେମ୍ବର ୧୬ରୁ ୨୨ ତାରିଖ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ) ପାଳିତ ହୋଇଯାଇଛି । ଓଡିଏମ୍ ଶିକ୍ଷାନୁଷ୍ଠାନ ସମୂହର ପ୍ରତିଷ୍ଠାତା ଅଧ୍ୟକ୍ଷ ତଥା ନିର୍ଦ୍ଦେଶକ ଡ. ସତ୍ୟବ୍ରତ ମୀନକେତନଙ୍କ ପୌରୋହିତ୍ୟରେ ଅନୁଷ୍ଠିତ ଏହାର ଉଦ୍‌ଘାଟନୀ ଉତ୍ସବରେ ଉତ୍କଳ ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟ ଗଣିତ ବିଭାଗର ପ୍ରାକ୍ତନ ପ୍ରଫେସର ଡ. ବି.ପି.ଆଚାର୍ଯ୍ୟ ମୁଖ୍ୟ ଅତିଥି ଭାବେ ଯୋଗଦେଇ ଛାତ୍ରଛାତ୍ରୀଙ୍କୁ ରାମାନୁଜଙ୍କ ଆଦର୍ଶରେ ଅନୁପ୍ରାଣିତ ହୋଇ ଗଣିତ ପାଠକୁ ଆଦର କରି କଠିନ ପରିଶ୍ରମୀ ହେବାକୁ ପରାମର୍ଶ ଦେଇଥିଲେ । ଏକ ସପ୍ତାହ ଧରି ପାଳିତ ହୋଇଥିବା ରାମାନୁଜଙ୍କ ଜୟନ୍ତୀ ଅବସରରେ ବିଦ୍ୟାଳୟ ବିଭିନ୍ନ ହାଉସ୍ ଛାତ୍ରଛାତ୍ରୀଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ବକ୍ତୃତା, କୁଇଜ, ଚିତ୍ରାଙ୍କନ, ପୋଷ୍ଟର ମେକିଂ ଆଦି ପ୍ରତିଯୋଗିତା ଅନୁଷ୍ଠିତ ହୋଇଥିଲା । ଏଥିରେ ଉଭୟ ବରିଷ୍ଠ ଓ କନିଷ୍ଠ ବିଭାଗରେ ଚତୁର୍ଥରୁ ଦ୍ୱାଦଶ ଶ୍ରେଣୀ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଛାତ୍ରଛାତ୍ରୀ ଅଂଶ ଗ୍ରହଣ କରିଥିଲେ । ଉଦ୍‌ଯାପନୀ ଦିବସ ଉପଲକ୍ଷେ ଆୟୋଜିତ ସଭାରେ ବିଦ୍ୟାଳୟର ଉପନିର୍ଦ୍ଦେଶିକା ଇନ୍ଦୁମତୀ ରାୟ, ପରାମର୍ଶଦାତା ବ୍ରହ୍ମାନନ୍ଦ ରାଉତ, ଡିନ୍ (ଏକାଡେମିକ୍ସ) ଡ. ଚି□ରଂଜନ ସାହୁ, ଉପାଧ୍ୟକ୍ଷ ରାଜେଶ ପାଢ଼ୀ, ମୁଖ୍ୟ ଉପଦେଷ୍ଟା ଅନିତା ଆଚାର୍ଯ୍ୟ, ମୁଖ୍ୟ ସଂଯୋଜିକା ଝିନୁକ୍ ଦ□ାରାୟ ପ୍ରମୁଖ ଯୋଗ ଦେଇ କୃତୀ ଛାତ୍ରଛାତ୍ରୀଙ୍କୁ ପୁରସ୍କୃତ କରିଥିଲେ ।

ଯୀଶୁଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଜନ୍ମଦିନ ପାଳନ ଅବସରରେ ସାନ୍ତାକ୍ଲଜ୍ ବେଶରେ ଓଡ଼ିଏମ୍ ପବ୍ଲିକ୍ ସ୍କୁଲ୍‌ର କୁନି କୁନି ଛାତ୍ରଛାତ୍ରୀମାନେ ।

ତାରିଣୀ ଆଶ୍ରମରେ ନବାହ୍ନ ପାରାୟଣ ଜ୍ଞାନଯଜ୍ଞ ଅନୁଷ୍ଠିତ

ଭୁବନେଶ୍ୱର (ନିପ୍ର): ଖୋର୍ଦ୍ଧା ଜିଲ୍ଲା ବେଗୁନିଆ ବ୍ଲକ୍ ଅନ୍ତର୍ଗତ କ□ାବାଡ଼ ଗ୍ରାମର ମା’ ତାରିଣୀ ଆଶ୍ରମ ପ୍ରାଙ୍ଗଣରେ ୯ଦିନ ବ୍ୟାପି ନବାହ୍ନ ପାରାୟଣ ଜ୍ଞାନଯଜ୍ଞର ଆୟୋଜନ କରାଯାଇଥିଲା । କ□ାବାଡ଼ର ସୀତାରାମ ଭକ୍ତଙ୍କ ଆନୁକୂଲ୍ୟରେ ଆୟୋଜିତ ଏହି କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମରେ ଆହ୍ଲାବାଦର ସୁନାମଧନ୍ୟ ପଣ୍ଡିତ ଆଚାର୍ଯ୍ୟ ରାମଚନ୍ଦ୍ର ପାଣ୍ଡେ ଯୋଗ ଦେଇ ଜ୍ଞାନ ଚର୍ଚ୍ଚା କରିବା ସହ ବହୁ ମୂଲ୍ୟବାନ ପରାମର୍ଶମାନ ଦେଇଥିଲେ । ସ୍ଥାନୀୟ ଅ□ଳର ବହୁ ସଂଖ୍ୟକ ଜ୍ଞାନୀଗୁଣିମାନେ ଏହି କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମରେ ଅଂଶଗ୍ରହଣ କରିଥିଲେ । ଉଦ୍‌ଯାପନୀ ଦିବସରେ ପଣ୍ଡିତ

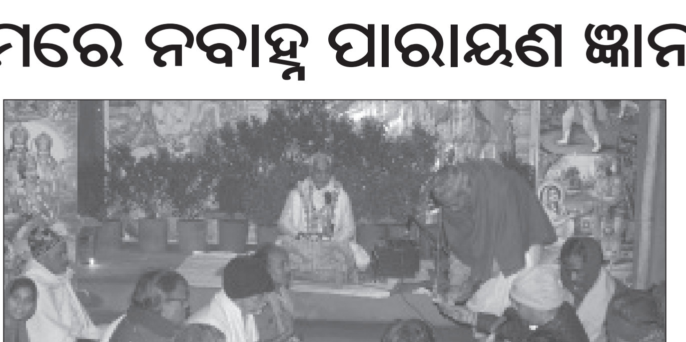

ଆଚାର୍ଯ୍ୟ ରାମଚନ୍ଦ୍ର ପାଣ୍ଡେ ଏଭଳି ଏକ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମର ଆୟୋଜନ ପାଇଁ ସୀତାରାମ ଭକ୍ତବୃନ୍ଦଙ୍କ ଉଦ୍ୟମକୁ ଉଚ୍ଚ ପ୍ରଶଂସା କରିବା ସହ ଆଗାମୀ ଦିନରେ ଭକ୍ତବୃନ୍ଦ ଅଧିକରୁ ଅଧିକ ସାଂସ୍କୃତିକ ତଥା ଧାର୍ମିକ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମମାନ ଆୟୋଜନ କରିବାକୁ ପରାମର୍ଶ ଦେଇଥିଲେ । ଏହା ହୋଇପାରିଲେ ଲୋକମାନେ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକବାଦୀ ହେବା ସହ ସମାଜରେ ଭଲ ମଣିଷ ହୋଇପାରିବେ ବୋଲି ସେ କହିଥିଲେ । ଉଦ୍‌ଯାପନୀ ଉତ୍ସବରେ ସୀତାରାମ ଭକ୍ତବୃନ୍ଦଙ୍କ ପକ୍ଷରୁ ପଣ୍ଡିତ ଆଚାର୍ଯ୍ୟ ରାମଚନ୍ଦ୍ର ପାଣ୍ଡେଙ୍କୁ ସମ୍ବର୍ଦ୍ଧିତ କରାଯାଇଥିଲା ।

ମାଆ କ୍ଷୀର

ସନ୍ତୋଷ କୁମାର ସାହୁ

ବବଲୁ । ଧୋବ ଫର୍ ଫର୍ ଡ଼ଉଲ ଡ଼ାଉଲ ଦେହରେ ତାର ଚେକା ଚେକା କଳାରଙ୍ଗର ଦାଗ । ବିହି ତାକୁ ଯେପରି ଗଢ଼ିଛନ୍ତି ଏକ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ଲୋଭନୀୟ ରୂପରେ । ଅ□ାକୁ ଦୋହଲେଇ ଦୋହଲେଇ ଟିକି ଲାଞ୍ଜକୁ ହଲେଇ ଟିକି ଟିକି ଗୋଡ଼ରେ ଟିକି ପଞ୍ଝା ପକାଇ ସିଂହ ଠାଣିରେ ଯେବେ ସେ ଚାଲୁଥାଏ କି ଅପୂର୍ବ ସେ ଦୃଶ୍ୟ ! ଯିଏ ଥରେ ତାର ସୁନ୍ଦର ବଳିଷ୍ଠ ଚେହେରା ଦେଖିଛି ସେ ଆନମନା ହୋଇଛି । ବେଶ୍ ବାରି ହୋଇପଡେ ଅନ୍ୟ ମାନଙ୍କଠୁ । ନିଷ୍ଠୁର ଓଠରେ ବି ହସ ଟିକେ ଉକୁଟେଇ ଦେବ ତା ଠାଣି । ଦେଖିବା ଲୋକର ମନରେ ତା ପ୍ରତି ଲୋଭ ଜାତ ହେବାତ ଏକ ସାଧାରଣ ଘଟଣା । ଚାରିଭାଇ ଭଉଣୀ ଓ ମାଆକୁ ନେଇ ବବଲୁର ସଂସାର ।

କ୍ଷୀର ଚୁଷିବାରେ ବବଲୁ ଏକ ପ୍ରକାର ମାହିର । ଭାଇ ଭଉଣୀଙ୍କୁ ପଛରେ ପକାଇ ଗୋଟେ ପରେ ଗୋଟେ ଚିରରୁ କ୍ଷୀର ଚୁଷିବା ବେଳେ ସେ କାହାକୁ ଚାହେଁନା । ତା ବଳ କୌଶଳ ଆଗରେ ବିଚରା ଅନ୍ୟମାନେ ନିରୁପାୟ । ମାଆ କ୍ଷୀର ବିନା ଅନ୍ୟ କିଛି ବିକଳ୍ପ ଖାଦ୍ୟ ଯେ ଅଛି, ସେ ଜାଣେ ନାହିଁ । ପେଟେ କ୍ଷୀର ପିଇ ଦେଇ ଖେଳରେ ମାତିଯାଏ..

ମାଆ ତାର ଛୁଆଙ୍କୁ କ୍ଷୀର ଦେଇ ନିଜ ପେଟ ପାଇଁ ଏଗଳି ସେଗଳି ଧାଇଁ ବୁଲେ । ଅଧା ପେଟରେ ଛୁଆ ଚାରିଟା ବି ମାଆଠୁ କ୍ଷୀର ଖାଇବା ପାଇଁ ତା ଲାଞ୍ଜ ଛାଡ଼ନ୍ତି ନାହିଁ । ମାଆ ଟିକେ ଥକ୍କାମାରି ଛିଡ଼ା ହୋଇଗଲେ କି, ଶୋଇ ଗଲେ ଛୁଆମାନେ ମାଆର ଥନ ଉପରେ ମୁହଁ ଲଗାଇ ହାମୁଡ଼ି ପଡ଼ନ୍ତି । ଶୁଖିଲା ଥନରୁ କାହୁଁବା କ୍ଷୀର ବାହାରିବ ? ପରନ୍ତୁ ସେମାନଙ୍କ ଦାନ୍ତରେ କାମୁଡ଼ି ହୋଇ ଚିର ତାର ଯନ୍ତ୍ରଣା ଜର୍ଜର ହୋଇ ଉଠେ । ବିକଳରେ କାମୁଡ଼ି ଗୋଡ଼ାଏ ସେମାନଙ୍କୁ । ଛୁଆମାନେ ଡ଼ରି ଯାଇ କିଛି ଦୂର ସ୍ତବ୍ଧ ହୋଇ ଚାହିଁ ରହନ୍ତି, କିଛି କ୍ଷଣ ପରେ ଭୋକ ବିକଳରେ ଛୁଆମାନେ ପୁଣି ହାମୁଡି ପଡନ୍ତି । ଦୁର୍ଗନ୍ଧକୁ ପବନ ଶୋଷି ନେଲା ପରି ଦେହ ଓ ମନର କଷ୍ଟକୁ ଦେହରେ ମାରି, ବବଲୁର ମାଆ ଛୁଆମାନଙ୍କୁ ଗେଲରେ ଚାଟିବାକୁ ଲାଗେ ।

ଶଙ୍କୁଡ଼ି ଫିଙ୍ଗା ସମୟ ହୋଇଗଲେ ଆଉ ବବଲୁ ମାଆକୁ କିଏ ଦେଖେ ? ଧାଇଁ ଯାଏ କଲୋନି ପଛକୁ । ଶଙ୍କୁଡ଼ି ଫିଙ୍ଗା ଯାଗାରେ ତା ଭଳି କେତେ ମାଆ ବାପଙ୍କ ଭିଡ଼ । ଖାଦ୍ୟ ପାଇଁ କଳି ସବୁଦିନିଆ । କଳିକୁ ଖାତର କଲେ ପେଟ ଉପାସ ରହିବ ତା ସଙ୍ଗେ ତା ପିଲାମାନଙ୍କର । ଅଧା ପେଟରେ ଛୁଆ ଚାରିଟା ବି ତା ସାଙ୍ଗରେ ଧାଆଁନ୍ତି, କଲୋନି ପଛ ଶଙ୍କୁଡ଼ି ଫିଙ୍ଗା ଯାଗାକୁ । ବବଲୁ ମାଆର ଖାତର ନଥାଏ କା ଗାଳି କି କା ମାଡ଼କୁ । ତା ଆଗରେ କେବଳ ତା ପା□ ପିଲାଙ୍କ ନିଷ୍ପାପ ଆଖିର ଛବି ନାଚି ଉଠେ । ତିନି ଚାରି ଯାଗା ବୁଲି ପେଟ ଭରି ଗଲେ ପୁଣି ଫେରି ଯାଏ ଛୁଆମାନଙ୍କ ପାଖକୁ । ହାଲିଆ ମାରିବାକୁ ପଟେଇ ପଡେ ବେହେରା ବାବୁଙ୍କ କ୍ୱାଟର ପାଖ ଚାଖୁଣ୍ଡାଗଛ ଛାଇ ତଳେ । କିଛି କ୍ଷଣ ଜିଭଟାକୁ କାଢ଼ି ଧକେଇ ଧକେଇ ବହେ ଲାଳ ପାଟିରୁ ବାହାରିଲା ପରେ ଆଖି ବୁଜି ଶୋଇପଡେ । ଥକ୍କାମରା ସରିଲେ ଆଖି ମେଲେଇ ପିଲାଙ୍କୁ ଚାହେଁ । କ୍ଷୀର ଚଷୁ ଥିବା ଛୁଆ ଗୁରାଙ୍କୁ ଗୋଟିକ ପରେ ଗୋଟିଏକୁ ଚାଟି ଚାଟି ଢ଼ାଳି ଦିଏ ମାଆର ବାତ୍ସଲ୍ୟ । ପିଲାମାନେ ମାଆର ଗେଲ ପାଇ ଲାଙ୍ଗୁଡ଼ ହଲେଇ ହଲେଇ ଚୁଷି ଚାଲିଥାନ୍ତି । ଥନରୁ କ୍ଷୀର ସରିଗଲେ ପିଲାମାନେ ମାଆ ଚୀରକୁ ଛାଡ଼ି କିଏ ଚାଟି ପକାଏ ମାଆର ମୁହଁକୁ ତ କିଏ ଟିକେ ଦୂରକୁ ଯାଇ ଧାଇଁ ଆସି କୁଦାମାନେ ମାଆ ଉପରକୁ । କେହି କେହି ନିଜ ନିଜ ମଧ୍ୟରେ ଖେଳ ଆରମ୍ଭ କରିଦିଅନ୍ତି । ଆଗ ଦୁଇ ଗୋଡ଼କୁ ଧରା ଧରି ହୋଇ ପଛ ଗୋଡରେ ଛିଡା ହୋଇ ମୁହଁକୁ ମୁହଁ ଚଟା ଚଟି ହୁଅନ୍ତି । ସେମାନଙ୍କ ଏ ପ୍ରକାର ରୂପ ଦେଖି ଦୂରରୁ କିଏ ଭୁକି ବି ଚାଲେ ।

ରାତି ହେଲେ ବବଲୁ ମାଆ ଅନ୍ୟ ଦୁଇ ଭଉଣୀ ବେହେରା ବାବୁଙ୍କ କ୍ୱାଟର ପାଖ ଚାଖୁଣ୍ଡାଗଛ ମୂଳେ ରାତି କଟାନ୍ତି । ରାତି ଯାକ ଏକାଠି ହୋଇ ଖେଳ ଖେଳନ୍ତି । ପୁରୁଷ ସାଥୀମାନେ ଛୁଆ ମାନଙ୍କୁ ଶୀକାର କରିବା, ଦୌଡାଦୌଡି, ଲୁଚାଲୁଚି, ପରସ୍ପରକୁ ଗେଲ କରିବା, ଡରେଇବା ଆଦି ନାନା ପ୍ରକାର ଖେଳ ଶିଖାନ୍ତି । ମିଛ ମିଛିକା ରଗାରଗି ହୁଅନ୍ତି । ବେଳେବେଳେ ସମସ୍ତେ ଦୌଡିଯାଇ ପୁଣି ଅନ୍ଧାରରେ ଲୁଚି ପରସ୍ପର ଉପରକୁ କୁଦା ମାରନ୍ତି । ଛୁଆମାନଙ୍କୁ କାମୁଡ଼ି ଦେଇ ରଗାଇ ଦିଅନ୍ତି । ପରସ୍ପରକୁ ଆକ୍ରମଣ କରିବା ଢ଼ଙ୍ଗରେ ପ୍ରତି ଆକ୍ରମଣ କରନ୍ତି । ନିସ୍ତବ୍ଧ ରାତିରେ କେହି ଅଜଣା ଲୋକ କି ଜୀବକୁ ଦେଖିଦେଲେ, ମିଳିତ ଚିତ୍କାର କରି ଉଠନ୍ତି । ସେମାନଙ୍କ ସହ ତାଳ ଦିଅନ୍ତି କଲୋନୀ ବାବୁମାନଙ୍କ ଘରେ ବନ୍ଧା ବିଲାତି କୁକୁର ଗଣ । ଯୁଦ୍ଧ କ୍ଷେତ୍ରରେ ମିଳିତ ସମର ବାଦ୍ୟର ବିଗୁଲ୍ ବାଜି ଉଠିଲା ଭଳି ସେମାନଙ୍କର ମିଳିତ ସ୍ୱର ପ୍ରତିଧ୍ୱନୀତ ହୋଇ ଭୟର ବାତାବରଣ ସୃଷ୍ଟି କରେ ସାରା କଲୋନୀର କୋଣ ଅନୁକୋଣରେ । ବବଲୁ ମାଆ ଓ ତା ସାଥୀମାନଙ୍କ ମିଳିତ କର୍କଶ ସ୍ୱର ସୁଖ ନିଦ୍ରାରେ ଶୟନରତ କଲୋନୀବାସୀଙ୍କୁ ବିରକ୍ତ ତ କରାଏ ପୁଣି ଆସନ୍ନ କୌଣସି ବିପଦର ସୂଚନା ବି ଦିଏ ।

ପଲେଇ ବାବୁ, ତାଙ୍କ ସମ୍ଭ୍ରାନ୍ତ ଠାଣିରେ ତାଙ୍କ ଡୋବର ମ୍ୟାନ୍‌କୁ ନିତି ସଞ୍ଜ ସକାଳେ ବୁଲେଇ ନିଅନ୍ତି । କେବଳ ବୁଲେଇ ନିଅନ୍ତି ନାହିଁ, ବୁଲେଇ ନିଅନ୍ତି ପାଳିତ

ଜୀବର ପ୍ରାକୃତିକ କ୍ରିୟା କରେଇବା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ । ନିଜେ ସିନା ଘରେ ସେ କାମ ସାରିଦେବେ ହେଲେ ଡୋବର ? ତା ପାଇଁ ସେ ବ୍ୟବସ୍ଥା ମେନ୍ ରୋଡ ଉପରେ ନହେଲେ କଲୋନୀର କଂକ୍ରିଟ୍ ରାସ୍ତା ଉପରେ । କାଳେ କଲୋନୀ ଲୋକ କିଏ ପ୍ରତିବାଦ କରିବ ? ତେଣୁ ମେନ୍ .ରୋଡରେ ବୁଲିବାଟା ହୋଇଯାଏ, ଦେଖେଇହେବାଟା ବି ହୋଇଯାଏ, ଏକ ସାଙ୍ଗରେ ଦିଅଁ ଦେଖା କଦଳୀ ବିକା ଦୁଇଟି କର୍ମର ସମାପନ ହୁଏ । ସେମିତି ବେଳେ ବେଳେ ଅସମ୍ଭାଳ ବେଳେ ରାତିରେ କଲୋନୀ ରାସ୍ତାରେ ଡୋବରର ସେ କାମଟା ବି ହେଇଯାଏ । ସେ କଷ୍ଟ କିପରି ଲାଗେ କେବଳ ଯଦୁମଣି ହିଁ ଅନୁଭବ କରିଥିଲେ । ବୁଲା କୁକୁର ଗୁଡ଼ାକ କଲୋନୀବାସୀଙ୍କ ଶଙ୍କୁଡ଼ି ଖାଉଛନ୍ତି ବୋଲି, ନିମକ ସଚ୍ଚା କୁ□ା ଧର୍ମ ପାଳନ କରିଥାନ୍ତି । ରାତି ସାରା ଉଜାଗର ରହି କଲୋନୀର ସୁରକ୍ଷା ପ୍ରତି ନିଷ୍ଠାର ସହ ପାଳନ କରନ୍ତି । ପାଚେରୀ କଡ଼ କିମ୍ବା ଅଳିଆ ଗଦା ଉପରେ ନିଜର ପୋଖରୀପାଣି ସାରନ୍ତି । ଏହାକୁ ସହଜ ଭାବରେ ଗ୍ରହଣ କରିପାରନ୍ତି ନାହିଁ ପଲେଇ ବାବୁ । ଏସବୁ ତାଙ୍କୁ ବଡ଼ ଅସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟକର ଲାଗେ । ଭାରି ଆଘାତ ଦିଏ ତାଙ୍କ ସମ୍ଭ୍ରାନ୍ତୀୟ ଆତ୍ମାକୁ । ରାତିସାରା ତାଙ୍କର ଚିନ୍ତା ଏଗୁରା ରାତି ସାରା ଟିକେ ସୁଖରେ ଶୁଆଇ ଦେଉନାହାଁନ୍ତି । ଏଣୁ ଏମାନଙ୍କୁ ରାସ୍ତାରୁ ହଟେଇବାକୁ ହେବ । ଯୋଜନା ପ୍ରସ୍ତୁତ କରନ୍ତି । ମୂଲ୍ୟମାଇଲେ ଯିବ ସରି ନ୍ୟାୟରେ... ।

ପଲେଇ ବାବୁଙ୍କ ମନର କଥା ଯେପରି ବବଲୁର ମାଆ ଓ ତାର ସାଥୀ ଜାଣିପାରି ତାଙ୍କୁ ଦେଖିଲେ ଭୁକିବାରେ ଲାଗୁଛନ୍ତି । ଏ ଘଟଣା ପଲେଇ ବାବୁଙ୍କୁ ଅତି ଅସହନୀୟ ବୋଧ ହେଲା । ମୁଣ୍ଡକୁ ବାବୁଙ୍କର ପୀତ ଚଢ଼ିଗଲା । ରାତି ପ୍ରାୟ ଏଗାର ପାଖା ପାଖି ହେବ । ଶଙ୍କୁଡ଼ି ଫିଙ୍ଗାର ବେଳ । ଖାଦ୍ୟ ଅନ୍ୱେଷଣରେ ବାହାରିଲା ବବଲୁମାଆ, ତାସହ ତାର ଚାରି ପିଲା । ବୁଲିବାଲି ଖାଇ ସାରିବା ପରେ ବବଲୁମାଆର ପେଟ ଓ ଛାତିର ଭିତରଟା କାହିଁକି ଜଳି ଯାଉଥାଏ । ବୁଲାଇ ହୋଇ ଯାଉଥାଏ ମୁଣ୍ଡ । ଶୁଖି ଶୁଖି ଯାଉଥାଏ ତାର ତ□ । ଯନ୍ତ୍ରଣା ଜର୍ଜରରେ ଧାଇଁ ଆସେ ତାର ସେହି ପରିଚିତ ଅଳିଆଗଦା ପାଖକୁ ।

ବବଲୁର କ୍ଷୀର ପିଇବାର ବେଳ । ପେଟ ତାର ଜଳି ଯାଉଥାଏ ଭୋକରେ । ମାଆକୁ ଦେଖି ସେ ଚୁଷି ଚାଲିଛି । ଟିକେ ପିଇଛି କି ନାହିଁ, ବବଲୁ ଅନୁଭବ କରୁଛି ମାଆର କ୍ଷୀରର ସ୍ୱାଦ କାହିଁ ଭିନ୍ନ ଲାଗୁଛି । ମୁହଁ ଆଡେଇ ମାଆର ମୁହଁକୁ ଚାହିଁ ଭୁକି ଭୁକି କହୁଛି– ତୋର କଣ ହୋଇଛି ତୋ କ୍ଷୀର କାହିଁକି ଏମିତି ଲାଗୁଛି ? ସେ କାହିଁକି ଜାଣିବ ତା ମାଆର କଣ ହୋଇଛି ? ଥିଲା ଥିଲା ବବଲୁର ମାଆ ମୁଣ୍ଡକୁ ପିଟି ଚିତ୍କାର ଛାଡି ରାସ୍ତାରେ ଗଡ଼ିବାକୁ ଲାଗିଲା । ତା ସାଙ୍ଗକୁ ପିଲା ଚାରିଟା ବି କୁଁ କୁଁ ହୋଇ ରାସ୍ତାରେ ଗଡ଼ିବାରେ ଲାଗିଛନ୍ତି । ମାଆ ଛୁଆଙ୍କ ଏପରି ଅବସ୍ଥା ଦେଖି ସାଥୀମାନେ ବିକଳ ହୋଇ ସେମାନଙ୍କର କଣ ହୋଇଛି ଜାଣିବାକୁ ଶୁଙ୍ଘିବାକୁ ଲାଗିଲେ । କିଛି ଟେର ପାଇଲେ ନାହିଁ । ଭାବିଲେ ଏବେ ତ ଆମ ସାଙ୍ଗରେ ଖେଳୁଥିଲେ ! ହଠାତ୍ କଣ ହେଲା ଯେ ମାଆ ଛୁଆଗୁଡାକ ଏମିତି ଚିତ୍କାର ଛାଡୁଛନ୍ତି । ଆକାଶକୁ ମୁହଁ କରି ମିଳିତ ଭାବେ ତୁହାଇ ତୁହାଇ ଭୁକିବାରେ ଲାଗିଲେ । ଈଶ୍ୱରଙ୍କୁ କହୁଥାନ୍ତି ଏ ସବୁ କଣ ହୋଇଗଲା ପ୍ରଭୁ ? କିଛି ସମୟ ପରେ ଜଣକ ପରେ ଜଣଙ୍କ ସ୍ୱର କ୍ଷୀଣ ହେବାକୁ ଲାଗିଲା । ତା ସହ ତାଙ୍କର ଚଳଚ□ଳ ଦେହ ଗୁଡାକ ପାଉଁଶ ଗଦା ଉପରେ ବିଛେଇ ହୋଇ ଏଣେତେଣେ ନିଶ୍ଚଳ ହେବାକୁ ଲାଗିଲା । ବବଲୁ ମାଆ ଓ ନିଜ ଭାଇ ଭଉଣୀମାନଙ୍କ ଏ ଅବସ୍ଥା ଦେଖି କିଛି ବୁଝି ପାରୁ ନଥାଏ । କେତେବେଳେ ମାଆର ଚେର ଚୁମି ଦେଉଥାଏ ତ କେତେବେଳେ ମାଆର ମୁହଁକୁ ଚୁମି ଦେଉଥାଏ । ଏ ଭିତରେ ବବଲୁ ମାଆର ଦେହଟା କ୍ରମଶଃ କାଲୁଆ ପଡ଼ିଆସିଲା । ରାତି ସାରା ସାଥୀମାନେ ମାଆଛୁଆଙ୍କ ଅବସ୍ଥାକୁ ବଲବଲ କରି ଖାଲି ଚାହିଁ ରହିଥାନ୍ତି । ବବଲୁ ବି ମାଆର ବିଷ କ୍ଷୀରପାନ କରି ଢ଼ଳ ଢ଼ଳ ହେଉଥାଏ ।

ରାତି ପାହେ । ଭୋକରେ ବବଲୁ ଥରୁଥାଏ । ଦେହରେ ତାର ବଳ ନାହିଁ, ଗୋଡ଼କୁ ଗୋଡ ବାଡେଇ ହେଉଛି । ସେ କିଛି ବୁଝି ପାରେନି, ମାଆର ଜଡ଼ଦେହର ଚୀରକୁ ଚୁମୀବାରେ ଲାଗେ ହେଲେ କ୍ଷୀର ବାହାରୁ ନଥିବାରୁ ମାଆକୁ ଭୁକେ । ସେ ଜାଣି ପାରେନି ତା ମାଆ ଆଉ ଏ ଇହ ଜଗତରେ ନାହିଁ ।

ଏ ମଧ୍ୟରେ ତିନିଦିନ ବିତିଗଲାଣି । ବବଲୁର ଦେହରୁ ବିଷ ପ୍ରକ୍ରିୟା କ୍ରମଶଃ କମି ଆସିବାରୁ ବବଲୁ ସୁସ୍ଥ ଅନୁଭବ କରି ଗୋଡ଼କୁ ଗୋଡ଼ ଘସି ଚାଲୁଛି । ବବଲୁର ଭାଗ୍ୟ ସେ ମାଆ କ୍ଷୀର ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ କିଛି ଖାଇ ଜାଣି ନଥିଲା । ପ୍ରକୃତିର ସନ୍ତାନ ସେ, ନହେଲେ ସେ ବି ତା ମାଆ ଓ ଭାଇ ଭଉଣୀ ଭଳି ସମ ଦଶା ଭୋଗିଥାନ୍ତା । ମାଆଠୁ କିଛି ଶିଖିବା ଆଗରୁ ସେ ଆଜି ମାଆ ଛେଉଣ୍ଡ । ଜାଣେନା ମାଆ କ୍ଷୀର ବିନା କିପରି ବ□ିବ ? ଭୋକ ଉପାସରେ କେତେ ଦିନ କାଟିବ ? ମାଆର ଭଉଣୀମାନଙ୍କ ପିଲାମାନେ ଯେତେବେଳେ ତାଙ୍କ ମାଆଠୁ କ୍ଷୀର ଖାଆନ୍ତି ସେ ତାଙ୍କ ସହ ମିଶି କ୍ଷୀର ଖାଇବାର ଚେଷ୍ଟା କରେ, ହେଲେ ମାଉସୀମାଆ କାମୁଡ଼ି ଗୋଡ଼ାଏ । ଡରିଯାଏ ବବଲୁ । ପେଟ ଭୋକ କଥା କାହାକୁ କହି ପାରେନି । ଅନ୍ୟ ଛୁଆମାନେ ସେମାନଙ୍କ ମାଆଙ୍କ ସହ ଖେଳୁଥିବାବେଳେ ତା ସହ କେହି ଖେଳନ୍ତି ନାହିଁ । ପରନ୍ତୁ କାମୁଡ଼ି ଗୋଡ଼ାନ୍ତି । ବେଳେବେଳେ ମାଆର ପୁରୁଷ ସାଥୀଟିଏ ବବଲୁକୁ ଦେଖି କିଛି କ୍ଷଣ ତାକୁ ଚାହିଁ ରହେ, ପରମୁହୂ□ରେ ଅନ୍ୟ ପିଲାଙ୍କ ସହ ଖେଳି ଖେଳି ସେ ବବଲୁ କଥା ଭୁଲିଯାଏ ।

ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଡ଼ରାଉଥିବା ବବଲୁ ଆଜି ଅନ୍ୟକୁ ଡ଼ରୁଛି ! ଡ଼ଉଲ ଡ଼ାଉଲ ଚେହେରା ତାର ଆଜି କଙ୍କାଳ ସାର । ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଆନମନା କରୁଥିବା ଧୋବ ଫରଫର ଚମଡ଼ାରେ ନାହିଁ ଆଉ ତାର ସେ ଚମକ । ସେସବୁ କଙ୍କାଳ ହାଡ଼ରେ ମିଶି ଏକାକାର ହୋଇଗଲାଣି । ଆକର୍ଷଣୀୟ ଛୋଟ ଛୋଟ ଗୋଡ଼ରେ ତାର ଆଉ ସେ ଚ□ଳତା ନାହିଁ । ତା ଚାରି ଗୋଡ଼ଯାକ ପରସ୍ପରକୁ ଛନ୍ଦା ଛନ୍ଦି ହୋଇ ଟଳମଳ ହୋଇ ଚାଲି ଚାଲି କଥା ହେଉଛନ୍ତି । ଯେପରି ନଅଙ୍କ ଦୁର୍ଭିକ୍ଷର ଶିକାରରେ ଆକ୍ରାନ୍ତ ମଣିଷ ।

ବବଲୁର ଏ ଦୁରବସ୍ଥା ଦେଖି କଲୋନୀର ବେହେରା ମାଡ଼ାମ୍ ଅତି ବ୍ୟସ୍ତ ହୋଇଯାନ୍ତି । ବବଲୁକୁ କୋଳେଇ ନେବା ପାଇଁ, ମାଆ ମନ ତାଙ୍କର ବିଳାପି ଉଠେ । ହେଲେ ନିରବ ରୁହନ୍ତି, କଲୋନୀବାସୀଙ୍କ ଅତୀତର ଆକ୍ରୋଶକୁ ଡର । ତଥାପି ନିଜର ତୀକ୍ଷ୍ଣ ଦୃଷ୍ଟି ରଖିଥାନ୍ତି ବବଲୁ ପ୍ରତି । ସେଇଥି ପାଇଁ ଘର ଅଗଣାରେ ଛୁଆମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଦୁଇଟି ଶଙ୍କୁଡ଼ି ହାଣ୍ଡି ରଖିଛନ୍ତି । ଗୋଟାକରେ ପିଇବା ପାଣି, ଗୋଟାକରେ ଖାଇବାକୁ କିଛି ଶଙ୍କୁଡ଼ି । ଆଶା, କାଳେ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କର ଖାଇବା ଦେଖି ବବଲୁ ଖାଇବା ପିଇବା ଶିଖିଯିବ !

ମାଡ଼ାମଙ୍କ ଆଶା ସତ ହୁଏ ଅନ୍ୟ ଛୁଆମାନଙ୍କ ଶଙ୍କୁଡ଼ି ଖାଇବା ଦେଖି ବବଲୁ ମଧ୍ୟ ସେଠାରେ ମୁହଁ ମାରେ ହେଲେ କଣ ହୁଏ କେଜାଣି ମୁହଁ ଫେରାଇ ନିଏ । କେବଳ ଶୋଷ ବେଳେ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଅନୁକରଣ କରି ପଚ ପଚ ଶବ୍ଦରେ ନିଜେ ଚାକୁ ଚାକୁ କରି ଟିକେ ପାଣି ପିଇଦିଏ । ବବଲୁର ପାଣି ପିଇବା ଦେଖି ବେହେରା ମାଡ଼ାମ୍ ବବଲୁ ପେଟକୁ କ୍ଷୀର ଟିକେ ହେଲେ ଯିବା ଆଶାରେ ଘରୁ କ୍ଷୀର ଆଣି ଯେମିତି ଢ଼ାଳି ଦେଇଛନ୍ତି ବବଲୁ କଣ ବୁଝିଲା କେଜାଣି ସେଠୁ ଗୋଡ ଟଳମଳ କରି ପଳାଇଲା ।

ସେଠୁ ପଳାଉଥିଲା... ଅନ୍ୟ ଛୁଆମାନେ ସେମାନଙ୍କ ମାଆକୁ ଦେଖି ତା ପାଖକୁ ଧାଇଁ ଯାଇ, ମାଆଠୁ କ୍ଷୀର ଚୁଷିବାର ଦେଖି, ବବଲୁ ବି ଗୋଡ଼ ଟଳମଳ କରି ଚାଲିବା ଆରମ୍ଭ କଲା । ପେଟ ଭୋକରେ ଯେମିତି ଅନ୍ୟମାନଙ୍କ ସହ କ୍ଷୀର ଚୁଷିବାକୁ ମୁହଁ ଲଗାଇଛି, ବାଘୁଣୀ ଭଳି ମାଆ କୁକୁର ତା ତ□କୁ ଝୁଣି ରକ୍ତାକ୍ତ କରି ଦୂରକୁ ଫିଙ୍ଗି ଦେଲା । ସେ କେଁ କେଁ ଚିତ୍କାର କରି ଛଟପଟ ହେଉଥାଏ । ଅନ୍ୟ ଛୁଆମାନେ ବବଲୁର ଚିତ୍କାର ଶୁଣି, କ୍ଷୀର ଚୁଷିବା ଛାଡ଼ି ତା ପାଖକୁ ଧାଇଁ ଆସିଲେ । କଣ ବୁଝିଲେ କେଜାଣି ବବଲୁକୁ କୁଁ କୁ ହୋଇ ଚାଟିବାକୁ ଲାଗିଲେ ।

ଦୂରରୁ ବେହେରା ମାଡ଼ାମ୍ ଏ ଅଭାବନୀୟ ଦୃଶ୍ୟ ଦେଖି ଧାଇଁ ଆସିଲେ ବବଲୁ ପାଖକୁ । ବବଲୁର ବେକରୁ ବୋହି ଯାଉଥାଏ ଧାରଧାର ରକ୍ତ । ଆଖିରୁ ନିଗିଡ଼ି ପଡ଼ିଥାଏ ଦୁଇ ଧାର ଲୁହ, ଶୁଖିଲା ଜିଭଟାରେ ତାର ଲାଗିଥାଏ ବୁନ୍ଦେ କ୍ଷୀର । ଘରକୁ ଧାଇଁ ଆସି ପାଣି ମାଗେ ବବଲୁ ଉପରେ ଢ଼ାଳିଛନ୍ତି କି ନାହିଁ, ସେ ପାଲଟି ଗଲା ସ୍ଥାଣୁ । ବେହେରା ମାଡ଼ାମ୍ ଅଲକ୍ଷ୍ୟରେ ଭାବୁଥାନ୍ତି ତିନି ଦିନ ତଳେ ଯେଉଁ ମାଆ କ୍ଷୀର ବବଲୁକୁ ବ□ଇ ଥିଲା, ସେଇ ଯେ ଦିନେ ତା ମୃତ୍ୟୁର କାରଣ ହେଲା ! ଅମୃତର ଅନ୍ୟ ଏକ ନାମ ମାଆ କ୍ଷୀର । ଏ ସାରା ସଂସାରରେ ତାର ବିକଳ୍ପ ନାହିଁ । ସେ ଅମୃତ ଯିଏ ପାନ କରିଛି, ସେ ହୋଇଛି ନିରୋଗ, ବଳିଷ୍ଠ, ହୃଷ୍ଟପୁଷ୍ଟ । ସାରା ଜୀବଜଗତକୁ ଏଇ ପେଟ ଚାଖଣ୍ଡର ଚିନ୍ତା । ମଣିଷ ଶିଶୁ ପାଇଁ ଦୁନିଆ ସାରା ଅନେକ ବିକଳ୍ପର ହାଟ ମେଲିଛି । ମାଆ କ୍ଷୀର ଯିଏ ନ ପାଇଛି, ସେ ବାଧ ହୋଇଛି ବ□ିବାକୁ କୃତ୍ରିମ ଖାଦ୍ୟରେ । ଯେ କୃତ୍ରିମକୁ ଆପଣେଇ ନପାରିଲା ସେ ଆପଣାଇଛି ଅକାଳ ମରଣ । ମନେ ମନେ କହି ପକେଇଲେ ଓଃ...ମୁଁ ଚଣ୍ଡାଲୁଣୀଟା କଣ କଲି ? ଛୁଆଟା ପାଣି ଟିକେ ହେଲେ ପିଇ ଶିଖୁଥିଲା... ତା ବି କରାଇ ଦେଲି ନି ? ଶୁଖିଲା ଜିଭଟା ତାର ଟିକେ ହେଲେ ଓଦା ହୋଇ ଯାଇଥାନ୍ତା, ସେତକ ବି କରେଇ ଦେଲି ନି ? ମାତୃ ହୃଦୟ ତାଙ୍କର ବିଳପି ଉଠିଲା ମୁଣ୍ଡ ଭିତରଟା ଓଜନିଆ ହୋଇ ବୁଲାଇ ଦେଉଥାଏ । ଅତ୍ୟଧିକ ମ୍ରିୟମାଣ ହୋଇପଡ଼ିଲେ । ଆଖିରୁ ତାଙ୍କର ଝରି ଆସିଲା ଧାର ଧାର ଲୁହ । ବୁକୁ ଭିତରର କୋହକୁ ଆଉ ସମ୍ଭାଳି ପାରିଲେନି ପାଟିରେ ଲୁଗାକାନି ଦେଇ ଭୋ ଭୋ କାନ୍ଦି ଉଠିଲେ... ।

ଜୟପୁର, କୋରାପୁଟ

ଶୀତଦିନେ
କେଶ ସୁରକ୍ଷା

ଶୀତ ଋତୁରେ ଥଣ୍ଡା ପବନ ବାଜି କେଶ ରୁକ୍ଷ ହୋଇଯାଏ । ଏହାଛଡ଼ା ଏହି ଦିନେ ତୈଳଗ୍ରନ୍ଥି ନିଷ୍କ୍ରିୟ ହୋଇଯାଏ । ଫଳରେ କେଶର ପୋଷଣ ପାଇଁ ଆବଶ୍ୟକ ପ୍ରାକୃତିକ ତୈଳ ହ୍ରାସ ପାଇବାରୁ କେଶ ଟାଅଁସା ହୁଏ । ସେ ଦୃଷ୍ଟିରୁ ଶୀତଦିନେ କେଶର ଉପଯୁକ୍ତ ଯତ୍ନନେବା ଉଚିତ୍ । ସେ ସଂପର୍କରେ କିଛି ଟିପ୍ସ...

➢ କେଶକୁ ସାମ୍ପୁ କରିବା ପରେ ଟାୱେଲରେ ଭଲ ଭାବରେ ମୁଣ୍ଡ ପୋଛି ଦିଅନ୍ତୁ । ଦୁଇଟି ବଡ଼ ଚାମଚ ଦହି ସହିତ ଦୁଇ ବଡ ଚାମଚ ମେୟୋନିଜ ମିଶାଇ ଏହି ମିଶ୍ରଣକୁ କେଶରେ ଲଗାନ୍ତୁ । ୧୦/୧୨ ମିନିଟ୍ ପରେ କେଶ ରିଙ୍ଗସ୍ କରି ନିଅନ୍ତୁ । ଶେଷରେ ବାଳକୁ ଥଣ୍ଡା ପାଣିରେ ଧୋଇ ଦିଅନ୍ତୁ ।

➢ ଶୀତ ଋତୁରେ ଫରଫର ହୋଇ ଉଡୁଥିବା ବାଳକୁ ଠିକ୍ ରଖିବା ପାଇଁ ପ୍ରଥମେ ନିଜ ହେୟାର ବ୍ରଶ୍‌ରେ ହେୟାର ସ୍ପ୍ରେ ଲଗାନ୍ତୁ । ତାପରେ କେଶ ବ୍ରଶ କରନ୍ତୁ । ଫଳରେ କେଶ ଭଲ ଭାବରେ ସେଟ୍ ହୋଇଯିବ ।

➢ ମେହେନ୍ଦୀରେ ଦୁଇ ଚାମଚ ଅଁଳା ଏବଂ ଶିକାକାଇ ପାଉଡର ମିଶାଇ ଗରମ ପାଣିରେ ରାତିସାରା ଭିଜାଇ ରଖନ୍ତୁ । ତାପର ଦିନ ଏହି ମିଶ୍ରଣରେ ଦହି ମିଶାଇ କେଶରେ ଲଗାନ୍ତୁ । ମାସକୁ ଥରେ ଦିଥର ଏପରି କରନ୍ତୁ । ଏହାଦ୍ୱାରା କେଶ ଘ□ ଏବଂ ସୁସ୍ଥ ହେବ ।

➢ ରୁକ୍ଷ ଏବଂ ଦୁର୍ବଳ କେଶରେ ସର୍ବଦା ହେୟାର ସିରମ୍ ଲଗାଇ ଘରୁ ବାହାକୁ ବାହାରନ୍ତୁ ।

➢ କେଶର ଶୁଷ୍କତା ଦୂର କରିବା ପାଇଁ ସପ୍ତାହକୁ ଥରେ ଉଷୁମ ତେଲରେ ମୁଣ୍ଡ ମାଲିସ୍ କରନ୍ତୁ ଏବଂ ତାପରେ ହଟ୍ ଟେବୁଲ୍ ଟ୍ରିଟ୍‌ମେ□ କରନ୍ତୁ ।

➢ କେଶକୁ ସାମ୍ପୁ କରିବା ପରେ ଶେଷ ଥର ଥଣ୍ଡା ପାଣିରେ ହି ରିଙ୍ଗ କରନ୍ତୁ । ଫଳରେ କେଶ ଠିକ୍ ରହିବ ।

କେମିତି ହେବେ ସ୍ଲିମ୍

ସ୍ଲିମ୍ ଚେହେରା ପ୍ରତି ଆକର୍ଷଣ ଅଧିକ । ଏହା ସୌନ୍ଦର୍ଯ୍ୟକୁ ଅଧିକ ବିକଶିତ କରିଥାଏ । ମାତ୍ର ଅତ୍ୟଧିକ ମୋଟି ହୋଇଯିବା ଦ୍ୱାରା ସୌନ୍ଦର୍ଯ୍ୟ କମିଯାଇଥାଏ । ଏହା ସାଙ୍ଗକୁ ବିଭିନ୍ନ ଶାରୀରିକ ସମସ୍ୟା ସୃଷ୍ଟି ହୁଏ । ମେଦବହୁଳ ଶରୀର ମଧ୍ୟ ବିଭିନ୍ନ ରୋଗକୁ ଡ଼ାକିଆଣେ । ଅତ୍ୟଧିକ ଗରିଷ୍ଠ ଭୋଜନ ସାଙ୍ଗକୁ ଶାରୀରିକ ପରିଶ୍ରମର ଅଭାବ ଶରୀରରେ ମେଦ ବଢ଼ାଇଥାଏ । ଯଦି ଆପଣ ମୋଟା ହୋଇଯାଉଛନ୍ତି ତେବେ ଶରୀରକୁ କିପରି ପତଳା କରିବେ ସେଥିପାଇଁ ଯଥାଶୀଘ୍ର ପ୍ରୟାସ ଆରମ୍ଭ କରନ୍ତୁ । ଖାଦ୍ୟପେୟରେ ସତର୍କତା ଅବଲମ୍ବନ କରନ୍ତୁ । ଦିନକୁ ଦୁଇଥର ଭୋଜନ କରନ୍ତୁ । ଗରିଷ୍ଠ ଖାଦ୍ୟ ଖାଆନ୍ତୁ ନାହିଁ । ଆମିଷ ଭୋଜନ ପ୍ରତି ଲୋଭ ଥିଲେ ମଧ୍ୟ ତାହା ଯଥା ସମ୍ଭବ କମାଇ ଦିଅନ୍ତୁ । ତେଲ ଏବଂ ଚର୍ବିଜାତୀୟ ଖାଦ୍ୟ କମ୍ ଖାଆନ୍ତୁ କିମ୍ବା ଆଦୌ ଖାଆନ୍ତୁ ନାହିଁ । ସରକାଢ଼ି କ୍ଷୀର ପିଅନ୍ତୁ । ବିଭିନ୍ନ ପ୍ରକାର ତଟକା ଫଳ ଶାଗ, ସବୁଜ ପନିପରିବା ଖାଆନ୍ତୁ । ଯଥେଷ୍ଟ ପାଣି ପିଅନ୍ତୁ । ଶାରୀରିକ ପରିଶ୍ରମ କରନ୍ତୁ । ଆଦୌ ଶ୍ରମକାତର ହୁଅନ୍ତୁ ନାହିଁ । ସକାଳ ଏବଂ ସନ୍ଧ୍ୟାରେ କିଛି ସମୟ ବ୍ୟାୟାମ ଓ ଯୋଗ ଇତ୍ୟାଦି କରନ୍ତୁ । ପ୍ରାତଃ ଭ୍ରମଣ ଏକ ଭଲ ବ୍ୟାୟାମ । ତେଣୁ ସକାଳେ କିଛି ବାଟ ଚାଲନ୍ତୁ । ଖାଇବାବେଳେ ଟିଭି ଦେଖନ୍ତୁ ନାହିଁ କି କଥାବା□ା କରନ୍ତୁ ନାହିଁ । ଅଳ୍ପ ଅଳ୍ପ ଖାଦ୍ୟ ସାଙ୍ଗକୁ ଏହାକୁ ଭଲ ଭାବରେ ଚୋବାଇ ଖାଆନ୍ତୁ । ଫଳରେ ଖାଦ୍ୟ ସହଜରେ ହଜମ ହୋଇଯିବ । ଉପବାସ କରୁଥିଲେ ବେଶୀ ସମୟ ଖାଲିପେଟରେ ନରହି ଫଳସର ପାନ କରନ୍ତୁ । ଅତ୍ୟଧିକ ଚା, କଫି ପିଅନ୍ତୁ ନାହିଁ । ସେହିପରି ଖାଲିପେଟରେ ମଧ୍ୟ ଚା ପିଇବା ଅନୁଚିତ । ଦିନରେ ଅଳସୁଆମି କରି ଶୁଅନ୍ତୁ ନାହିଁ । ଖରାଦିନେ ଦ୍ୱିପ୍ରହରରେ କିଛି ସମୟ ବିଶ୍ରାମ ନେଇପାରନ୍ତି ମାତ୍ର ଅନ୍ୟ ଋତୁରେ ନୁହେଁ । ସେହିପରି ନିତିଦିନିଆ ଦିନଚର୍ଯ୍ୟାକୁ ଠିକ୍ ଭାବେ ପାଳନ୍ତୁ । ସୂର୍ଯ୍ୟଉଦୟ ହେବା ପୂର୍ବରୁ ସ୍ନାନ କରିବା ଭଲ । ଯଦି ଏହା ସମ୍ଭବ ନହେଉଛି ତେବେ ସକାଳ ୯ଟା ପରେ ଗାଧାନ୍ତୁ । ଖାଦ୍ୟ ହଜମ ହେଉନଥିଲେ ଖାଇ ସାରିବା ପରେ କିଛି ମହୁ ଚାଟି ଖାଆନ୍ତୁ କିମ୍ବା ଗୋଲମରିଚ ନଖଉଷୁମ ପାଣିରେ ଚୋବାଇ ଖାଆନ୍ତୁ । ସକାଳେ ଖାଲିପେଟରେ ମହୁ ମିଶ୍ରିତ ଅଧଗ୍ଲାସ ଥଣ୍ଡା ପାଣି ପିଅନ୍ତୁ । ରାତିରେ ଶାଗଜାତୀୟ ଖାଦ୍ୟ ଖାଆନ୍ତୁ ନାହିଁ । କିଛି ମାସ ପରେ ଦେଖିବେ ଆପଣଙ୍କ ଚେହେରା ବଦଳିଯାଇଥିବ ।

ସ୍କିନକେୟାର ଟିପ୍ସ

➢ କାକୁଡ଼ି ରସରେ ଏକ ଛୋଟ ଚାମଚ ଗୋଲାପ ଜଳ ମିଶାଇ ମୁହଁରେ ଲଗାନ୍ତୁ । ଏହାଦ୍ୱାରା ତ୍ୱଚା ଜୀବନ୍ତ ହେବା ସାଙ୍ଗକୁ ଆପଣଙ୍କ ରଙ୍ଗ ମଧ୍ୟ ଉଜ୍ଜଳ ହେବ ।

➢ କ୍ଷୀର ଏବଂ ମହୁଯୁକ୍ତ କ୍ରିମ୍ ଲଗାନ୍ତୁ । ଫଳରେ ତ୍ୱଚାର କଳାଅଂଶ ଦୂର ହୋଇ ରଙ୍ଗ ସଫା ଦେଖାଯିବ ।

➢ ହାତରେ ସନଟେନ୍ ହୋଇଗଲେ ସନଫ୍ଲାୱାର ଅଏଲ୍‌ରେ ଲେମ୍ବୁରସ ଏବଂ ଚିନି ପକାଇ ଲଗାନ୍ତୁ ଏବଂ ୧୫ ମିନିଟ୍ ପରେ ଧୋଇ ଦିଅନ୍ତୁ ।

➢ ମୁଲତାନୀ ମାଟିରେ ଚନ୍ଦନ ପାଉଡର ଏବଂ ଗୋଲାପ ଜଳ ପକାଇ ପେଷ୍ଟ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରନ୍ତୁ । ଏହି ପେଷ୍ଟକୁ ମୁହଁରେ ଲଗାଇ ୨୦ ମିନିଟ୍ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ରଖନ୍ତୁ । ତାପରେ ଧୋଇ ଦିଅନ୍ତୁ ।

➢ ଯଦି ଆପଣଙ୍କ ତ୍ୱଚା ତୈଳାକ୍ତ ତେବେ ଫେଶିୟାଲ ସ୍ଥାନରେ କ୍ଲିନଅପ୍ କରନ୍ତୁ ।

➢ କିଛି ବାଦାମକୁ କ୍ଷୀରରେ ୭/୮ ଘ□ା ଭିଜାଇ ବାଟି ଦିଅନ୍ତୁ । ସେଥିରେ ସତେଜ ମଲାଇ ଏବଂ ଅଳ୍ପ କିଛି ଗୋଲାପଦଜଳ ମିଶାଇ ପ୍ରତିଦିନ ଗାଧୋଇବା ପୂର୍ବରୁ ପୁରା ଦେହରେ ଲଗାନ୍ତୁ । ଏହାଦ୍ୱାରା ତ୍ୱଚାର ଲୋମଛିଦ୍ର ଖୋଲିଯିବ ଏବଂ ତ୍ୱଚା କାନ୍ତିମୟ ହେବ ।

➢ ଏକ ଚାମଚ ବଟା ହଳଦୀ, ବାଦାମ ତେଲ ଏବଂ କେଇବୁନ୍ଦା ଗୋଲାପ ଜଳ ମିଶାଇ ମୁହଁରେ ଲଗାନ୍ତୁ । ୧୫ ମିନିଟ୍ ପରେ ଅଳ୍ପ ଉଷୁମ ପାଣିରେ ଧୋଇ ଦିଅନ୍ତୁ ।

➢ ଶୀତଦିନେ ମେକଅପ୍ ଉ□ାରିବା ସମୟରେ ନଖ ଉଷୁମ ପାଣି ବ୍ୟବହାର କରନ୍ତୁ ।

କ'ଣ ରଖିବେନି ବେଡ୍‌ରୁମରେ

➲ ବେଡ୍ ରୁମରେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଜିନିଷ ସଜାଇ ରଖନ୍ତୁ । ଭଙ୍ଗା ଟୁଟା ଜିନିଷ ଜମା କରନ୍ତୁ ନାହିଁ ।

➲ ଶୟନ କକ୍ଷରେ ପାଣି ସମ୍ବନ୍ଧିୟ କୌଣସି ଫଟୋ ଟାଙ୍ଗନ୍ତୁ ନାହିଁ କି କାନ୍ଥରେ ଲଗାନ୍ତୁ ନାହିଁ । ତେବେ ପାହାଡ ଦୃଶ୍ୟ ଥିବା ଫଟୋ ଲଗାଇପାରିବେ । ବେଡ୍ ରୁମ୍‌ରେ ଅପରାଜିତ ଗଛ ରଖନ୍ତୁ ।

➲ ଶୟନ କକ୍ଷରେ ଟିଭି, ଫ୍ରିଜ ଅଥବା କମ୍ପ୍ୟୁଟର ଆଦି ରଖିବା ଉଚିତ୍ ନୁହେଁ । କାରଣ ଏଥିରୁ ବାହାରୁଥିବା କ୍ଷତିକାରକ ତରଙ୍ଗ ଶରୀର ଉପରେ କୁ ପ୍ରଭାବ ପକାଇଥାଏ । ଯଦି ଟିଭି ରଖିଛନ୍ତି, ତେବେ ତାହାକୁ କ୍ୟାବିନେଟ୍ ଭିତରେ କିମ୍ବା ଘୋଡାଇ ରଖନ୍ତୁ ।

➲ ଶୟନ କକ୍ଷରେ ବହିଥାକ ରଖନ୍ତୁ ନାହିଁ । ଖୋଲା ବହି ନକାରାତ୍ମକ ଶକ୍ତି ବଢ଼ାଇଥାଏ ।

ମାରାତ୍ମକ ମ୍ୟାଲେରିଆ

ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟ ସମସ୍ୟା ମଧ୍ୟରେ ମ୍ୟାଲେରିଆ ଅଧିକ ଚିନ୍ତାଜନକ । ଦେଶରେ ମ୍ୟାଲେରିଆ ପ୍ରାଦୁର୍ଭାବ ଉଦ୍‌ବେଗ ଜନକ ଭାବେ ବୃଦ୍ଧି ପାଇବାରେ ଲାଗିଛି । ପଞ୍ଜାବ, ହରିଆନା ଓ ପଶ୍ଚିମବଙ୍ଗ ଆଦିରେ ଘଟି ଯାଇଥିବା ମ୍ୟାଲେରିଆ ଓ ମସ୍ତିଷ୍କ ଜ୍ୱର ଅନ୍ୟ ରାଜ୍ୟର ଲୋକଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଆତଙ୍କ ସୃଷ୍ଟି କରିବା ନେଇ ଗଣମାଧ୍ୟମରେ ଖବର ପ୍ରକାଶ ପାଉଛି ।

ମ୍ୟାଲେରିଆ ଗ୍ରାମା□ଳରୁ କ୍ରମଶଃ ସହରା□ଳକୁ ବ୍ୟାପିବାରେ ଲାଗିଛି । ଚିକିତ୍ସକଙ୍କ ସର୍ଭେ ରିପୋର୍ଟ ଅନୁଯାୟୀ ଅଧୁନା ସହରର ସାଧାରଣ ପରିମଳ ବ୍ୟବସ୍ଥା ଗ୍ରାମା□ଳ ଠାରୁ ଖରାପ । ନାଳନର୍ଦ୍ଦମାର ମଇଳା ପାଣି, ମଇଳାଗଦା, ବୁଲା ଗାଈଗୋରୁଙ୍କ ମଇଳା ସହ ସହରୀ କାରଖାନା ଗୁଡ଼ିକର ମଇଳା ଯୋଗୁଁ ମଶା ସଂଖ୍ୟା ବୃଦ୍ଧି ପାଉଛି । ବ□ମାନ ଦେଶରେ ମ୍ୟାଲେରିଆ ରୋଗୀଙ୍କ ସଂଖ୍ୟା ୨୩ ଲକ୍ଷ ଉପରକୁ ଗଲାଣି । ମ୍ୟାଲେରିଆକୁ ନେଇ ସରକାର ଉଦ୍‌ବେଗ ପ୍ରକାଶ କରିବା, ପରିସ୍ଥିତିର ଗୁରୁତ୍ୱକୁ ଦର୍ଶାଉଛି । ମସ୍ତିଷ୍କ ମ୍ୟାଲେରିଆ ବ୍ୟାପୁଥିବାରୁ ଏହା ପ୍ରତିକାର ପାଇଁ ଜୋର ଦିଆଯାଇଥିଲା । ୧୯୭୬ରେ ମସ୍ତିଷ୍କ ମ୍ୟାଲେରିଆରେ ମାତ୍ର ୬୨ଜଣଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁ ହୋଇଥିବାବେଳେ ୧୯୯୫ରେ ଏହା ୧୦୧୫ରେ ପହ□ିଥିଲା । ଏହି ବୃଦ୍ଧି ସମସ୍ତଙ୍କ ପାଇଁ ମୁଣ୍ଡବ୍ୟଥାର କାରଣ ହୋଇଛି । ଏଥିଯୋଗୁଁ ପ୍ରତ୍ୟେକ ରାଜ୍ୟରେ ମ୍ୟାଲେରିଆ ନିରାକରଣ ନିମି□ ଅଧିକରୁ ଅଧିକ ଅର୍ଥ ବ୍ୟୟବରାଦ କରାଯାଇଛି । ଏକ ମ୍ୟାଲେରିଆ ନିରାକରଣ କମିଟି ଗଠନ ସହ ବିଶେଷଜ୍ଞମାନଙ୍କ ତରଫରୁ 'ମ୍ୟାଲେରିଆ ବିରୁଦ୍ଧରେ ସଂଗ୍ରାମ' ପାଇଁ ଡାକରା ଦିଆଯାଇଛି ।

ମ୍ୟାଲେରିଆର ବର୍ଣ୍ଣନା ପ୍ରାଚୀନ ଗ୍ରନ୍ଥ ଆୟୁର୍ବେଦରେ ମିଳେ । ମାତ୍ର ଫ୍ରାନ୍ସର ଡାଃ ଲାଭେରନ୍ ୧୮୪୫-୧୯୨୨ରେ ଆଲଜେରିଆର ଏକ ସୈନିକର ରକ୍ତ ପରୀକ୍ଷା ସମୟରେ ରକ୍ତର ସ୍ଲାଇଡ଼ ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରଥମ କରି ଏ ରୋଗର ଜୀବାଣୁକୁ ଦେଖିଥିଲେ । ୧୮୪୩-୧୯୧୦ରେ ଜର୍ମାନୀର ଜୀବାଣୁ ବିଶେଷଜ୍ଞ କୋପ୍ ଏ ପାରାସାଇଟସ୍‌ର ୩ଟି ଶ୍ରେଣୀକୁ ଅନୁଧ୍ୟାନ କରିଥିଲେ । ଡାକ୍ତର ମନ୍‌ସନ ୧୮୬୪ରେ ଏ ରୋଗ ଏକ ପ୍ରକାର ବିଷାକ୍ତ ମଶା ଦ୍ୱାରା ବ୍ୟାପୁଥିବା ପ୍ରଥମେ ଘୋଷଣା କରିଥିଲେ । ଇଂଲଣ୍ଡ ବିଶେଷଜ୍ଞ ରୋଜ୍ ଏନୋଫିଲିସ ମଶା ଦ୍ୱାରା ଏହାର ଜୀବାଣୁ ବ୍ୟାପୁଥିବାର ଘୋଷଣା କରିଥିଲେ । ଏ ପ୍ରକାର ଜୀବାଣୁ ୩ ପ୍ରକାରର ଏକ ତୃତୀୟକ ଜୀବାଣୁ ପ୍ଲସ୍‌ମୋଡ଼ିୟମ ଭିଭେକ୍ସ ୧୯୮୦ ଯାହାକି ବେନିନ୍‌ଜେନ୍‌ଟେରିଆନ୍ ମ୍ୟାଲେରିଆର କାରଣ ଥାଏ । ଦ୍ୱିତୀୟଟି ହେଲେ ଚତୁର୍ଥକ ଜୀବାଣୁ ପ୍ଲସ୍‌ମୋଡ଼ିୟମ୍ ମ୍ୟାଲେରିଆ ୧୮୮୧ ଯାହାକି ଚତୁର୍ଥକ ଜ୍ୱର ବା କ୍ୱାର୍‌ଟାନ୍ ମ୍ୟାଲେରିଆର କାରଣ ହୋଇଥାଏ । ତୃତୀୟଟି ହେଉଛି ସଂତତ ଜ୍ୱର ଜୀବାଣୁ ପ୍ଲଜୋମୋଡ଼ିୟମ୍ ଫୁଲସିପରମ୍ ୧୮୮୭ ଯାହାକି ସଂଚିତ ଜ୍ୱର ମାଲିଗା□ ଟେରଟିଆନ୍ ମ୍ୟାଲେରିଆ କାରଣରୁ ହୋଇଥାଏ ।

ମ୍ୟାଲେରିଆରୁ ରକ୍ଷା ନିମି□ ଆ□ ମ୍ୟାଲେରିଆ ଔଷଧ ପ୍ରୟୋଗର ଯଥାର୍ଥତା ଥାଏ । କ୍ଲୋରୋକୁଇନ୍ ଓ କୁଇନାଇନ ମ୍ୟାଲେରିଆର ଅବ୍ୟର୍ଥ ଔଷଧ । ଭାରତୀୟ ଭେଷଜ ବୃକ୍ଷ ସିକୋନାର ଛାଲି, ଆଲ୍‌କ୍ଲୋଇଡ଼ରୁ ସଲଫେଟ, ବାଇସଲଫେଟ, ହାଇଡ୍ରୋକ୍ଲୋରାଇଡ଼ ତଥା ଡିହ୍ରାଇଡ୍ରୋକ୍ଲୋରାଇଡ଼ ନାମକ ସଲଟ୍‌ରୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୋଇଥାଏ । ଚିକିତ୍ସକୀୟ ପରାମର୍ଶ ଅନୁସାରେ ଉକ୍ତ ଔଷଧ ସେବନ ଦ୍ୱାରା ସହଜରେ ମ୍ୟାଲେରିଆରୁ ରକ୍ଷା ମିଳିଥାଏ । ମ୍ୟାଲେରିଆର ପ୍ରଥମ ଲକ୍ଷଣ ଭିତରୁ ସର୍ବ ପ୍ରଥମେ ରୋଗୀର ଜ୍ୱରର ବିଷମତାକୁ ନଜର ରଖନ୍ତୁ । ରୋଗୀର ରକ୍ତ ପରୀକ୍ଷା ପରେ ମ୍ୟାଲେରିଆ ଜୀବାଣୁ ବା ମ୍ୟାଲେରିଆ ପଜିଟିଭ୍ ବାହାରିଲେ ଏ ରୋଗର ନିର୍ଣ୍ଣୟାତ୍ମକ ନିଦାନ କରାଯାଇଥାଏ । ମ୍ୟାଲେରିଆ ବ୍ଲଡ ସ୍ଲାଇଡ଼ରେ ପଜିଟିଭ୍ ବାହାରିଲେ ସଙ୍ଗେ ସଙ୍ଗେ ଚିକିତ୍ସକଙ୍କ ପରାମର୍ଶ ଲୋଡ଼ନ୍ତୁ । ସବୁସ୍ଥଳରେ ମ୍ୟାଲେରିଆର ରୂପ ସମାନ ନଥାଏ । ଅନେକ ସ୍ଥଳରେ ରୋଗୀକୁ ମ୍ୟାଲେରିଆ ଜ୍ୱର ଉତ୍କଟ ଭାବେ ମସ୍ତିଷ୍କକୁ ଆକ୍ରମଣ କରି ମସ୍ତିଷ୍କ ମ୍ୟାଲେରିଆ ଜ୍ୱରର ରୂପ ଦେଇ ମୃତ୍ୟୁ ଆଡ଼କୁ ଟାଣିନିଏ । ଏ କ୍ଷେତ୍ରରେ ଯଥାସମ୍ଭବ ତୁରନ୍ତ ନିକଟସ୍ଥ ସରକାରୀ ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟକେନ୍ଦ୍ରର ଡାକ୍ତର କିମ୍ବା ଅଭିଜ୍ଞ ଭେଷଜ ବିଶେଷଜ୍ଞଙ୍କ ପରାମର୍ଶ ନିଅନ୍ତୁ । ମ୍ୟାଲେରିଆ ଜ୍ୱରର ଲକ୍ଷଣ ହେଉଛି – ଜ୍ୱର ଅତିଶୟ କମ୍ପ ବେଗରେ ଦୈନିକ କିମ୍ବା ଦିନେ ଛଡ଼ା ଦିନେ କିମ୍ବା ଚାରିଦିନରେ ଥରେ ଆସିବା । ଜ୍ୱର ଆସିବା ସମୟରେ କମ୍ପ ସହ ଝାଳ ବାହାରିବା ଓ ରୋଗୀ ଶୀତରେ ଲୁଗାପଟା ଘୋଡାଇ ହେବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରିବା । ରୋଗୀର ମୁଣ୍ଡବିନ୍ଧା ଲାଗିରହିଥାଏ । ରୋଗୀର ଜ୍ୱର ସମୟରେ ଅତ୍ୟଧିକ ଦୁର୍ବଳତା ଅନୁଭବ କରିଥାଏ । ଜ୍ୱରର ବେଗ ପ୍ରାତଃକାଳ, ମଧ୍ୟାହ୍ନରେ ପ୍ରାରମ୍ଭ ହୋଇଥାଏ । ରୋଗୀର ଅରୁଚି, ହାତ, ପାଦ, ଅଙ୍ଗରେ ବ୍ୟଥା, ଥକ୍କା, ସ୍ତବ୍ଧତା ଆଦି ପ୍ରତୀତ ହେବା । ରୋଗୀର ନ୍ୟୁନାଧିକ ପ୍ଲୀହା ଓ ଯକୃତ ବୃଦ୍ଧି ହୋଇଥାଏ । ଶରୀରରେ ପାଣ୍ଡୁତା, ମୂତ୍ର ହୋଇଥାଏ, ମୁଖର ରଙ୍ଗ ଫିକା ଦେଖାଯାଏ । ମୁଖର ଓଷ୍ଠ, ନେତ୍ର ଆଖପାଖରେ ସ୍ଫୋଟକ ଦେଖାଯାଏ । ନାଡ଼ୀ ତୀବ୍ରତା ଦେଖାଇଥାଏ ।

ଭୟାବହ ମ୍ୟାଲେରିଆର ପ୍ରତିଷେଧକ ହେଉଛି ଆବଦ୍ଧଜଳ, ଘ□ବୁଦା, ମଇଳା ଆବର୍ଜନା ସ୍ଥଳ ମଶାମାନଙ୍କର ବଂଶବୃଦ୍ଧିର କାରଣ ହୋଇଥାଏ । ଏଣୁ ଆପଣ ନାଳନର୍ଦ୍ଦମାକୁ ସଫା ରଖିବା ସହ ମଇଳା ପାଣି ଜମିବାକୁ ଦିଅନ୍ତୁ ନାହିଁ । ଘରେ ଥିବା ପାଣି, ଟାଙ୍କି, ଡ୍ରମ ଆଦିକୁ ସର୍ବଦା ପରିଷ୍କାର ରଖି ବ୍ୟବହାର କରନ୍ତୁ । ବ□ମାନ ଗାଁ ଗହଳି ଅପେକ୍ଷା ସହରତଳି ଅ□ଳରେ ମଶାମାନଙ୍କ ପ୍ରାଦୁର୍ଭାବ ବୃଦ୍ଧି ପାଉଥିବାର ବିଶେଷଜ୍ଞମାନେ ସର୍ଭେ କରି ଜଣାଇଛନ୍ତି । ଏଥିପାଇଁ ମଇଳା ଆବର୍ଜନାର ପ୍ରଚୁରତା, ଆବଦ୍ଧଜଳ, ଆବଦ୍ଧ ଡ୍ରେନ ଆଦି ଦାୟୀ । ସାଧାରଣ ଜନତା ଏଥିପାଇଁ ସଂଗ୍ରାମ କରିବା ଦରକାର । ନଚେତ୍ ଆପଣ ମଧ୍ୟ ଏ ମାରାତ୍ମକ ରୋଗର ଶିକାର ହୋଇପାରନ୍ତି । ସର୍ବଦା ମଶାରି ବ୍ୟବହାର କରନ୍ତୁ, କାରଣ ସବୁ ମଶା ସମାନ ନୁହନ୍ତି । ମଶା ପ୍ରବଣ ଅ□ଳରେ ଜନସାଧାରଣ ଜନସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟ ବିଭାଗ, ମ୍ୟୁନିସପାଲଟି କ□ୃପକ୍ଷଙ୍କ ସହଯୋଗ ଲୋଡ଼ି ଗଣ ଅଭିଯାନ ଆରମ୍ଭ କରି ସମସ୍ତଙ୍କୁ ମ୍ୟାଲେରିଆରୁ ରକ୍ଷା କରିବାକୁ ସଂକଳ୍ପ ନିଅନ୍ତୁ । ରାଜ୍ୟ ସରକାରଙ୍କ ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟ ବିଭାଗ କେନ୍ଦ୍ରୀୟ ସହଯୋଗରେ ମ୍ୟାଲେରିଆ ନିରାକରଣ ପାଇଁ ବିଭିନ୍ନ ଦୀର୍ଘ ମିଆଦି ଲୋକାଭିମୁଖୀ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ହାତକୁ ନେଇଛନ୍ତି । ରାଜ୍ୟର ସର୍ବବୃହତ୍ ଚିକିତ୍ସାଳୟରେ ଅଭିଜ୍ଞ ଭେଷଜ ବିଶେଷଜ୍ଞ ମାନଙ୍କୁ ଅବସ୍ଥାପିତ କରାଯିବା ସହ ସାଧାରଣରେ ଏ ନେଇ ସଚେତନତା ପାଇଁ ରାଜ୍ୟ ସରକାରଙ୍କ ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟ ବିଭାଗ ବହୁତ ଯୋଜନା ଓ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମର ବ୍ୟବସ୍ଥା ରଖିଛନ୍ତି । ଜ୍ୱର ହେଲାମାତ୍ରେ ତୁରନ୍ତ ଭେଷଜ ବିଶେଷଜ୍ଞଙ୍କ ପରାମର୍ଶ ନେଇ ସର୍ବପ୍ରଥମେ ରାକ୍ତ ପରୀକ୍ଷା କରାଇ ବିଶେଷଜ୍ଞଙ୍କ ପରାମର୍ଶ ଅନୁଯାୟୀ ହିଁ ଚିକିତ୍ସିତ ହୁଅନ୍ତୁ ।

ଡାକ୍ତର ଜୟନ୍ତ କୁମାର ପଣ୍ଡା
ସହକାରୀ ପ୍ରଫେସର,
ଏସ୍‌ସିବି ମେଡ଼ିକାଲ କଲେଜ, କଟକ

ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟ ପାଇଁ ଅତି ଉପକାରୀ ନିମ୍ବ

ନିମ୍ବଗଛର ରହିଛି ଅନେକ ଉପକାରୀ ଗୁଣ । ପତ୍ରଠାରୁ ଆରମ୍ଭ କରି ଛେଲି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଔଷଧରେ ଭରପୂର ଏହି ବୃକ୍ଷ । ନିମ୍ବର କୋମଳପତ୍ରକୁ ଘିଅରେ ଭାଜି ଖାଇଲେ ଅରୁଚି ଦୂର ହୋଇଥାଏ । ନିମ୍ବପତ୍ରକୁ ବଡ଼ ଘା'ରେ ପୋଟଳି ବାନ୍ଧିଲେ ଘା' ଭଲ ହୁଏ । ପୂଜ ବାହରୁଥିବା ଘା'ରେ ନିମ୍ବଛାଲିର ଭସ୍ମ ଲଗାଇଲେ ଘା' ଶୁଖିଯାଏ ଏବଂ ଫୁଲ କମିଯାଏ । ନିମ୍ବପତ୍ର କୃମି ନାଶକ । ପାନ ସହିତ ନିମ୍ବମଞ୍ଜିର ତେଲ ସେବନ କଲେ ଶ୍ୱାସରୋଗ ଦୂର ହୁଏ । ମ୍ୟାଲେରିଆ ଜ୍ୱର ପାଇଁ ନିମ୍ବଛାଲି ଖୁବ୍ ଉପକାରୀ । ଏହି ରସ ମଧ୍ୟ ଜ୍ୱର ପରର ଦୁର୍ବଳତା କମାଇ ଦେଇଥାଏ । ନିମ୍ବମଞ୍ଜିକୁ କର୍ପୂର ସହିତ ଦେହରେ ଲଗାଇଲେ ଚର୍ମରୋଗ ହୁଏନାହିଁ । ହଇଜା ରୋଗୀ ପାଇଁ ମଧ୍ୟ ନିମ୍ବ ଖୁବ୍ ଉପକାରୀ । ରୋଗୀ ଦେହରେ ନିମ୍ବତେଲ ମାଲିସ୍

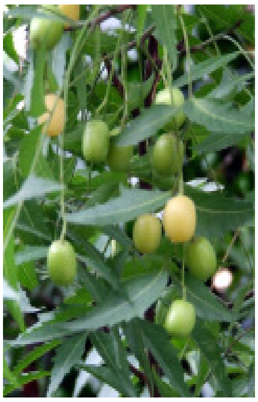

କଲେ ଆରାମ ଲାଗିଥାଏ । ପାନ ସହିତ ନିମ୍ବତେଲ ଖାଇବା ଦ୍ୱାରା ପେଟ ରୋଗ ଦୂର ହୁଏ । ନିମ୍ବଗଛର ଭିତର ଛାଲିର ରସ ସେବନ ଦ୍ୱାରା ପତଳା ଝାଡ଼ା ବନ୍ଦ ହୁଏ । ଦହି ସହିତ ନିମ୍ବପତ୍ରକୁ ବାଟି ଦେହରେ ଲଗାଇଲେ କାଛୁ କୁଣ୍ଡିଆ ଭଳି ଚର୍ମରୋଗ ଦୂର ହୁଏ । ବିଛା କାମୁଡ଼ିଥିବା ସ୍ଥାନରେ ନିମ୍ବପତ୍ର ବାଟି ଲେପଦେଲେ ଆରାମ ମିଳେ । ପୁରୁଣା ଗୁଡ ଏବଂ ପାଣି ସହିତ ନିମ୍ବଛାଲି ସେବନ କଲେ ମାସିକ ଋତୁ ସ୍ରାବରେ ଅନିୟମିତତା ଦୂର ହୁଏ । ନିମ୍ବଛାଲିକୁ ଘୋରି ଚନ୍ଦନ ପରି ଆଣ୍ଠୁଗଣ୍ଠିରେ ଲଗାଇଲେ ବ୍ୟଥା ଉପଶମ ହୁଏ । ନିମ୍ବପତ୍ରର ରସ ପାନ କଲେ ବାନ୍ତି ବନ୍ଦ ହୁଏ । ନିମ୍ବମଞ୍ଜିର ତେଲ ଗର୍ଭ ନିରୋଧକ । ମଧୁମେହ ରୋଗୀ ଦୈନିକ ୪/୫ଟି ନିମ୍ବପତ୍ର ଚୋବାଇ ଖାଇଲେ ଉପକାର ମିଳିଥାଏ । ବସନ୍ତ ଋତୁ ଆଗମନରେ ନିମ୍ବକଢ଼ ସେବନ କଲେ ବହୁ ଉପକାର ମିଳିଥାଏ । ନିମ୍ବ ପାଟିକୁ ପିତା, ମାତ୍ର ଏହାର ଗୁଣ ମଧୁର । ଅନେକ ରୋଗ ଦୂର କରିବାରେ ଏହା ସହାୟ ହେଉଥିବାରୁ ବାଡ଼ି ବଗିଚାରେ ନିମ୍ବଗଛଟିଏ ଲଗାଇବା ଉଚିତ୍ ।

ଶୀତଦିନେ ଶୀତପି□

ଶୀତ ଋତୁରେ ହେଉଥିବାରୋଗ ମଧ୍ୟରେ ଶୀତପି□ ଅନ୍ୟତମ । ଆୟୁର୍ବେଦ ଶାସ୍ତ୍ରରେ ଶୀତ ଅର୍ଥ କଫ ସଂଚୟ ଏବଂ ପି□ ଅର୍ଥ ଉଷ୍ଣତା । ଥଣ୍ଡାପବନ ଯୋଗୁଁ ଶରୀର ଭିତରେ କଫ ସଂଚୟ ହୁଏ । ଉଷ୍ଣତା ଅର୍ଥାତ୍ ଶରୀର ଭିତରର ତାପମାତ୍ରା ଏଥିସହ ମିଶି ଦେହ ଭିତର ଓ ବାହାରକୁ କଳୁଷିତ କରେ । ଶୀତ ପି□ର ଲକ୍ଷଣ ହେଲା ଶୋଷହେବା, ଖାଦ୍ୟରେ ଅରୁଚିତ, ଦେହ କୁଣ୍ଡାଇହେବା, ହୃଦୟ ଥରିଲା ଭଳି ଲାଗିବା । ଏସହିତ ବେଳେବେଳେ ଝାଳବହେ ଓ ଆଖି ଲାଲ ହୁଏ । ଏପ୍ରକାର ଲକ୍ଷଣ ହଠାତ୍ କେହି କେହି ରୋଗୀ ନିଜେ ଅନୁଭବ କରି ପାରନ୍ତି, ମାତ୍ର ସେ ରୋଗ ନିର୍ଣ୍ଣୟ କରିପାରନ୍ତି ନାହିଁ । କେତେକ ଏହାକୁ ଥଣ୍ଡାଜ୍ୱର, କଫ, ଆଲର୍ଜି ଭାବି ଚିକିତ୍ସା କରିଥାନ୍ତି । ମାତ୍ର ଏହା ସାମୟିକ ଭାବେ କିଛି କାମ କରିଥାଏ କିମ୍ବା ପ୍ରତିକ୍ରିୟା ପ୍ରକାଶ କରି ସ୍ଥିତି ଜଟିଳ କରିଥାଏ । ଆୟୁର୍ବେଦ ପଦ୍ଧତିରେ ଏହି ରୋଗର ସହଜ ଚିକିତ୍ସା କରାଯାଇଥାଏ । ପ୍ରଥମେ ଏହାର ଲକ୍ଷଣକୁ ଠିକ୍ ଭାବରେ ଜାଣିବା ପରେ ଚିକିତ୍ସା କରିବା ଆବଶ୍ୟକ । ଏଥିନିମନ୍ତେ ଆୟୁର୍ବେଦ ଚିକିତ୍ସା ବିଶେଷଜ୍ଞଙ୍କର ପରାମର୍ଶ ନେବା ଉଚିତ୍ । ଆସନ୍ତୁ ଜାଣିବା ଶୀତ ପି□ ଚିକିତ୍ସା ସଂପର୍କରେ କିଛି –

- ଦୁବ ଏବଂ ହଳଦୀକୁ ବାଟି ଖାଇବା ଦ୍ୱାରା କୃମି ସହ କୁଣ୍ଡାଇହେବା ଏବଂ ଶୀତପି□ ଭଲ ହୋଇଥାଏ ।
- ଏକ ବର୍ଷ ଗୁଆଘିଅ ଏବଂ ଅଧାକପ କଳାମରିଚ ସକାଳୁ ପାନ କଲେ ଶୀତପି□ ଭଲ ହୁଏ ।
- ପୁରୁଣା ଗୁଡ ସହିତ ଅଦାରସ ସେବନ କଲେ ଶୀତପି□ ଏବଂ ତତ୍‌ଜନିତ ଅଗ୍ନିମାନ୍ଦ୍ୟ ଦୂର ହୁଏ ।
- ଯବକ୍ଷାର, ସୈନ୍ଧବ ଲବଣ, ସୋରିଷ ତେଲରେ ମିଶାଇ ମାଲିସ୍ କଲେ ଶୀତପି□ ଭଲ ହୁଏ ।
- ରୋଗୀକୁ ପ୍ରତିଦିନ ଅଧିକ ରସୁଣ ଖାଇବାକୁ ଦେଲେ ଶୀତପ□ ଦୂର ହୁଏ ।
- ଖାଇବାେ ଲୁଣରେ ଘିଅ ମିଶାଇ ମାଲିସ୍ କଲେ ଉପକାର ମିଳେ ।
- ସର୍ପଗନ୍ଧା ମୂଳକୁ ରାତିରେ ପାଣିରେ ଭିଜାଇ ସକାଳୁ ସେହି ପାଣିକୁ କପଡ଼ାରେ ଛାଣି ପିଇଲେ ରୋଗ ଦୂର ହୁଏ ।
- ଦୈନିକ ଏକ କିମ୍ବା ଦୁଇ ଗ୍ଲାସ ଖଟା ତୋରାଣୀ ପାନ କଲେ ଉପକାର ମିଳେ ।

ଶିରିଡ଼ିସାଇ ବ୍ରତ ନିୟମ

ସାଇ ବାବା ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ ଦେବତା ସ୍ୱରୂପ ଅଟନ୍ତି । ତେଣୁ ସାଇବାବାଙ୍କ ଉପରେ ବିଶ୍ୱାସ ରଖୁଥିବା ଓ ଶ୍ରଦ୍ଧା ପ୍ରକଟ କରୁଥିବା ଭକ୍ତମାନେ ନଅ ଇୃହସ୍ପତିବାର ବ୍ରତ ବିଧିପୂର୍ବକ କଲେ ତାଙ୍କୁ ଇଛାନୁଯାୟୀ ଫଳ ମିଳିଥାଏ । ବାବାଙ୍କର ବ୍ରତର ନିୟମଗୁଡ଼ିକ ନିମ୍ନରେ ପ୍ରଦ□ କରାଗଲା ।

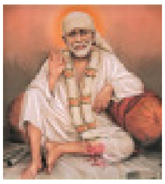

୧) ଏହି ବ୍ରତ ସ୍ତ୍ରୀ-ପୁରୁଷ ନିର୍ବିଶେଷରେ ଆବାଳ ବୃଦ୍ଧବନିତା କରିପାରିବେ ।

୨) ଏହି ବ୍ରତ ଜାତି ଧର୍ମ ବର୍ଣ୍ଣ ନିର୍ବିଶେଷରେ ସମସ୍ତେ କରିପାରିବେ ।

୩) ଏହି ବ୍ରତ ନଅ ଗୁରୁବାର ବିଧିପୂର୍ବକ କଲେ ନିଶ୍ଚିତ ଭାବେ ଇଛା ଅନୁସାରେ ଫଳ ମିଳିଥାଏ ।

୪) ଏହି ବ୍ରତ ଫଳ ଖାଇ କରାଯାଇପାରିବ । ଏଥିରେ ପୂରା ଉପବାସ କରାଯାଏ ନାହିଁ ।

୫) ଯଦି ଗୋଟିଏ ବା ଦୁଇଟି ଇୃହସ୍ପତିବାର ବ୍ରତ କରି ଅନ୍ୟସ୍ଥାନକୁ ଯିବାକୁ ପଡ଼େ ତେବେ ମଧ ବ୍ରତ ଚାଲୁ ରଖିବାକୁ ହେବ ।

୬) ଏହି ବ୍ରତ ଯେକୌଣସି ଇୃହସ୍ପତିବାରରୁ ସାଇବାବାଙ୍କ ନାମ ନେଇ ଆରମ୍ଭ କରାଯାଇପାରିବ । ଯେଉଁ କାର୍ଯ୍ୟ ପାଇଁ ଏହି ବ୍ରତ କରାଯାଇଥାଏ ସେଥିପାଇଁ ସତ୍ ହୃଦୟରେ ବାବାଙ୍କୁ ପ୍ରାର୍ଥନା କରିବା ଦରକାର ।

୭) ସକାଳ କିମ୍ବା ସନ୍ଧ୍ୟାରେ ଯେକୌଣସି ଆସନ ଉପରେ ହଳଦିଆ ରଙ୍ଗର କପଡ଼ା ପକାଇ ତା ଉପରେ ସାଇବାବାଙ୍କ ଫଟୋ ରଖି ସ୍ୱଚ୍ଛ ପାଣିରେ ସେହି ଫଟୋକୁ ପୋଛି ତାପରେ ଚନ୍ଦନ କିମ୍ବା କୁଙ୍କୁମର ତିଳକ ବାବାଙ୍କ ଫଟୋରେ ଲଗାଇବେ । ତା'ପରେ ହଳଦିଆ ରଙ୍ଗର ଫୁଲ କିମ୍ବା ହାର ବାବାଙ୍କ ଗଳାରେ ଦେବେ, ଧୂପ, ଦୀପ ଦେଇ ସାଇବ୍ରତ ବହି ପଢ଼ିବେ । ପରେ ସାଇବାବାଙ୍କୁ ସ୍ମରଣ କରି ପ୍ରସାଦ ବା□ିବେ । ପ୍ରସାଦରେ ଫଳ କିମ୍ବା ମିଠା ବା□ିପାରିବେ ।

୮) ଯଦି ସମ୍ଭବ ହୁଏ ତେବେ ନଅ ବୃହସ୍ପତିବାର ବାବାଙ୍କ ମନ୍ଦିର ଯାଇ ଦର୍ଶନ କରିଆସିବେ । ଯଦି ମନ୍ଦିର ଯାଇ ନ ପାରିବେ କିମ୍ବା ଆଖପାଖରେ ମନ୍ଦିର ନ ଥାଏ ତେବେ ଶ୍ରଦ୍ଧାର ସହିତ ବାବାଙ୍କୁ ଘରେ ପୂଜା କରିପାରିବେ । ବାବା ଯେକୌଣସି ରୂପରେ ଦେଖା ଦେଇପାରନ୍ତି ।

୯) ଯଦି ବ୍ରତ ସମୟରେ ସ୍ତ୍ରୀମାନଙ୍କର ମାସିକ ଧର୍ମ ହୁଏ ବା ଅନ୍ୟ କୌଣସି କାରଣରୁ ବ୍ରତ କରି ନ ପାରନ୍ତି ତେବେ ସେ ବୃହସ୍ପତିବାର ବନ୍ଦ ରଖି ପରବ□ୀ ବୃହସ୍ପତିବାର ବ୍ରତ କରି ନଅ ବୃହସ୍ପତିବାର ସମାପନ କରିବେ ।

ଏକାଗ୍ରତା ଦ୍ୱାରା ଅସମ୍ଭବକୁ ସମ୍ଭବ କରିହୁଏ

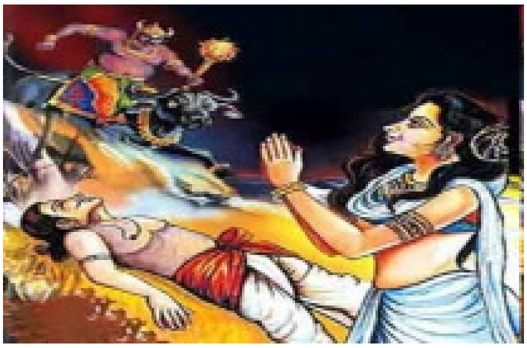

ଅନେକବାର ଆମେ ଲକ୍ଷ୍ୟ ହାସର ନିକଟତର ହୋଇ ମଧ୍ୟରେ ଅନ୍ତିମ କ୍ଷଣରେ ଏହାକୁ ହାତଛଡ଼ା କରୁଛେ । ଜିତିବା ସମୟରେ ହଡ଼ବଡ଼େଇ ଯାଇ ବିଜୟ ହାତଛଡ଼ା କରୁଛେ । ଯେତେବେଳେ ଆପଣ ଲକ୍ଷ୍ୟର ନିକଟତର, ସେତେବେଳେ ମନରେ ଏକାଗ୍ରତା ନିହାତି ଆବଶ୍ୟକ । ଏହାର ମନ ସହିତ ସିଧାସଳଖ ସମ୍ବନ୍ଧ ରହୁଛି । ମନ ଯେତେ ଶାନ୍ତି ରହିବ, ସେତେବେଳେ ଉଦ୍ୟମ ସେତେ ସଫଳତାର ସହ କରିହେବ । ପରିଣାମ ନିଶ୍ଚିତ ଭାବେ ମନମୁତାବକ ମିଳିବ ।

ଭାଗବତରେ ସତ୍ୟବାନ ଓ ସାବିତ୍ରୀଙ୍କ କଥା ଉଲ୍ଲେଖ ରହିଛି । ସାବିତ୍ରୀ ସତ୍ୟମାନଙ୍କୁ ବିବାହ କରିଥିଲେ । ବିବାହ ପୂର୍ବରୁ ସେ ଜାଣିଥିଲେ ଯେ, ସତ୍ୟବାନର ଆୟୁ ଆଉ ମାତ୍ର ଏକବର୍ଷ ରହିଛି । ତଥାପି ତାଙ୍କ ମନରେ ବିଶ୍ୱାସ ଥିଲା ଯେ, ସେ ସତ୍ୟବାନଙ୍କୁ ବ□ାଇବାରେ ସଫଳ ହେବେ । ବିବାହର ଏକବର୍ଷ ପରେ ସେଦିନ ମଧ ଉପନୀତ ହୋଇଥିଲ, ଯେଉଁଦିନ ସତ୍ୟବାନର ମୃତ୍ୟୁ ହେବ ।

ସାବିତ୍ରୀ ଏଥିରେ ଡରି ନଯାଇ, ହଡବଡ଼େଇ ନଯାଇ ସତ୍ୟବାନଙ୍କୁ ବ□ାଇବା ପାଇଁ ପ୍ରୟାସ ଆରମ୍ଭ କରିଥିଲେ । ସେ ୪/୫ଦିନ ପୂର୍ବରୁ ଉପବାସ ଏବଂ ପ୍ରାର୍ଥନା ଆରମ୍ଭ କରିଦେଇଥିଲେ । ସେ ସତ୍ୟବାନର ମୃତ୍ୟୁ ସଂପର୍କରେ ଜାଣନ୍ତି ବୋଲି ମଧ ତାଙ୍କର ହାବଭାବରୁ ଜଣାପଡୁନଥିଲା । ଯେଉଁଦିନ ଯମରାଜ ସତ୍ୟବାନଙ୍କ ପ୍ରାଣ ହରଣ କରିବାକୁ ଆସିଥିଲେ, ସାବିତ୍ରୀ ତାଙ୍କ ପଥ ରୋକିଥିଲେ । ସେତେବେଳେ ସାବିତ୍ରୀଙ୍କ କୋଳରେ ମୁଣ୍ଡରଖି ସତ୍ୟବାନ ଶୋଇଥିଲେ । କିନ୍ତୁ ତଥାପି ମଧ ସାବିତ୍ରୀ ଘବରେଇ ନଥିଲେ । ସେ ଯମରାଜଙ୍କୁ ସ୍ତୁତି କରିଥିଲେ । ଏଥିରେ ପ୍ରସନ୍ନ ହୋଇ ଯମରାଜ ସାବିତ୍ରୀଙ୍କୁ ବରଦାନ ଦେବାରେ ଲାଗିଲେ ।

ଶ୍ୱଶୁର ହରେଇଥିବା ରାଜ୍ୟ, ତାଙ୍କ ଆଖି ମାଗିବା ପରେ ସାବିତ୍ରୀ ନିଜ ପାଇଁ ୧୦୦ପୁତ୍ରର ବର ମାଗିଥିଲେ । ଯମରାଜ କିଛି ଚିନ୍ତା କରିବା ପୂର୍ବରୁ ତଥାସ୍ତୁ କହିଦେଇଥିଲେ । ସାମତ୍ରୀଙ୍କର ଏକାଗ୍ରତା ଯୋଗୁଁ ଏହା ସମ୍ଭବ ହୋଇଥିଲା । ସେ ଯମରାଜଙ୍କୁ ସନ୍ତୁଷ୍ଟି କରିଦେଇଥିଲେ । ସତ୍ୟବାନ ବିନା ସାବିତ୍ରୀଙ୍କୁ ପୁତ୍ର ସନ୍ତାନ ଲାଭ ଅସମ୍ଭବ ଥିବାରୁ ଯମରାଜ ସତ୍ୟବାନର ଜୀବନ ନଇେ ଫେରି ଯାଇଥିଲେ । ଏକାଗ୍ରତା ଓ ଆତ୍ମବିଶ୍ୱାସ ଦ୍ୱାରା ଏହା ସମ୍ଭବ ହୋଇ ପାରିଥିଲା । ଯଦି ସେହି ସମୟରେ ସାବିତ୍ରୀ ବିଚଳିତ ହୋଇ ଯାଇଥାନ୍ତେ ତେବେ ତାଙ୍କ ପତିଙ୍କ ପ୍ରାଣ ବ□ାଇବାରେ ବିଫଳ ହୋଇଥାନ୍ତେ ।

ଶକ୍ତିମୟୀ ନାରୀ

ସୃଷ୍ଟିକ□ୀଙ୍କର ଅପୂର୍ବ ସୃଷ୍ଟି ନାରୀ । ସୃଷ୍ଟିକରିବା, ପାଳନ କରିବା ଓ ଧ୍ୱଂସ କରିବାର ସମସ୍ତ ଗୁଣକୁ ନେଇ ନାରୀର ସୃଷ୍ଟି । ସୃଷ୍ଟି ପ୍ରକ୍ରିୟାରେ ସହଯୋଗ କରି ଏହାକୁ ସୁନ୍ଦରତର କରିବା ପାଇଁ ସେ ଯୁଗେଯୁଗେ ପୁରୁଷର ସାଥିଟିଏ ହୋଇରହିଆସିଅଛି । ପିତାମହ,ପୁରୁଷ ନିକଟରେ ସମସ୍ତ ଶକ୍ତି ଖଞ୍ଜିଥିବାବେଳେ ସୁଦକ୍ଷ ପରିଚାଳନାର ଭାର ରଖିଛନ୍ତି ନାରୀ ହାତରେ । ପୁରୁଷର ଦେହ ମନକୁ ସବୁ ପରିସ୍ଥିତିରେ ଖୁସିକରି ନିଜେ ଖୁସିରହିବାକୁ ତାଙ୍କ ସୃଷ୍ଟିର ସବୁଜୀବଜନ୍ତୁଙ୍କର ଭଲଗୁଣକୁ ଏକାଠିକରି ଗଢିତୋଳିଛନ୍ତି ନାରିଟିକୁ । ତା ଦେହରେ ଭରିଦେଇଛନ୍ତି ଅସରନ୍ତି ଶକ୍ତି । ସେ ଦୁର୍ବଳା ନୁହେଁ ସବଳା ହୋଇରହିଛି ଓ ରହିଥିବ ସବୁ ଯୁଗ ପାଇଁ ।

ହରିଣୀ ଠାରୁ ପୁଲକିତ ଚାହାଣି, ହାତୀଠାରୁ ଚାଲି, ସିଂହଠାରୁ କଟୀ, ବାଘଠାରୁ ନଖ, ଶୁଆଠାରୁ ନାକ, ଛ□ାଣର ଦୃଷ୍ଟି, କୋଇଲିର କଣ୍ଠକୁ ଖଞ୍ଜିଛନ୍ତି ନାରୀ ଦେହରେ । ପୁଣି କଦଳୀ ଗଛଭଳି ଉର, ଟଭାଫଳ ଭଳି ଖୋସା, ପାଚିଲା ଆମ୍ବଭଳି ଦେହର ରଙ୍ଗ, ଡ଼ାଳିମ୍ବ ଭଳି ଦାନ୍ତପନ୍ତି, ଚମ୍ପାକଢି ଭଳି ଆଙ୍ଗୁଠି, ପଳାସଫୁଲ ଭଳି ଅଧର ନାରୀ ଦେହର ସୌନ୍ଦର୍ଯ୍ୟକୁ ବହୁଗୁଣିତ କରିଛି ।

ଏତିକିରେ ସରିନି । ଚନ୍ଦ୍ରଭଳି ଗୋଲମୁହଁ, ସାଗର ଭଳି ଉଦାରତା ଭରିରହିଛି ସେ ଦେହରେ ଓ ମନରେ । ଏସବୁ ଗୁଣରେ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣା ନାରୀଟିଏ ପୁରୁଷକୁ ଯୁଗେଯୁଗେ ତତେଇଛି, ମତେଇଛି, ହସେଇଛି, କନ୍ଦେଇଛି, ଜିତେଇଛି, ହରେଇଛି, ଫସେଇଛି ଓ ବସେଇଛି । ପୁରୁଷଟିଏ ପାଇଁ ସେ ହୋଇଯାଇଛି ଏକ **ଚଳନ୍ତି ନନ୍ଦନ କାନନ ।**

ସୃଷ୍ଟିର ଆରମ୍ଭରୁ ସେ ସଶକ୍ତା । ପୁରୁଷଠାରୁ ନାରୀର ଅନେକ କ□ବ୍ୟ ସମାଜ ପାଇଁ । ପୁରଷ ମନର ତତଲା ଲୁହାକୁ କାଟିବା ପାଇଁ ନାରୀ ମନର ଶୀତଳ ଲୁହା ଖଣ୍ଡର ନିଶବ୍ଦ ପ୍ରହାର ନିହାତି ଆବଶ୍ୟକ । ଜଣେ ଗରମ ହେଲେ ଆଉ ଜଣେ ନରମ । ଜଣେ ନାଲି ପତାକା ହେଲେ; ଆଉଜଣେ ନୀଳ ପତାକା । ନୀଳପତାକା ନଥିଲେ ପାରିବାରିକ ରେଳଗାଡ଼ି ଚାଲିବାପାଇଁ ନିରାପଦ ସୂଚନା ମିଳିବ କେଉଁଠାରୁ ? ପାରସ୍ପରିକ ସହଯୋଗରେ ଚାଲିଛି ଚାଲିବ ଏ ସମାଜ ରଥ ।

ତେବେ ପୁଣି କାହିଁକି ସଶକ୍ତିକରଣ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ଦରକାର ପଡ଼ିଲା ନାରୀ ସମାଜ ପାଇଁ ? ଏହି ସଶକ୍ତିକରଣ ଶବ୍ଦ ଭିତରେ ଅନେକ ଦୁଃଖଦ ମୁହୂ□ଗୁଡ଼ିକର ସାମନା କରିବାକୁ ପଡ଼ିଛି ନାରୀମାନଙ୍କୁ ଅତୀତରେ ।

ପୁରାଣ କୁହେ ମହିଷାସୁରକୁ ମାରିବାପାଇଁ ସବୁଦେବତା ମାନେ ଦେବୀ ଦୁର୍ଗାଙ୍କୁ ଆବାହନ କଲେ । ତାଙ୍କୁ ସଶକ୍ତିକରଣ କରିବାକୁ ଯାଇ ସମସ୍ତେ ସମସ୍ତଙ୍କର ଅସ୍ତ୍ରଶସ୍ତ୍ର ଦାନ କଲେ । ଏସବୁ ସ□ େଦେବୀ ଦୁର୍ଗାଙ୍କୁ ଉଲଗ୍ନ ହେବାକୁ ପଡ଼ିଲା ମହିଷାସୂର ଆଗରେ । କାରଣ ସେ ବରପାଇଛି ଦେବୀଙ୍କର ନିବସ୍ତ୍ର ବେଶ ଦେଖିଲେ ମହିଷାସୁର ମରିବ ନଚେତ ନାହିଁ । ତେବେ କଣ ମୂଲ୍ୟହେଲା ଏ ସଶକ୍ତିକରଣର ?

ଏବେ ଆସିବା ବ□ମାନକୁ । କୃଷିଠାରୁ ଆରମ୍ଭକରି ବିମାନସେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସବୁସ୍ତରରେ ମହିଳାଟିଏ ତାର ପାରଦର୍ଶୀତା ଦେଖାଇପାରିଛି । ସବୁସ୍ଥାନରେ ନାରୀଟିଏ ତାର ଉପଯୁକ୍ତ ସ୍ଥାନରେ ସ୍ଥାନୀତ ହୋଇପାରିଛି । ତଥାପି ବ□ମାନର ସଶକ୍ତିକରଣ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ନାରୀମାନଙ୍କୁ ପୁନଃ ସଶକ୍ତିକରଣ କରିବାକୁ ଲାଗିପଡ଼ିଛନ୍ତି । ଏଣେ

ପ୍ରତିଦିନର ଖବରକାଗଜମାନଙ୍କରେ ନାରୀ ନିର୍ଯାତନା, ଯୌତୁକଜନିତ ପୋଡ଼ି, ସ୍ୱାମୀକୁ ଛାଡ଼ପତ୍ର, ଶାଶୁ ନଣନ୍ଦ ଥାନାରେ, ଝିଅ ବିକ୍ରି, ପ୍ରେମୀଯୁଗଳଙ୍କ ଆତ୍ମହତ୍ୟା, କନ୍ୟାଭ୍ରୁଣ ହତ୍ୟା ଭଳି ଖବର ସାଧାରଣ ହୋଇଗଲାଣି ।

ମହିଳା କମିଶନ, ମହିଳା ଥାନା, ମହିଳା ରାଜନୈତିକ ପ୍ରତିନିଧି ସମସ୍ତେ ସମସ୍ତଙ୍କର କାର୍ଯ୍ୟ କରିଚାଲିଛନ୍ତି ।। ନୂଆନୂଆ ନୀତିନିୟମ ବଢୁଛି ତା ସାଙ୍ଗକୁ ତାଳଦେଇ ନୂଆନୂଆ ଅପରାଧ ବି ବଢୁଛି । ଏମିତି କଣ ସବୁ ବଢିଚାଲିଥିବ ? ଏହା କଣ ସଶକ୍ତିକରଣ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମର ସଫଳତା ?

ନନ୍ଦନ କାନନରେ ଥିବା ଗଛପତ୍ର, ପଶୁପକ୍ଷୀ, ସରୀସୃପ, ପ୍ରାକୃତିକ ପରିବେଶ ସମସ୍ତଙ୍କ ମନରେ ଆନନ୍ଦ ଆଣେ । ପୁଲକିତକରେ ପ୍ରେମୀଯୁଗଳକୁ । ଆମୋଦିତ କରେ କୁନିକୁନି ଛୁଆମାନଙ୍କୁ । ପ୍ରାକୃତିକ ପରିବେଶ ଭୁଲାଇଦିଏ ଦମ୍ପ□ ମାନଙ୍କର ଅବସାଦକୁ । ବଢେଇ ଦିଏ ବୃଦ୍ଧ ଲୋକଟିଏ ମନରେ ବ□ବାର ମୋହକୁ ।

ଗଛଟିଏ ଅସମାନରେ ବଢିବା ପୂର୍ବରୁ ମାଳିଟିଏ ତାକୁ କାଟି ସମାନ କରିଦିଏ । ଗଛଥାଏ ମାଳିର ନିୟନ୍ତ୍ରଣରେ । ବାଘ,ଭାଲୁ, ସିଂହ ନିଜ ନିଜ ପାଇଁ ଥିବା ଘର ଭିତରୁ ବାହାରକୁ ବାହାରିବାର କ୍ଷମତା ନଥାଏ । ସେମାନେ ନିୟନ୍ତ୍ରିତ ଅବସ୍ଥାରେ ରହିଥାନ୍ତି । ବାଘ, ଭାଲୁ , ସିଂହ ଯଦି ପିଞ୍ଜରାରୁ ଫିଟି ବାହାରେ ବୁଲୁଥାନ୍ତେ କିମ୍ବା ଉଦ୍ୟାନର ଯଦି ଯତ୍ନ ନିଆଯାଉନଥାନ୍ତା ନନ୍ଦନକାନନ କାହାକୁ କାହିଁକି ଆକର୍ଷିତ କରୁଥାନ୍ତା ? ସମସ୍ତେ ସମସ୍ତଙ୍କର ନିୟନ୍ତ୍ରଣରେ ରହିଥାନ୍ତି ବୋଲି ନନ୍ଦନକାନନଟି ସମସ୍ତଙ୍କୁ ସୁନ୍ଦର ଲାଗେ ।

ଏବେ ସମାଜରେ ନାରୀ ହେଉବା ପୁରୁଷ ହେଉ, କେହି ଆଉ ନିଜକୁ ନିୟନ୍ତ୍ରଣରେ ରଖିବାକୁ ଚାହୁଁ ନାହାଁନ୍ତି । ଚାରି ଦଉଡ଼ି ଯଥା ପରିବାର, ସମାଜ,ଧର୍ମ, ନ୍ୟାୟକୁ ମାନିବାକୁ କେହି ପ୍ରସ୍ତୁତ ନୁହଁନ୍ତି । ଶାଶୁ ଟି ତା କ□ବ୍ୟ ଭୁଲିଲାଣି । ବୋହୁବି ତା କ□ବ୍ୟ ଆଧୁନିକ ଢଙ୍ଗରେ କରୁଛି । ଶ୍ୱଶୁର ନିଜ ସ୍ତ୍ରୀ କଥାରେ ମଇ ଦେଉଛି । ଏଭଳି ପରିସ୍ଥିତିରେ ମନର ଦରଜକୁ କମାଇବାପାଇଁ କୋଟ, କଚେରୀ , ଆଇନ ଅଦାଲତରେ ମଲମ ଖୋଜିଲେ କିଛି ଲାଭ ହେବନାହିଁ । କେବଳ ଶକ୍ତିମୟୀ ନାରୀ (ଚଳନ୍ତି ନନ୍ଦନ କାନନ) ନିଜ ନିଜ ଭିତରେ ଥିବା ପଶୁପ୍ରବୃ□ିକୁ ନିୟନ୍ତ୍ରଣରେ ରଖି ପୁରୁଷର ମନକୁ ନିଶ୍ଚୟ ପରିବ□ନ କରିପାରିବେ । ପରସ୍ପର ଭିତରେ ଛୋଟ ବଡ଼ର ମନୋଭାବ ଦୂରେଇଯିବ । ଅପରାଧ କମିବ, ପାରସ୍ପରିକ ସହଯୋଗ ବଢିବ । ବିଶ୍ୱପିତାଙ୍କର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ପୁରଣ ହେବ । ନିଜେ ନିଜ ନିୟନ୍ତ୍ରଣରେ ରହିଲେ ବାହ୍ୟ ନିୟନ୍ତ୍ରଣ କଣ ଦରକାର ?

-ସତ୍ୟନାରାୟଣ କର
ସା/ପୋ-ଘାଟିକିଆ, ଭୁବନେଶ୍ୱର-୭୫୧୦୦୩
ମୋ:୯୪୩୭୧୦୬୨୯୩

ପ୍ରସିଦ୍ଧ ବଣିବକ୍ରେଶ୍ୱର ମନ୍ଦିର

ଓଡିଶାର ବିଭିନ୍ନ ପୁରପଲ୍ଲୀରେ ଲୁକ୍କାୟିତ ଅନେକ କିର୍ତ୍ତିରାଜି ତଥା ଐତିହାସିକ ଭିତିଭୂମି ଦର୍ଶକଙ୍କୁ ମନମୁଗ୍ଧ କରିବା ସହିତ ସେମାନଙ୍କ ମନରେ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଚେତନା ଜାଗ୍ରତ କରିଥାଏ । ଏପରି ଏକ ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ ହେଉଛି କୁଆପଦାର ବହୁପ୍ରାଚୀନ ବିଶିଷ୍ଟ ଶୈବପୀଠ ବଣିବକ୍ରେଶ୍ୱର ମନ୍ଦିର । ପୁରୀ ଜିଲ୍ଲା ଡେଲାଙ୍ଗ ଥାନା ଅନ୍ତର୍ଗତ ସାଉରିଆ ଗ୍ରାମ ପଚାଂୟତର କୁଆପଦା,ଘୋରଡିଆ ଓ ବେଗୁନିଆପଡା ମଧ୍ୟବର୍ତ୍ତୀ ଏକ ବିସ୍ତୀର୍ଣ୍ଣ ଟାଙ୍ଗିରେ ଶ୍ରୀ ଶ୍ରୀ ବଣିବକ୍ରେଶ୍ୱର ମହାଦେବଙ୍କ ମନ୍ଦିର ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ । ପଞ୍ଚାୟକିଆ ଠାରୁ ଡେଲାଙ୍ଗ ମଧ୍ୟଦେଇ ଖୋର୍ଦ୍ଧାକୁ ଯାଇଥିବା ସଡକ ଏହି ପୀଠକୁ ସଂଯୋଗ କରେ । ମୋଟରି ରେଲଷ୍ଟେସନଠାରୁ ଏହା ନିକଟ । ଏହି ପୀଠର ପୂର୍ବରେ ପଚଂମୁଣ୍ଡିଆ, ପଶ୍ଚିମରେ ଦୟାନଦୀ, ଉତରରେ କୁମ୍ଭକା ଜଙ୍ଗଲ ଓ ଦକ୍ଷିଣରେ ତରା ପୋଖରୀ ତଥା ଓଡିଶାର ଦ୍ୱିତୀୟ ବୃହତ ଗ୍ରାମ ଘୋରଡିଆ ଅବସ୍ଥିତ । ବଣିବକ୍ରେଶ୍ୱର ମନ୍ଦିରର ଐତିହାସିକ ଭିତ୍ତିଭୂମି ଅତି ପ୍ରାଚୀନ । ମନ୍ଦିର ନିକଟରେ (ସହଜପାରି କଟକ)ର ଧ୍ୱଂସାବଶେଷ ଦେଖିବାକୁ ମିଳେ ଗଙ୍ଗବଂଶୀୟ ରାଜା ମଦନ ମହାଦେବ (ଖ୍ରୀ.୧୧୭୦-୧୧୯୪)ସହଜପାରିରେ ନିଜର ରାଜଧାନୀ ପ୍ରତିଷ୍ଠା କରିଥିଲେ ।ସେହି ରାଜା ବଣିବକ୍ରେଶ୍ୱର ମନ୍ଦିର ନିର୍ମାଣ କରିବାର ପ୍ରମାଣ ମାଦଳାପାଞ୍ଜିରୁ ମିଳେ । ଏକଦା ରାଜା ମଦନ ମହାଦେବ ରାଜପରିଷଦଙ୍କ ସହିତ ପାରିଧି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ନିକଟସ୍ଥ ଅରଣ୍ୟରେ ଭ୍ରମଣ କରୁଥିଲେ । ସେ ଏହି ସମୟରେ ଏକ ଅଦ୍‌ଭୁତ ଘଟଣାର ସମ୍ମୁଖୀନ ହେଲେ ।ଏକ ବୃକ୍ଷରେ ବଣି ଚଢେଇଟି ବସି ମଣିମା ମଣିମା ରାବୁଥିବା ଶୁଣାଗଲା । ରାଜା ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ହୋଇ ସ୍ଥାନର ମହାତ୍ମ୍ୟ ଜାଣିବା ନିମନ୍ତେ ଅନୁସନ୍ଧାନ କଲେ । ପରେ ଜାଣିଲେ ଯେ ବଣି ରାବୁଥିବା ଭୂମି ତଳେ (ସାମେଲେଶ୍ୱର) ନାମକ ଏକ ଶିବଲିଙ୍ଗ ଲୁକ୍କାୟିତ ରହିଛନ୍ତି । ସେହି ସ୍ଥାନରେ ସେ ଗୋଟିଏ ମନ୍ଦିର ନିର୍ମାଣ କରିବାକୁ ଆଦେଶ ଦେଲେ । ଏଠାରେ ବଣି ବକ୍ରୋକ୍ତିରେ ଭାବ ସୂଚନା ଦେଉଥିଲେ । ଏଣୁ ମନ୍ଦିରଟିର ନାମ ବଣିବକ୍ରେଶ୍ୱର ରଖାଇଲେ ।ଏ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ମାଦଳାପାଞ୍ଜିରୁ ଉଦ୍ଧୃତ ନିମ୍ନୋକ୍ତ ପଂକ୍ତି ତାତ୍ପର୍ଯ୍ୟପୂର୍ଣ୍ଣ ।

ବଣି ଯେ ବକ୍ରୋକ୍ତି କରି ଡାକିଲା ,
ଏ ଦେବଙ୍କ ନାମ ବଣି ବକ୍ରେଶ୍ୱର ହେଲା ।

ବଣି ବକ୍ରେଶ୍ୱର ମନ୍ଦିରଟି (ପଚଂରଥ ରେଖା)ଶୈଳୀରେ ନିର୍ମିତ। ଏହାର ଉଚ୍ଚତା ପ୍ରାୟ ୩୫ଫୁଟ । ଏଥିରେ ସ୍ଥାନୀୟ ପାହାଡର କଳା ପଥର ବ୍ୟବହୃତ ହୋଇଛି । ମନ୍ଦିର ପରିସର ମଧ୍ୟରେ ଛୋଟବଡ କେତୋଟି ମନ୍ଦିର, ତୁଳସୀ ଚଉରା ଆଦି ରହିଅଛି । ଏହାର ହତା ବହୁ ମଣ୍ଡପ ଏବଂ ବୃକ୍ଷଦ୍ୱାରା ଶୋଭିତ ।ଏ ସବୁକୁ ଏକ ଛୋଟ ପ୍ରାଚୀର ଘେରି ରହିଛି ।ମୁଖ୍ୟ ମନ୍ଦିରର ପ୍ରବେଶ ଦ୍ୱାର ପଶ୍ଚିମ ଦିଗକୁ ।ଓଡିଶା ମନ୍ଦିର ସ୍ଥାପତ୍ୟ ଅନୁଯାୟୀ ଏହାର ଶରୀର ତିନି ଭାଗରେ ବିଭକ୍ତ, ଯଥା-ବାଡ,ଗଣ୍ଡି ଓ ମସ୍ତକ ମନ୍ଦିରର ନିମ୍ନ ଅଂଶର ନାମ ବାଡ । ବାଡ ଉପରୁ ବକ୍ର ଆକାରରେ ଉର୍ଦ୍ଧ୍ୱକୁ ଉଠିଛି ଗଣ୍ଡି । ଗଣ୍ଡି ଉପରକୁ ରହିଛି ମସ୍ତକ । ଏହି ମନ୍ଦିରର ବାଡରେ ଲମ୍ବ ଦିଗରେ ପାଚଂଟି ଭାଗ ବା ପଚଂକର୍ମ ରହିଛି । ସେଗୁଡିକ ହେଲା ପାଭାଗ, ତଳଜଂଘା, ବନ୍ଧନା, ଉପରଜଂଘା, ବରାଣ୍ଡି । ମନ୍ଦିର ଗଣ୍ଡିର ପ୍ରତ୍ୟେକ ପାର୍ଶ୍ୱରେ କେତୋଟି ପାଗ, ଭାଗ ଭାଗ ହୋଇ ରହିଅଛି । ଏହାର ମଧ୍ୟ ଭାଗଟି ରାହାପାଗ । ରାହାପାଗର ଦୁଇପଟେ ଦୁଇଗୋଟି ଅନୁରଥ ପାଗ ଓ ଦୁଇକୋଣରେ ଦୁଇଟି କୋଣକ ପାଗ ବା କନିକ ପାଗ ରହିଛି ।ଏହି କନିକ ପାଗ ଅନେକ ଭୂମି ଓ ପୃଥକ ଭୂମିମାଳଦ୍ୱାରା ସଜ୍ଜିତ ।ଏହାର ବାହାର ପାଖ ମଧ୍ୟ (ରାହାପାଗ)ରେ ପାର୍ଶ୍ୱଦେବତାମାନେ ବିରାଜିତ । ସେମାନେ ହେଲେ ଗଣେଶ,କାର୍ତ୍ତିକେୟ ଏବଂ ପାର୍ବତୀ । ରାହାପାଗର ସବା

ଉପରେ ଉଦ୍‌ଗତ (ବାହାରକୁ ଝୁଙ୍କି ପଡିବା) ସିଂହମୂର୍ତ୍ତିଗୁଡିକ ବିଦ୍ୟମାନ । ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ମନ୍ଦିର ପରି ଏହି ମନ୍ଦିରର ମସ୍ତକରେ ସାଧାରଣ ଭାବେ ବେକି,ଅମଳକ,ଖପୁରି ଏବଂ କଳସ ରହିଅଛି ।ସମଗ୍ର ମନ୍ଦିରଟି ସୂକ୍ଷ୍ମ କାରୁକାର୍ଯ୍ୟ ମଣ୍ଡିତ ।ଏହାର ବାହ୍ୟ ପାର୍ଶ୍ୱ କାନ୍ଥରେ ଅନେକ ଅଙ୍ଗଶିଖର (ଛୋଟ ଛୋଟ ମନ୍ଦିର) ରହିଛି । ମନ୍ଦିରର କନିକ ପାଗରେ ଦ୍ୱାରପାଳ ଏବଂ ଦ୍ୱାରପାଳିକାଙ୍କ ପ୍ରସ୍ତର ମୂର୍ତ୍ତୀ ନିଜ ନିଜର ବାହନ ଆରୋହଣ କରି ରହିଥିବାର ଦେଖାଯାଏ । ମନ୍ଦିର ଗାତ୍ରରେ ଥିବା ନରବିଡାଳ, ଗଜବିଡାଳ, ଅସ୍ତ୍ରଶସ୍ତ୍ର ସଜ୍ଜିତ ଦମ୍ପତି, ଭିନ୍ନ ଭଙ୍ଗୀରେ ଦଣ୍ଡାୟମାନ ନର୍ତ୍ତକୀ, ସଂଗୀତଜ୍ଞ, ମାତାପୁତ୍ର, ନାଗନାଗୀ ଆଦିଙ୍କ ପ୍ରତିମୂର୍ତୀ ଜୀବନ୍ତ ଜଣାପଡେ । ଏତଦ୍ ଭିନ୍ନ ଏଥିରେ ଥିବା ଲତିକଲତା, ଫୁଲଲତା, ଜାଲି ଖିଲଣ ଏବଂ ଚୈତ୍ୟ ଖିଲଣର ଦେବାଦେବୀ ମୂର୍ତ୍ତି ଓ ପଶୁପକ୍ଷୀ ମୂର୍ତ୍ତିବେଶ ମନୋରମ ।ଏହାର କଳାକୃତି ଆକ୍ଷରିକ ଅର୍ଥରେ ଉତ୍କଳର ଉତ୍କୃଷ୍ଟତା ପ୍ରମାଣିତ କରେ । ଭୁବନେଶ୍ୱରର ସୁବିଖ୍ୟାତ ରାଜାରାଣୀ ମନ୍ଦିର ସହିତ ଏହି ମନ୍ଦିରର ସାମଞ୍ଜସ୍ୟ ରହିଛି । ମନ୍ଦିର ଗର୍ଭ ଗୃହରେ ବଣିବକ୍ରେଶ୍ୱର ନାମରେ ଖ୍ୟାତ ଶିବଲିଙ୍ଗ ପୂଜା ପାଆନ୍ତି । ଆଜିକାଲି ଏହି ଶିବଲିଙ୍ଗ ଶକ୍ତିପୀଠ ଉପରକୁ ଦୃଶ୍ୟମାନ ହେଉନାହାନ୍ତି । ବଣୀବକ୍ରେଶ୍ୱର ମନ୍ଦିରର ଜଗମୋହନ ପରମ୍ପରାଗତ ପୀଢ ଶୈଳୀରେ ଗଠିତ । ଏଥିରେ ଅନେକ ପୀଢ, ପୋଟଳ ଉପରେ ଖର୍ବ ହୋଇ ରହିଅଛି ।ଏହି ଜଗମୋହନର ମସ୍ତକ ଭାଗ ମଧ୍ୟ ପୀଢ ଦେଉଳର ସମସ୍ତ ଲକ୍ଷଣ ବହନ କରେ ।ଏହାର ପ୍ରତ୍ୟେକ ପାର୍ଶ୍ୱ ବାଡରେ ପାଚଂଟି ରଥ ପରିଦୃଷ୍ଟ ହୁଏ । ଜଗମୋହନରେ ଥିବା ୫ରକାର ଜାଳିରେ ରାମାୟଣ ବର୍ଣ୍ଣିତ ଦେବାଦେବୀ,ନର୍ତ୍ତକୀ ଓ ବିଭିନ୍ନ ବୃକ୍ଷଲତା ପ୍ରସ୍ତରରେ ଖୋଦିତ ହୋଇଅଛନ୍ତି । କାନ୍ଥର ବାହ୍ୟ ପାର୍ଶ୍ୱ, ଦ୍ୱାରପାଳ ଏବଂ ଦ୍ୱାରପାଳିକା, ଧାଡିହସ୍ତୀ, ଯୁଦ୍ଧର ଦୃଶ୍ୟ, ସଲାଭଞ୍ଜଙ୍କ କୀର୍ତ୍ତିମୁଖ, ସଂଗୀତଜ୍ଞ, ନୃତ୍ୟରତ , ନାଗନାଗୁଣୀ, ଗଜସିଂହ, ଗଜବିଡାଳ, ଚୈତ୍ୟ ଖିଲାଣ,ଜାଲି ଖିଲାଣ,ଫୁଲଡାଳି, ଲତା ଆଦି କାରୁକାର୍ଯ୍ୟରେ ପରେପୂର୍ଣ୍ଣ ।ଏହାର ପ୍ରବେଶ ଦ୍ୱାରରେ ଖଚିତ ଚଣ୍ଡପ୍ରଚଣ୍ଡ ଏବଂ ନବଗ୍ରହଙ୍କ ବିଗ୍ରହମାନ ବିଶେଷ ଆକର୍ଷଣୀୟ ।ବର୍ଷାଜଳ ଭିତରକୁ ପ୍ରବେଶ ନ କରିବା ପାଇଁ ଜଗମୋହନର ଉପରି ଭାଗରେ ପରିବର୍ତୀ ସମୟରେ ଚୂନବାଲିର ମିଶ୍ରଣ ଲେପ ଦିଆଯାଇଛି । ମନ୍ଦିରର ପ୍ରତିଷ୍ଠା କାଳରୁ ରାଜାମହାରାଜାଙ୍କ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ ତତ୍ତ୍ୱାବଧାନରେ ପୂଜାକାର୍ଯ୍ୟ ଚଳିଆସୁଥିଲା । ସେହି ସମୟରୁ ପୂଜାବିଧି ନିମନ୍ତେ ବିଷୟବୃତି ଖଜଂା ରହିଛି । ବର୍ଷକର ବିଶେଷ ତିଥିଗୁଡିକରେ ଏଠାରେ ବିଭିନ୍ନ ପର୍ବ ପାଳନ କରାଯାଏ ।ଶିବରାତ୍ରି, ସଂକ୍ରାନ୍ତି ଏବଂ କାର୍ତ୍ତିକ ପୂର୍ଣ୍ଣିମା ତିଥିରେ ପୂର୍ବେ ଏ ସ୍ଥାନରେ ମେଣ୍ଢା,ଷଣ୍ଢ ଏବଂ କୁକୁଡା ଲଢେଇ କରାଯାଉଥିଲା।ଆଜିକାଲି ଏହା କେବଳ ମେଣ୍ଢା ଲଢେଇରେ ସୀମିତ । ଏହିଦିନ ଭିନ୍ନ ଭିନ୍ନ ଅଚଂଳରୁ ବହୁଲୋକ ନିଜ ନିଜର ପାଳିତ ମେଣ୍ଢା ଲଢେଇ ନିମନ୍ତେ ଆଣନ୍ତି । ଲଢୁଆ ମେଣ୍ଢାବୋଦାମାନଙ୍କର ଏହି ଦ୍ୱନ୍ଦ୍ୱ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଚିତାକର୍ଷକ ।ଏଠାରେ ପ୍ରତ୍ୟହ ବିଭିନ୍ନ ସ୍ଥାନରୁ ଆସି ପୁଅ,ଝିଅଙ୍କ ବିବାହ କାର୍ଯ୍ୟ ତଥା ଭୋଜିଭାତ ଆଦି ସଂମ୍ପର୍ଣ୍ଣ କରିଥାନ୍ତି। ଭାରତ ସରକାରଙ୍କ ପତ୍ନତାତ୍ୱିକ ସଂରକ୍ଷଣ ଆଇନର ୧୯୫୬(୨) ଧାରା ଅନୁଯାୟୀ, ଓଡିଶା ରାଜ୍ୟ ପ୍ରତ୍ନତତ୍ତ୍ୱ ବିଭାଗ ବଣିବକ୍ରେଶ୍ୱର ମନ୍ଦିରକୁ ସଂରକ୍ଷିତ କୀର୍ତ୍ତିରାଜିର ମାନ୍ୟତା ଦେଇଛନ୍ତି ।ଏଥିପାଇଁ ଜଣେ ଜଗୁଆଳି ମଧ୍ୟ ନିଯୁକ୍ତି ପାଇଛନ୍ତି । ମନ୍ଦିରଟି କ୍ରମଶଃ କ୍ଷୟ ହେବାକୁ ଯାଉଅଛି ।ବାସ୍ତବରେ ପୀଠର ରକ୍ଷଣାବେକ୍ଷଣ ଓ ମରାମତି ପ୍ରତି ଅଧିକ ଦୃଷ୍ଟି ଦିଆଯିବା ଆବଶ୍ୟକ । ସମୟୋଚିତ ପଦକ୍ଷେପ ତଥା ପର୍ଯ୍ୟଟନ ସ୍ଥାନର ମାନ୍ୟତା ଦିଆଯାଇପାରିଲେ ଏହି ପୁରାତନ କୀର୍ତ୍ତି ଦୀର୍ଘସ୍ଥାୟୀ ହୋଇପାରିବ ।

- ଦିଲ୍ଲିପ କୁମାର ଧଉଡ଼ିଆ

ସତ୍ୟଂବଦ ଧର୍ମଂଚର

ସତ୍ୟ ନିଜ ହୃଦୟକୁ ଅନୁଭବ କରେ । ଧର୍ମ ହେଲା ଧର୍ମ ମୂଳ ଇଦଂ ଜଗତ । ଧର୍ମ ହିଁ ଏହି ଜଗତର ମୂଳ । ଧର୍ମର ଜନ୍ମ ହେଉଛି ହୃଦୟ । ଧର୍ମ ପ୍ରକୃତରେ ଅସୀମ । ଆଧୁନିକ ଯୁଗରେ ଏହାର ନାମ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ । କର୍ତ୍ତବ୍ୟ କ'ଣ-ଅନ୍ୟମାନେ ତୁମ ପ୍ରତି ଯାହା ଯାହା କରିବାକୁ ତୁମେ ଚାହୁଁଛ, ଆଉ ତୁମେ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଯାହା କର ତାହା ପରା କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ବା ଧର୍ମ । ଧର୍ମ ମଣିଷକୁ ସାମାଜିକ ଓ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ପ୍ରଗତି ପାଇଁ ଆଚାରବିଧି ପାଳନ କରିବାକୁ କହେ । ଧର୍ମର ପବିତ୍ର ଗୁଣ ହେଲା ଯତି ଧର୍ମଃ ତତଃ ଜୟ । ଯଦି ତୁମେ ତୁମର ମାର୍ଗ ଦର୍ଶକ ଭାବରେ ପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ରଖିବାକୁ ଚାହଁ, ତେବେ ନିଜକୁ ଦୈବ ସମ୍ପଦରେ ବିଭୂଷିତ କର । କାରଣ ଧର୍ମ ଯେଉଁଠି ଭଗବାନ ସେଇଠି । ଧର୍ମ ଏକା ସିନା ମହତ ପଣିଆ, ଆଉ ସବୁ କଥା ଅଡ଼େଇ ଦିନିଆ । ଏହି ସତ୍ୟ ଓ ଧର୍ମକୁ ଆମେ ଦୈନନ୍ଦିନ ଜୀବନରେ ସମ୍ପାଦନ କରିବା ସେ ଆମକୁ ସର୍ବଦା ରକ୍ଷା କରିବେ । ସତ୍ୟ ନିଜ ହୃଦୟରେ ଅନୁଭୂତି କରିବାକୁ ହେବ । ଧର୍ମ ନିଜ କର୍ମରେ ପ୍ରତିପାଦିତ କରିବାକୁ ହେବ । ସର୍ବଦା - 'ସତ କହିବାକୁ କିଆଁ ଡରିବି, ସତ କହି ପଛେ ମଲେ ମରିବି ।' ସତ୍ୟ - ସତ୍ୟ ମୁକ୍ତି ଦିଏ । ସତ୍ୟ ଶକ୍ତି ସତ୍ୟ ମୁକ୍ତି ସତ୍ୟ ହେଲା ଆତ୍ମା । ଏହା ଏପରି କଥା କେବେହେଲେ ତାହାର ଗୁଣ ବଦଳେ ନାହିଁ । ଏହା ହୃଦୟକୁ ଆଲୋକିତ କରେ । ଅନ୍ଧକାର ଦୂର କରେ । ସତ୍ୟ କହିବା ସତ୍ୟ ରକ୍ଷା କରିବା । ସତ୍ୟ ରକ୍ଷା କଲେ ସେ ଆମକୁ ରକ୍ଷା କରିବ । ସତ୍ୟ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ସ୍ୱରୂପ ହୋଇଥିବାରୁ ସେ ପବିତ୍ର ଆଚରଣ ବିଧିରେ ଧର୍ମ ବିନା ଆମର ଉପଲବ୍ଧି ହେବ ନାହିଁ । କାୟ ମନୋବାକ୍ୟରେ ସତ୍ୟକୁ ଆମର ଦୈନନ୍ଦିନ ଜୀବନରେ ଅନୁସରଣ କରିବା ଅପରିହାର୍ଯ୍ୟ । ସତ୍ୟର ଅନୁସରଣକାରୀ ନିଜର ଅନୁଭୂତି ଉପରେ ଦୃଢ଼ ଭାବରେ ଦଣ୍ଡାୟମାନ ହେବା ଉଚିତ । ଏଥିପାଇଁ ଦରକାର ନିଜେ ସତ୍ୟକୁ ଆଚରଣରେ ପରିଣତ କରିବା । ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ସ୍ୱରୂପ ସତ୍ୟ ହୋଇଥିବାରୁ ସେ ପବିତ୍ର ଆଚରଣ ବିଧିର (ଧର୍ମ) ବିନା ଆମର ଉପଲବ୍ଧି ହେବନାହିଁ । କାୟ ମନ ବାକ୍ୟରେ ସତ୍ୟକୁ ଆମର ଦୈନନ୍ଦିନ ଜୀବନରେ ଅନୁସରଣ ଅପରିହାର୍ଯ୍ୟ । ଏଠାରେ ଉଦାହରଣ ରୂପେ ବାପୁଙ୍କ (ମହାତ୍ମାଗାନ୍ଧୀ) ଜୀବନର ଅନେକ ଘଟଣା 'My experience with truth' ବହିରୁ ଶିକ୍ଷା କରାଯାଇପାରେ । ଶିକ୍ଷକଙ୍କ ଚେତାବନୀ ସତ୍ତ୍ୱେ ପରିଦର୍ଶକଙ୍କ ଉପସ୍ଥିତିରେ ସେ ଶିକ୍ଷକଙ୍କ ଅସତ୍ୟ ପଥ ଅବଲମ୍ବନ ନକରି kettle word ଟି ଭୁଲ୍ କରି ଲେଖିଥିଲେ । ଜୀବନଯାକ କାୟ, ମନ ବାକ୍ୟରେ ସତ୍ୟକୁ ଅନୁସରଣ କରି ଶେଷରେ ଗୁଳି ମାଡ଼ର ଅସହ୍ୟ ବେଦନାର ସମ୍ମୁଖୀନ ହୋଇ 'ହେ ରାମ' ଡାକି ପ୍ରାଣତ୍ୟାଗ କଲେ । ସ୍ୱାମୀଙ୍କ 'ଚେପିନାଗୁଲ ଚେସ୍ତାରୁ' ଲେଖା ଆମର ସେହିପରି ପ୍ରତ୍ୟହ ଅନୁସରଣ କରିବାଦ୍ୱାରା ହିଁ ଆମେ ସତ୍ୟସାଇଙ୍କ ଅନନ୍ତ କୃପା ସାଗରରେ ଅବଗାହନ କରିପାରିବା । ବୈଦିକ ବାକ୍ୟ ଦ୍ୱୟ - ସତ୍ୟଂ ବଦ ଧର୍ମଂ ଚର । ସେଇ ମହାନ ତ୍ୟାଗପୂତ ସାଧୁ, ସନ୍ଥ, ମୁନିଋଷିମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଆବିଷ୍କୃତ ସନାତନ ଶିକ୍ଷାର ଜ୍ଞାନ ଆମର ଧ୍ୟେୟ । ସତ୍ୟ ସାଇ ବାବାଙ୍କର ପୂର୍ବ ଅବତାର ଶିରିଡ଼ି ସାଇ । ସେତେବେଳେ ବି ବାବା କହିଥିଲେ ସତ୍ୟ ମୋର ଆଧାର ଥିଲା । ଥରେ ଜଣେ ମଲ୍ଲ ଯୋଦ୍ଧା ବାବାଙ୍କୁ କୁସ୍ତି କରିବାକୁ ଆହ୍ୱାନ କଲା ଏବଂ ଗାଁର ବହୁ ସଂଖ୍ୟକ ଲୋକଙ୍କ ଆଗରେ ପରାଜିତ ହେଲା । ଏହି ଅପମାନରେ ସେ ଦୁଃଖିତ ହୋଇ ତା'ପରଦିନ ଦ୍ୱିତୀୟ ଥର ଲଢ଼ିବା ପାଇଁ ବାବାଙ୍କୁ ଡାକରା ଦେଲା । ସେ ଏଥର ନିଶ୍ଚୟ ଜିତିବ ବୋଲି ଆଶା କରି ବସିଲା । ସେ ଏଥର ଶପଥ କଲା ଯଦି ସେ ଯୁଦ୍ଧରେ ହାରିବ ତାହାହେଲେ ଅଣ୍ଟାରେ କୌପିନ୍ ଆଉ ମୁଣ୍ଡରେ ପଗଡ଼ି ବାନ୍ଧି ବୁଲିବ । ସେ ବାବାଙ୍କୁ ମଧ ଏହି କଥା କହିଲା । ବାବା କିନ୍ତୁ ଏଥର ଝଗଡ଼ାରେ ପଶିବାକୁ ଚାହୁଁ ନଥିଲେ । ବାବା କିନ୍ତୁ ଲୋକଟିର ବିଜୟୀ ହେବାର ଇଚ୍ଛା ପୂରଣ କରିବାକୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ଥିଲେ । ତେଣୁ ସେ ପରାଜୟ ସ୍ୱୀକାର କଲେ ଓ ନିଜ କୌପିନ ପଗଡ଼ି ପିନ୍ଧିଲେ । ମଲ୍ଲ ଯୁଦ୍ଧ ଦୁଃଖିତ ହେଲା । ଲୋକଟିର ଔଦ୍ଧତ୍ୟ ମିଳେଇ ଗଲା । ତେଣୁ ଲୋକଟି ବାବାଙ୍କୁ ପୂର୍ବପୋଷାକ ପିନ୍ଧିବାକୁ କହିଲା କିନ୍ତୁ ବାବା ତାଙ୍କ କଥା ରଖିଲେ । ସେ ଥିଲେ ସ୍ୱୟଂ ସତ୍ୟ । ସେ ତାଙ୍କର ନୂତନ ପୋଷାକ କୌପିନ ପଗଡ଼ି ଧାରଣ କଲେ । ଥରେ ଗୋଟିଏ ଗଉଡ ଛେଳି ଚରାଉଥିଲା ।ଦିନେ ସେ ଦେଖିଲା ପଡ଼ିଆର ଗୋଟିଏ ଚକ୍ ଚକ୍ ବସ୍ତୁ ପଡ଼ିଛି । ସେ ତାକୁ ଗୋଟେଇ ଆଣିଲା । ଆଉ ତାର ପ୍ରିୟ କଳା ଛେଳି ବେକରେ ବାନ୍ଧି ଦେଲା । ଛେଳିଟି ସୁନ୍ଦର ଦିଶିଲା । ଛେଳି ଏତେ ସୁନ୍ଦର ଦିଶିଲା ଗଉଡ଼ ଛେଳିଟିକୁ ଭଲ ପାଇ ବସିଲା । ଥରେ ଛେଳିଟିକୁ ଚରାଇ ଆଣି ଗୋଟିଏ ଗଛ ମୂଳରେ ବସି ପଡ଼ିଲା । ସେହି ବାଟଦେଇ ଯାଉଥିବା ମୁଣି ମୁକ୍ତାର ଜଣେ ବ୍ୟବସାୟୀର ଆଖି ଛେଳିଟିର ବେକରେ ଝୁଲୁଥିବା ପଥର ପଡ଼ିଲା । ସେ ସଙ୍ଗେ ସଙ୍ଗେ ଛେଳି ଚରାଉଥିବା ଗଉଡ ଲୋକଟି ପାଖକୁ ଗଲା ଆଉ ପଥରଟିର ମୂଲ୍ୟ ପଚାଶ ଟଙ୍କାରେ ଦେଇ ପଥରଟିକୁ ନେବାକୁ ଗଉଡକୁ କହିଲା । ଗଉଡ ପଥରର ମୂଲ୍ୟ ନଜାଣି ଥିବାରୁ ବେପାରୀ କଥାରେ ରାଜି ହୋଇଗଲା । କିନ୍ତୁ ବେପାରିକି ଜଣାଥିଲା ପଥରଟିର ଦାମ ଲକ୍ଷ ଲକ୍ଷ ଟଙ୍କା । ସେ ନିଜର ବୁଦ୍ଧିକୁ ତାରିଫ୍ କରିଲା । ହଠାତ୍ ପଥରଟି ଭାଙ୍ଗି ଚୂରମାର ହୋଇଗଲା । ଆଉ ତା ଭିତରୁ ଗୋଟିଏ ସ୍ୱର ଆସିଲା ଯେ ତୁ ପଥରଟିର ମୂଲ୍ୟ ଜାଣି ସୁଦ୍ଧା ଲୋକଟିକୁ ମାତ୍ର ପଚାଶ ଟଙ୍କାରେ ଦେଲୁ । ଏହା ଶୁଣି ମୋଛାଟି ଫାଟିଗଲା । ଆଉ ମୁଁ ଚୁନା ହୋଇଗଲି । ଏହାର ଅର୍ଥ ହେଲା ଆମେ ସତ୍ୟ ଜାଣି ଯଦି ସତ୍ୟକୁ ଆଚରଣ ନକରିବା ଆମର ଅବସ୍ଥା ଏପରି ହେବ । ସେଥିଲାଗି ଆମର ଭଗବାନଙ୍କ ପାଖରେ ଗୋଟିଏ ପ୍ରାର୍ଥନା ହେଉ - ସତ କହିବାକୁ କିଆଁ ଡରିବି, ସତ କହି ପଛେ ମଲେ ମରିବି । ମୋତେ ଏତିକି ଶିଖାଅ ସାଇଁ ହେ, ମୋର ଧନ ଜନ ଲୋଡ଼ା ନାହିଁ ହେଁ ।

ପୁଷ୍ପଲତା ଦାସ
ବାଦାମବାଡ଼ି, କଟକ

ଆଳୁର ବ୍ୟଥା କଥା

ମୁଁ ଆଳୁ କହୁଛି । ମୋର ଦାମ ସମଗ୍ର ରାଜ୍ୟରେ ଗତ କିଛି ମାସ ଧରି ଲଗାତାର ଭାବରେ ବଢି ରହିଛି । ଅନ୍ୟ ପନିପରିବା ଦାମ କମୁଥିବା ସତ୍ତ୍ୱେ ମୋର ଦାମ କମୁ ନଥିବାରୁ ମୁଁ ରାଜ୍ୟ ବାସୀଙ୍କର ରୋଷର ଶୀକାର ହେବାରେ ଲାଗିଛି । ମୁଁ ଜାଣିଛି ଡାଇବେଟିସ ରୋଗୀଙ୍କୁ ଛାଡିଦେଲେ ପ୍ରାୟ ଲୋକ ମୋତେ ଦରକାର କରନ୍ତି । ମୋ ବିନା ସେମାନଙ୍କୁ ଖାଦ୍ୟ ସୁସ୍ୱାଦୁ ଲାଗେ ନାହିଁ । ସେମାନେ ତେଣୁ ଚାହାନ୍ତି ଯେ ମୋର ଦାମ କିପରି କମ ରହୁ । ପୂର୍ବରୁ ମୋର ଦାମ କମ୍ ରହୁଥିଲା । ଅନ୍ୟ ପନିପରିବା ଦାମ ଅଧିକ ରହୁଥିଲେ ସୁଦ୍ଧା ମୁଁ ହିଁ ଏକ ପ୍ରକାର ପରିବା ଥିଲି ଯାହା ଅପେକ୍ଷାକୃତ କମ ମୂଲ୍ୟରେ ମିଳୁଥିଲା । ଫଳରେ ଲୋକ ମାନେ ଅନ୍ୟ ପରିବା କିଣି ନ ପାରିଲେ ସୁଦ୍ଧା ମୋତେ ନେଇ ଆନନ୍ଦରେ ଖାଉଥିଲେ । ମାତ୍ର ବର୍ତ୍ତମାନ ପରିସ୍ଥିତି ବଦଳି ଯାଇଛି । ବର୍ତ୍ତମାନ ମୋର ମୂଲ୍ୟ କମ୍ ହେଉ ନାହିଁ । ଅନ୍ୟ ପନିପରିବାର ମୂଲ୍ୟ କମିଲେ ସୁଦ୍ଧା ମୋର ମୂଲ୍ୟ କମୁ ନାହିଁ । ମୁଁ ଏକ ଦାମିକା ପରିବାରେ ପରିଣତ ହୋଇଯାଇଛି । ଏହାକୁ ନେଇ ମୋତେ ଗୋଟିଏ ପଟେ ଖୁସି ଲାଗୁଥିବା ବେଳେ ଦୁଃଖ ମଧ୍ୟ ଲାଗୁଛି । ଖୁସି ଏଇଥି ପାଇଁ ଲାଗୁଛି ଯେ ଦାମିକିଆ ପରିବାର ସୂଚୀରେ ଦୀର୍ଘ ସମୟ ଧରି ରହିବାର ସୁଯୋଗ ପାଇ ସାରିଲିଣି । ଯେଉଁଭଳି ପରିସ୍ଥିତି ଉପୁଜିଛି, ସେଥିରୁ ସ୍ପଷ୍ଟ ଯେ ମୁଁ ଆହୁରି ଅନେକ ଦିନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଏହି ମର୍ଯ୍ୟାଦାଜନକ ସୂଚୀରେ ରହିବି । ଦୁଃଖ ଏଇଥି ପାଇଁ ଲାଗୁଛି ଯେ ମୁଁ ଲୋକ ମାନଙ୍କ ଠାରୁ ଦୂର ହୋଇଯାଉଛି । ଯଦିଓ ସେତେଟା ଦୂର ହୋଇ ନାହିଁ ତେବେ ମୋତେ କ୍ରୟ କଲାବେଳେ ଲୋକ ମାନଙ୍କୁ କଷ୍ଟ ହେଉଛି । ଏହା ମୋ ମନରେ ଦୁଃଖ ଦେଉଛି । ପୂର୍ବରୁ ଲୋକ ମାନେ ମୋତେ କ୍ରୟ କଲା ବେଳେ କଷ୍ଟ ଅନୁଭବ କରୁ ନ ଥିଲେ । ଏହା ମୋ ମନକୁ କଷ୍ଟ ଦେଉଛି । ଓଡିଶାବାସୀଙ୍କ ପାଇଁ ମୋର ଯେଉଁ ମୂଲ୍ୟ ବୃଦ୍ଧି ଘଟିଛି ଓ ମୂଲ୍ୟ ହ୍ରାସ ହେଉ ନାହିଁ ସେଥିରେ ମୋର କୌଣସି ଦୋଷ ନାହିଁ । କିଛି ପାଠକ ଭାବୁ ଥିବେ ଯେ ମୁଁ ମହଙ୍ଗା ହେବା ପାଇଁ ଚାହୁଁଛି, ତେଣୁ ମୋର ମୂଲ୍ୟ କମୁ ନାହିଁ, ଏପରି ଧାରଣା ଠିକ ନୁହେଁ । ମୁଁ ଚାହୁଁଛି କମ ମୂଲ୍ୟରେ ବିକ୍ରି ହେବାକୁ ମାତ୍ର ରାଜ୍ୟ ସରକାର, ପ୍ରଶାସନର ଭୁଲ ନୀତି ଓ ଇଚ୍ଛାଶକ୍ତିର ଘୋର ଅଭାବ ଯୋଗୁଁ ମୁଁ ବାଧ୍ୟ ହୋଇ ବେଶୀ ମୂଲ୍ୟରେ ବିକ୍ରି ହେଉଛି । ବାସ୍ତବରେ ଦେଖିବାକୁ ଗଲେ ନବୀନ ପଟ୍ଟନାୟକ ସରକାର ପାଖାପାଖି ୧୫ ବର୍ଷ ହେଲା ଶାସନ କଲେଣି ଓ ସେ ଖୁବ ଲୋକପ୍ରିୟ । ମାତ୍ର ମୋ ମୂଲ୍ୟକୁ କିପରି କମ ରଖି ହେବ, ଲୋକମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ମୁଁ କିପରି ସୁଲଭ ମୂଲ୍ୟରେ ପହଂଚି ପାରିବି, ସେ ନେଇ ସରକାରଙ୍କର କୌଣସି ଦୂର ଦୃଷ୍ଟି ନାହିଁ ।

କାରଣ ଗୋଟିଏ ଦଶନ୍ଧି ଓ ଆଉ ପାଂଚ ବର୍ଷ କମ ସମୟ ନୁହେଁ । ନବୀନ ପଟ୍ଟନାୟକ ଟଙ୍କିକିଆ ଚାଉଳ, କମ୍ବଳ ଆଦି ଲୋକଙ୍କୁ ଦେଇ ଲୋକଙ୍କୁ ଖୁସି ରଖିବାରେ ସଫଳ ହୋଇଛନ୍ତି । ନ ହେଲେ ସେ ଏତେ ଥର ବିପୁଳ ବ୍ୟବଧାନରେ ନିଜର ବିରୋଧୀଙ୍କୁ ଚିତପଟାଙ୍ଗ କରନ୍ତେ କିପରି । ମାତ୍ର ମୋର ଚାଷ କ୍ଷେତ୍ରରେ ଓଡିଶା କିପରି ସ୍ୱାବଲମ୍ବୀ ହୋଇ ପାରିବ ଓ ପଶ୍ଚିମ ବଙ୍ଗ ଉପରେ ରାଜ୍ୟର ନିର୍ଭରତା କିପରି କମିବ ସେ ନେଇ ଏତେ ବର୍ଷ ମଧ୍ୟରେ କୌଣସି ପଦକ୍ଷେପ ନେଇ ନାହାନ୍ତି । ମୋତେ ଚାଷ ପାଇଁ ଚାଷୀଙ୍କୁ ପ୍ରୋତ୍ସାହିତ କରିବା ପାଇଁ ସେ କିଛି କରି ନାହାନ୍ତି । ମୋତେ ଯଦି କେହି ଚାଷ କଲା ତେବେ ତାକୁ ରଖିବା ପାଇଁ ସ୍ଥାନ ଅର୍ଥାତ ଶୀତଳ ଭଣ୍ଡାରର ମଧ ବ୍ୟବସ୍ଥା ସରକାର କଲେ ନାହିଁ । ଫଳରେ ମୋ କ୍ଷେତ୍ରରେ ଓଡିଶା ଅନ୍ୟ ରାଜ୍ୟ ଗୁଡିକ ଉପରେ ନିର୍ଭରଶୀଳ ହୋଇ ରହିଗଲା । ତେବେ ଏହି ମାମଲାରେ ନବୀନ ପଟ୍ଟନାୟକଙ୍କୁ ଦୋଷ ଦେବା ବୋଧେ ଭୁଲ ହେବ । କାରଣ ସେ ବାହାରେ ପାଠ ପଢା କଲେ । ତେଣୁ ତାଙ୍କୁ ମୋର ଚାଷ କିପରି ଜଣାଯିବ, ସେ ସମ୍ପର୍କରେ ଭାବିବା ଭୁଲ । ରାଜ୍ୟ ସରକାରରେ ଥିବା ମନ୍ତ୍ରି ମାନଙ୍କୁ ଏ ସମ୍ପର୍କରେ ପରାମର୍ଶ ଦେଇ କାମ କରାଇବା ଉଚିତ ଥିଲା । ତେବେ ଯାହ ପଶ୍ଚିମ ବଙ୍ଗରେ ମମତା ଦିଦି ଶାସନ କ୍ଷମତାରେ ଆସିଛନ୍ତି । ଦୀର୍ଘ ଦିନର ଲାଲ ଦୁର୍ଗକୁ ଧୂଳିସାତ କରି ସେ ରାଇଟର୍ସ ବିଲ୍ଡିଂଗ ଉପରେ ଅଧିକାର କରିଛନ୍ତି । ସେ ଚାହିଁଲେ ଯେ ତାଙ୍କ ରାଜ୍ୟର ଲୋକ ମାନେ ମୋତେ କମ ମୂଲ୍ୟରେ ପାଆନ୍ତୁ । ତେଣୁ ସେ ଅଲିଖିତ କଟକଣା ଜାରି କରି ଦେଲେ । ଫଳରେ ଓଡିଶାରେ ମୁଁ ମହଙ୍ଗା ହୋଇ ଗଲି । ତଥାପି ଚୋରାରେ ମୁଁ ରାଜ୍ୟକୁ ଆସୁଥିଲି । ସେତେବେଳେ ଏହାର ଲାଭ ଉଠାଇ ମୋତେ ମହଜୁଦ କରି ମଧ୍ୟ ରଖାଗଲା । ରାଜ୍ୟର ଯୋଗାଣ ବିଭାଗ ଟେଲିଭିଜନ ମାଧ୍ୟମରେ ମହଜୁଦାରୀ ବେପାରୀ ମାନଙ୍କୁ କଡା ଚେତାବନୀ ଦେଲା । ବିଭାଗୀୟ ଅଧିକାରୀ ମାନେ କହିଲେ ଯେ ଏଭଳି ଅସତ ଉପାୟ ଅବଲମ୍ବନ କରୁଥିବା ବେପାରୀ ମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଦୃଢ କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ ଗ୍ରହଣ କରାଯିବ । ମାତ୍ର କୌଣସି କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ ଗ୍ରହଣ କରାଯିବା ଦେଖା ଗଲା ନାହିଁ । ଏହି ସମୟରେ ସାଧାରଣ ଗ୍ରାହକ ମାନେ ୪୦ରୁ ଆରମ୍ଭ କରି ୮୦ ଟଙ୍କା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପ୍ରତି କିଲୋ ମୋତେ କିଣିବାକୁ ବାଧ ହେଲେ । ଯୋଗାଣ ବିଭାଗ ଓ ପ୍ରଶାସନ ନୀରବଦ୍ରଷ୍ଟା ସାଜିଲା । ଲୋକେ ହନ୍ତସନ୍ତ ହେଲେ । ଲୋକେ ମୋତେ ଖୁବ ଗାଳି କଲେ, କହିଲେ ଆଳୁ ଟା ଏତେ ରେଟ । ସେତେବେଳେ ମୋତେ ଖୁବ ବାଧୁଥିଲା । କିନ୍ତୁ ବିଶ୍ୱାସ କରନ୍ତୁ ମୋର ସେଥିରେ କୌଣସି ଭୁଲ ନ ଥିଲା । ଏହି ଭଳି ପରିସ୍ଥିତିରେ ରାଜ୍ୟ ସରକାର ମୋତେ ନେଇ ଏକ ଟାସ୍କ ଫୋର୍ସ ଗଠନ କଲେ । ଏହି ଟାସ୍କ ଫୋର୍ସରେ ବିଭିନ୍ନ ବିଭାଗର ବଡ ବଡ ଅଧିକାରୀ ମାନଙ୍କୁ ନିଆଗଲା । କ୍ଷମତା ବଳୟରେ କୁହାଯାଏ ଯେ ଏହି ବଡ ବଡ ଅଧିକାରୀ ମାନେ ରାଜ୍ୟକୁ ଚଳାଇଥାନ୍ତି । ତେଣୁ ମୋତେ ଲାଗିଲା ଯେ ମୋତେ ନେଇ ଲୋକ ମାନଙ୍କ ମଧରେ ଯେଉଁ ସମସ୍ୟା ରହିଛି ତାହା ଦୂର ହୋଇଯିବ । ସରକାରଙ୍କ ପକ୍ଷରୁ ମଧ ଘୋଷଣା କରାଗଲା ଯେ ବଡ ବଡ ଅଧିକାରୀ ମାନେ ଏ ସମ୍ପର୍କରେ ସମସ୍ତ କାଗଜପତ୍ର ଅଧ୍ୟୟନ କରିବେ । ସେମାନଙ୍କର ଏହି ଟାସ୍କ ଫୋର୍ସ ରିପୋର୍ଟ ଆସି ସାରିବା ପରେ ରାଜ୍ୟରେ ମୋର ଅଭାବ ନେଇ ଦେଖାଦେଇଥିବା ସଙ୍କଟ ଛୁଁ-ଛାଁ ସମାପ୍ତ ହୋଇଯିବ । ମୁଁ ମଧ ସେତେବେଳେ ଚକିତ ହୋଇଯାଇଥିଲି । ତେବେ ସଙ୍କଟ ସେହିଭଳି ରହିଲା । ମାତ୍ର ଏବେ ଦୀର୍ଘ ଦିନ ପରେ ମୋତେ ନେଇ ଗଠିତ ହୋଇଥିବା ଟାସ୍କ ଫୋର୍ସର ରିପୋର୍ଟ ଆସିଲା ବୋଲି ମୁଁ ଶୁଣିବାକୁ ପାଇଲି । ବିଭିନ୍ନ ଗଣମାଧମରେ ଏ ସମ୍ପର୍କରେ ଖବର ପ୍ରକାଶିତ ହୋଇଛି । କେବଳ ସେତିକି ନୁହେଁ ଏହି ଟାସ୍କ ଫୋର୍ସର ରିପୋର୍ଟ ଉପରେ ଆଲୋଚନା ମଧ ହୋଇଛି । ଏହି ଆଲୋଚନା ବେଳେ ଆଳୁ ମିଶନ ଆରମ୍ଭ କରାଯିବ ବୋଲି ମଧ୍ୟ ସ୍ଥିର ହୋଇଛି । ପ୍ରଥମେ ଟାସ୍କ ଫୋର୍ସ ଓ ଆଳୁ ମିଶନ । ଆଗାମୀ ତିନି ବର୍ଷ ମଧରେ ରାଜ୍ୟରେ ମୋର ଚାଷ କୁ ଖୁବ ମାତ୍ରାରେ ବଢାଇ ଦିଆଯିବ ବୋଲି ବୈଠକରେ ସୂଚନା ଦିଆଯାଇଛି । ଶୀତଳ ଭଣ୍ଡାର ଖୋଲିବା କଥା ମଧ୍ୟ କୁହାଯାଇଛି । ଏ ନେଇ ଚାଷୀଙ୍କୁ ଶୀତଳ ଭଣ୍ଡାର କରୁଥିବା ଲୋକଙ୍କୁ ସରକାରୀ ପ୍ରୋତ୍ସାହନ ଦିଆଯିବ ବୋଲି ମଧ୍ୟ ବୈଠକରେ ସୂଚନା ଦିଆଯାଇଛି । ତେବେ ମୋ ମନରେ ବିପୁଳ ଆଶଙ୍କା ରହିଛି । ଯେଉଁ ସରକାରର ୧୪ରୁ ୧୫ ବର୍ଷର ଶାସନ କାଳରେ ଶୀତଳ ଭଣ୍ଡାର ତିଆରି ହେବା ପରିବର୍ତ୍ତେ ବନ୍ଦ ହେଲା ଏବେ ସେହି ସରକାର ଅମଳରେ ଧାର୍ଯ୍ୟ ସଂଖ୍ୟାରେ ଶୀତଳ ଭଣ୍ଡାର ନିର୍ମାଣ ହେବ ଏ ନେଇ ମୋ ମନରେ ପ୍ରଶ୍ନ ଉଠୁଛି । ଏହା ପୂର୍ବରୁ ମୁଁ ଏପରି ଅନେକ ଘୋଷଣା ଦେଖିଛି ଯାହା କେବଳ ଘୋଷଣାରେ ସୀମିତ ହୋଇ ରହିଯାଇଛି । ତେଣୁ ମୋର ସନ୍ଦେହ ରହିବା ସ୍ୱାଭବିକ । ମୋର ଅନୁରୋଧ ମୋତେ ସାହାଯ୍ୟ କରନ୍ତୁ । ମୋର ମୂଲ୍ୟ କିପରି କମ ହେବ ଓ ଲୋକ ମାନେ କିପରି ମୋତେ କମ ମୂଲ୍ୟରେ ପାଇ ପାରିବେ ସେ ନେଇ ରାଜ୍ୟ ସରକାରଙ୍କ ଉପରେ ଚାପ ପ୍ରୟୋଗ କରନ୍ତୁ । ମୁଁ ବେଶୀ ମୂଲ୍ୟରେ ବିକ୍ରୀ ହୋଇ ପାପର ଭାଗିଦାର ହେବାକୁ ଚାହଁନାହିଁ । ମୋ କମ ମୂଲ୍ୟରେ ବିକ୍ରୀ ହୋଇ ପୁଣ୍ୟ ଅର୍ଜନ କରିବାକୁ ଚାହେଁ । ତେଣୁ ଶୀତଳ ଭଣ୍ଡାର ଖୋଲିବା ପାଇଁ, ଆଳୁ ଚାଷକୁ ପ୍ରୋତ୍ସାହନ ଦେବା ପାଇଁ ତଥା ମହଜୁଦକାରୀ ବ୍ୟବସାୟୀଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ ପାଇଁ ରାଜ୍ୟ ସରକାରଙ୍କ ଉପରେ ଚାପ ପ୍ରୟୋଗ କରନ୍ତୁ । ଏହା ଦ୍ୱାରା ଆପଣ ମଧ କମ ମୂଲ୍ୟରେ ମୋତେ ପାଇ ପାରିବେ ଓ ମୁଁ ମଧ ଯମ ହାବୁଡରେ ନ ପଡି ମୁକ୍ତି ପାଇ ପାରିବି ।

– ସମନ୍ୱୟ ନନ୍ଦ

ଓଡ଼ିଶାରେ କମୁଛି ଚାଷ ଜମି

ଶିଳ୍ପାୟନର ବିଶାଳକାୟ ଆଁ ମୁହଁରେ ଓଡ଼ିଶାର ଚାଷ ଜମି ଗଳି ଯାଉଛି । କଂକ୍ରିଟର ଭୀମକାୟ ରୂପ ମାଡ଼ି ଚାଲୁଛି କେବଳ ସହରାଞ୍ଚଳ ନୁହେଁ ଗ୍ରାମାଞ୍ଚଳର ଚାଷୀକ୍ଷେତକୁ । ଏହିପରି ରୋଚକ ତଥ୍ୟ ନିକଟରେ ଜଣାପଡ଼ିଛି କୃଷି ମନ୍ତ୍ରଣାଳୟ ତଥ୍ୟରୁ । ୨୦୦୭ରୁ ୨୦୧୩ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଓଡ଼ିଶାର ଚାଷ ଉପଯୋଗୀ ଜମି ପରିମାଣ ଚାରି ବର୍ଷ ଭିତରେ ୨,୬୦,୦୦୦ ହେକ୍ଟର କମିଛି । ତେବେ କେବଳ ଓଡ଼ିଶାରେ ନୁହେଁ ଭାରତର ଅଧିକାଂଶ ଏପରିକି କୃଷିବହୁଳ ରାଜ୍ୟରେ ଚାଷ ଉପଯୋଗୀ ଜମି ଉଦ୍‌ବେଗଜନକ ଭାବରେ କମିବାରେ ଲାଗିଛି । ଯଦି ବର୍ତ୍ତମାନ ସମୟରେ ଏହା ଦେଶର ଖାଦ୍ୟ ନିରାପତ୍ତା ପାଇଁ ସାମହିକ ଭାବେ କୌଣସି ସମସ୍ୟା ସୃଷ୍ଟି କରିବନି ତେବେ ପରବର୍ତ୍ତୀ ସମୟରେ ଦୀର୍ଘମିଆଦୀ ସୂତ୍ରରେ ଏହା ପ୍ରଭାବିତ କରିବାର ସମସ୍ୟା ରହିଛି । ଦେଶରେ ଜନସଂଖ୍ୟା ଦ୍ରୁତ ଗତିରେ ବଢ଼ି ଚାଲିଥିବାରୁ ସେହି ପରିମାଣରେ ଖାଦ୍ୟ ଶସ୍ୟର ଚାହିଦା ବଢୁଛି । ଯାହାକି ଆଗାମୀ ଦିନରେ ଖାଦ୍ୟ ନିରାପତ୍ତାକୁ ପ୍ରଭାବ ପକାଇବାର ସମ୍ଭାବନା ରହିଛି ବୋଲି କେବଳ କୃଷିବିତ୍ ନୁହେଁ ଅର୍ଥବିତ୍ ମାନେ ଆଶଙ୍କା ବ୍ୟକ୍ତ କରିଛନ୍ତି । କେନ୍ଦ୍ର କୃଷି ମନ୍ତ୍ରଣାଳୟର ଗତ ସପ୍ତାହର ପରିସଂଖ୍ୟାନର ତଥ୍ୟ କହୁଛି ଯେ ଦେଶର କୃଷି ଭିତ୍ତିକ ଓ ପ୍ରଗତିର ଶୀର୍ଷ ସ୍ଥାନରେ ରହୁଥିବା କୋଡ଼ିଏଟି ରାଜ୍ୟରେ ଚାଷ ଉପଯୋଗୀ ଜମିର ପରିମାଣ ହ୍ରାସ ପାଇବାରେ ଲାଗିଛି । ୨୦୦୭ରୁ ୨୦୧୩ ଭିତରେ କୋଡିଏଟି ରାଜ୍ୟର ଚାଷପଯୋଗୀ ଜମି ପରିମାଣ ପ୍ରାୟ ୭,୯୦,୦୦୦ ହେକ୍ଟର କମିଛି । ସେମାନେ ଲେଖିଛନ୍ତି ଯେ ଏହି ଚାଷ ଜମିରେ ଗୃହନିର୍ମାଣ, ଶିଳ୍ପ ଓ ଅନ୍ୟ ବିକାଶମୂଳକ କାର୍ଯ୍ୟରେ ବ୍ୟବହାର କରାଯାଉଥିବାରୁ ଚାଷ ଜମିରେ ଉଲ୍ଲେଖନୀୟ ହ୍ରାସ ଘଟୁଛି । ଏହି କାର୍ଯ୍ୟକଳାପ ଦେଶ ପାଇଁ ଅପରିହାର୍ଯ୍ୟ ହୋଇଥିବାରୁ ୨୦୦୭ ରାଷ୍ଟ୍ରି ପୁର୍ନବସତି ଓ ପୁର୍ନଥଇଥାନ ନୀତିରେ ସରକାର ଚାଷ ଜମି ହ୍ରାସ ରୋକିବାକୁ ପ୍ରକାରାନ୍ତରେ ବାଧ ହୋଇଛନ୍ତି । ଏହା ନିରାଟ ସତ୍ୟ କେନ୍ଦ୍ରର ସହଯୋଗର ବିଭିନ୍ନ ରାଜ୍ୟରେ ବ୍ୟାପକ ଶିଳ୍ପାୟନ ଓ ବିଭିନ୍ନ ବିକାଶମୂଳକ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ତ୍ୱରାନ୍ୱିତ ହେଉଛି । ରେଳ ପ୍ରକଳ୍ପ ପାଇଁ ବିଭିନ୍ନ ସମୟରେ ଜମି ଅଧିଗ୍ରହଣ ହେଉଛି । ତେବେ ରାଜ୍ୟରୁ ଚାଷ କ୍ଷେତ ଉଦ୍‌ବେଗଜନକ ଭାବେ କମୁଥିବାବେଳେ ସ୍ୱାଭାବିକ ଭାବେ ଦରଦାମ୍ ଉପରେ ପ୍ରଭାବ ପକାଇବା ସହ ବିଶେଷକରି ଗ୍ରାମାଞ୍ଚଳର ଚଷାପୁଅମାନେ ନିଜ ପିଢ଼ୀ ପିଢ଼ୀର ଭିଟାମାଟି ଉଜୁଡ଼ିଥିବାରୁ ସଂକଟରେ ପଡ଼ିବେ ବୋଲି ମତ ଦିଅନ୍ତି ଜନୈକ ଚାଷୀ । ତାଙ୍କ କହିବା କଥା ରାଜ୍ୟ ସରକାରଙ୍କ ଟଙ୍କିକିଆ ଚାଉଳ ଓ ନରେଗା କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ଚାଷୀପୁଅ ପାଇଁ ଯଥାର୍ଥ ନୁହେଁ । ଟଙ୍କିକିଆ ଚାଉଳ ରାଜନୈତିକ ଦୃଷ୍ଟିକୋଣରୁ ଠିକ୍ ହୋଇପାରେ କିନ୍ତୁ ଏହା କିଛି ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ କର୍ମ ବିମୁଖତା ସୃଷ୍ଟି କରିବ । ନିକଟରେ ଲୋକସଭାରେ କୃଷି ମନ୍ତ୍ରଣାଳୟର ସୂଚନା ଅନୁଯାୟୀ ପାଞ୍ଚଟି ରାଜ୍ୟରେ ଚାଷଜମି ବୃଦ୍ଧି କରିବା ନେଇ ପଦକ୍ଷେପ ନିଆଯାଉଛି । ତେବେ ଚାଷ ଜମିଗୁଡ଼ିକୁ ଅନ୍ୟ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ ବୋଲି ଯେପରି ଗୋଆ, ସିକିମ୍, ଆସାମ ରାଜ୍ୟ ନିଜ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ନୀତି ପ୍ରଣୟନ କରିଛନ୍ତି ତାହା ବିଭିନ୍ନ ରାଜ୍ୟରେ ପ୍ରଣୟନ ହେଲେ ଏହା ଉଜୁଡ଼ା ଚାଷକ୍ଷେତକୁ ରକ୍ଷା କରାଯାଇ ପାରନ୍ତା । ୨୦୦୭ରୁ ୨୦୧୩ ମଧ୍ୟରେ କେବଳ ଗୁଜୁରାଟରେ ଚାଷ ଜମିର ପରିମାଣ ବଢ଼ିଛି ସେହିପରି ଚାଷ ଜମି ପରିମାଣ ବଢ଼ିଥିବା ଅନ୍ୟ ରାଜ୍ୟ ହେଲା ଜାମ୍ମୁ-କାଶ୍ମୀର, ଅରୁଣାଚଳ ପ୍ରଦେଶ, ମଣିପୁର ଓ ମିଜୋରାମ ତେବେ ସର୍ବାଧିକ ଚାଷ କ୍ଷେତ ହ୍ରାସ ପାଇଥିବା ରାଜ୍ୟ ହେଉଛି ହରିଆନା । ମାତ୍ର ଚାରିବର୍ଷ ମଧ୍ୟରେ ୬୫,୦୦୦ ହେକ୍ଟର ଚାଷପଯୋଗୀ ଜମି କମିଛି । ମୁଖ୍ୟତଃ ରିଅଲ୍ ଇଷ୍ଟେ ଜମି ପାଇଁ ଏହି ଚାଷ କ୍ଷେତ କମୁଥିବା ନେଇ ତଥ୍ୟ ଉଲ୍ଲେଖ ରହିଛି । ସେହିପରି ସରକାରଙ୍କ ତରଫରୁ ଚଷାପୁଅର ପ୍ରଗତି ପାଇଁ ସେଭଳି ଆଖିଦୃଶିଆ ସହାୟତା ଓ ପ୍ରୋତ୍ସାହନ ମିଳୁନଥିବାରୁ ଚଷାପୁଅର ପରବର୍ତ୍ତୀ ପିଢ଼ୀ ଆଉ ଚାଷ କ୍ଷେତ ପାଇଁ ମନ ବଳାଉ ନାହାଁନ୍ତି ବରଂ ବିକ୍ରି କରିଦେଇ ନିଜର ଅନ୍ୟ ରୋଜଗାର କଥା ସେମାନେ ବିଚାର କରୁଛନ୍ତି । ଚାଷକ୍ଷେତ କମିବାର ଅନ୍ୟତମ ପ୍ରମୁଖ କାରଣ ହେଉଛି ଜଳବାୟୁର ଅନିୟମିତତା । ପ୍ରତିବର୍ଷ ପ୍ରାକୃତିକ ବିପର୍ଯ୍ୟୟ ଚାଷ କ୍ଷେତର ପ୍ରମୁଖ କ୍ଷୟ ସାଧନା କରୁଥିବାରୁ ଏହାପାଇଁ ଚାଷୀପୁଅଟି ନିଜର ଆର୍ଥିକ ସାମର୍ଥ୍ୟ ହରାଉଛି । ଶିଳ୍ପ ପ୍ରଗତି ପାଇଁ ବ୍ୟାପକ ଚାଷୀକ୍ଷେତ ଉଜୁଡ଼ି ଯାଉଥିବାରୁ ଏବଂ ଏହାର ପରିପାର୍ଶ୍ୱିକ ପ୍ରତିକ୍ରିୟା ପାଇଁ ନିକଟବର୍ତ୍ତୀ ଚାଷକ୍ଷେତ ନଷ୍ଟ ହୋଇଯାଇଥିବାରୁ ଏହାମଧ ଅନ୍ୟତମ ମୁଖ୍ୟ କାରଣ । ଜଳସେଚନ ଅଭାବରୁ ଭାରତର ବିଭିନ୍ନ ରାଜ୍ୟରେ ଚାଷକ୍ଷେତ ଫଳପ୍ରସୂ ହୋଇପାରୁନାହିଁ । ଏହାଦ୍ୱାରା ଚାଷୀପୁଅଟି ନିଜ ଚାଷ କ୍ଷେତକୁ ବରଂ ବିକ୍ରି କରିଦେବା ପାଇଁ ପ୍ରକାରାନ୍ତରେ ବାଧ ହେଉଛି । ଭାରତର ବିଭିନ୍ନ ରାଜ୍ୟରେ ଚାଷ କ୍ଷେତ କମୁଥିବାରୁ ଏହା ଖାଦ୍ୟଶସ୍ୟ ଉପରେ ଗୁରୁତର ପ୍ରଭାବ ପକାଇବ । ଯାହାଦ୍ୱାରା ଦରଦାମ ବୃଦ୍ଧି ହେବା ସହ ବେଲଗାମ ଅର୍ଥନୀତି ସମସ୍ତଙ୍କ ପାଇଁ ବେଡ଼ି ଉପରେ କୋରଡ଼ା ହେବ ।

– ÊùgûK Kêcûe aûeòK

ଶୁଣିବାକୁ ମିଳୁନି ଘରଚଟିଆଙ୍କ ଚିଂ... ଚିଂ... ରାବ

ଚିଂ... ଚିଂ... ରାବରେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଘରକୁ କମ୍ପଉଥିବା ଘରଚଟିଆଙ୍କୁ ଏବେ ଆଉ ଦେଖିବାକୁ ମିଳୁନାହିଁ । ଏହି ଛୋଟ ଆକୃତିର ସୁନ୍ଦର ପକ୍ଷୀମାନେ ସାଧାରଣତଃ ମନୁଷ୍ୟ ରହୁଥିବା ଘରମାନଙ୍କରେ ବାସ କରିଥାନ୍ତି ଏବଂ ପିଲାମାନେ ଏହାକୁ ପିଲାଦିନୁ ଦେଖିବାକୁ ପାଇଥାନ୍ତି । ଏମାନଙ୍କ କଳରବରୁ ଖୁବ୍ ମଜା ଉଠାଇବା ସହ ଧିରେ ଧିରେ ବଡ଼ ହୋଇଥାନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ଏବେ ସ୍ଥିତି ବଦଳି ଗଲଣି । ଘରଚଟିଆଙ୍କ ଅସ୍ତିତ୍ୱ ଏବେ ସଂକଟରେ । ଏମାନେ ବିଲୁପ୍ତ ପ୍ରଜାତି ପକ୍ଷୀଙ୍କ ତାଲିକାରେ ସାମିଲ ହୋଇଗଲେଣି । ଭାରତ ସମେତ ବିଶ୍ୱର ଅନ୍ୟ ଅ□ଳରେ ମଧ୍ୟ ଏମାନଙ୍କ ସଂଖ୍ୟା ଦ୍ରୁତ ହ୍ରାସ ଘଟୁଛି । ଏ ସଂପର୍କରେ ଏକ ସଂକ୍ଷିପ୍ତ ରିପୋର୍ଟ...

ଚିଂ... ଚିଂ... ରାବରେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଘରକୁ କମ୍ପଉଥିବା ଘରଚଟିଆଙ୍କୁ ଏବେ ଆଉ ଦେଖିବାକୁ ମିଳୁନାହିଁ । ଏହି ଛୋଟ ଆକୃତିର ସୁନ୍ଦର ପକ୍ଷୀମାନେ ସାଧାରଣତଃ ମନୁଷ୍ୟ ରହୁଥିବା ଘରମାନଙ୍କରେ ବାସ କରିଥାନ୍ତି ଏବଂ ପିଲାମାନେ ଏହାକୁ ପିଲାଦିନୁ ଦେଖିବାକୁ ପାଇଥାନ୍ତି । ଏମାନଙ୍କ କଳରବରୁ ଖୁବ୍ ମଜା ଉଠାଇବା ସହ ଧିରେ ଧିରେ ବଡ଼ ହୋଇଥାନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ଏବେ ସ୍ଥିତି ବଦଳି ଗଲଣି । ଘରଚଟିଆଙ୍କ ଅସ୍ତିତ୍ୱ ଏବେ ସଂକଟରେ । ଆଗରୁ ଏମାନଙ୍କୁ ଯଥେଷ୍ଟ ସଂଖ୍ୟାରେ ଦେଖିବାକୁ ମିଳୁଥିବାବେଳେ ଏବେ ଏମାନଙ୍କୁ ଆଉ ପ୍ରାୟତଃ ଦେଖିବାକୁ ମିଳୁନାହିଁ ।

ଏମାନେ ସାଧାରଣତଃ ମନୁଷ୍ୟ ବାସ କରୁଥିବା ଘରମାନଙ୍କରେ ବାସ କରିଥାନ୍ତି । ବିଶ୍ୱର ପ୍ରାୟ ସବୁ ଅ□ଳରେ ଏମାନେ ଦେଖାଯାଆନ୍ତି । ଇଉରୋପ ଏବଂ ଏସିଆ ମହାଦେଶର ବିଭିନ୍ନ ଦେଶମାନଙ୍କରେ ଏମାନଙ୍କୁ ବିଶେଷ ଭାବେ ଦେଖିବାକୁ ମିଳିଥାଏ । ଭାରତରେ ଏମାନଙ୍କ ସଂଖ୍ୟା ଯଥେଷ୍ଟ ଥିଲା । ପ୍ରାୟ ପ୍ରତ୍ୟେକଙ୍କ ଘରେ ଏମାନଙ୍କୁ ବାସ କରିବାର ଦେଖିବାକୁ ମିଳୁଥିଲା । ଘରଚଟିଆ ଯେତେବେଳେ ତାର ପିଲାକୁ ଖାଦ୍ୟ ଖୁଆଉଥିଲେ ତାକୁ ଦେଖି ଆମ ପିଲାମାନେ ଖୁବ୍ ଖୁସି ହେଉଥିଲେ । କିନ୍ତୁ ଏବେ ଘରଚଟିଆଙ୍କୁ ଦର୍ଶନ କରିବା ମୁସ୍କିଲ ହୋଇଗଲାଣି । ଏମାନେ ବିଲୁପ୍ତ ପ୍ରଜାତି ପକ୍ଷୀଙ୍କ ତାଲିକାରେ ସାମିଲ ହୋଇଗଲେଣି । ଭାରତରୁ ଏମାନଙ୍କ ସଂଖ୍ୟା ୮୦ ପ୍ରତିଶତ କମି ଯାଇଥିବା ପକ୍ଷୀ ବିଜ୍ଞାନୀମାନେ ମତଦିଅନ୍ତି । ଯଦି ଏମାନଙ୍କ ସଂରକ୍ଷଣ ନକରାଯାଏ, ତେବେ ହୁଏତ ଘରଚଟିଆ ମନୁଷ୍ୟ ସମାଜ ପାଇଁ ଇତିହାସ ହୋଇଯିବ ଏବଂ ଭବିଷ୍ୟତ ପୀଢ଼ିମାନେ ଏହାକୁ ଦେଖିବାକୁ ପାଇପାରିବେ ନାହିଁ ।

କେବଳ ଯେ, ଭାରତରେ ଏମାନଙ୍କ ସଂଖ୍ୟା ହ୍ରାସ ପାଇଛି ତା ନୁହେଁ । ବିଦେଶରେ ମଧ୍ୟ ଏମାନଙ୍କ ଅବସ୍ଥିତି ଲୁପ୍ତ ହେବାକୁ ବସିଲାଣି । ବିଶ୍ୱସ୍ତରରେ ହୋଇଥିବା ଏକ ଅଧ୍ୟୟନରେ ଏମାନଙ୍କୁ ବିଲୁପ୍ତ ପ୍ରଜାତି ପକ୍ଷୀଙ୍କ ତାଲିକାରେ ସ୍ଥାନ ଦିଆଯାଇଛି ।

ଅନ୍ୟପକ୍ଷରେ ଭାରତର ପଶ୍ଚିମା□ଳରେ ହୋଇଥିବା ଏକ ସର୍ବେକ୍ଷଣରୁ ଜଣାପଡ଼ିଛି ଯେ, ଏମାନଙ୍କ ସଂଖ୍ୟା ଅତିମାତ୍ରାରେ ହ୍ରାସ ପାଇବାରେ ଲାଗିଛି । କେଉଁଠି କେମିତି କାଁ ଭାଁ ଦେଖିବାକୁ ମିଳୁଛନ୍ତି ଘରଚଟିଆ । ଆଗରୁ ଗାଁ ମାନଙ୍କରେ ଏମାନଙ୍କୁ ଯଥେଷ୍ଟ ସଂଖ୍ୟାରେ ଦେଖିବାକୁ ମିଳୁଥିଲା । ଏବେ କିନ୍ତୁ ଗାଁରେ ଏମାନଙ୍କ ଅବସ୍ଥିତି ଲୁପ୍ତପ୍ରାୟ । ସହରରେ ଏମାନେ ବେଳେବେଳେ ଦେଖା ଯାଉଛନ୍ତି ।

ଏମାନଙ୍କ ସଂଖ୍ୟା ଦିନକୁ ଦିନ କମୁଥିବାରୁ ପକ୍ଷୀ ବିଜ୍ଞାନୀ ଏବଂ ପରିବେଶବିତ୍‌ମାନେ ଏହାକୁ ନେଇ ଖୁବ୍ ଚିନ୍ତା ପ୍ରକଟ କରିଛନ୍ତି । ଏବେ ଏମାନଙ୍କ ସଂରକ୍ଷଣ ପାଇଁ ମଧ୍ୟ କେତେକ ଉଦ୍ୟମ ଆରମ୍ଭ କରିଦେଇଛନ୍ତି । ଘରଚଟିଆଙ୍କ ସଂରକ୍ଷଣ ପାଇଁ ସଚେତନତା ସୃଷ୍ଟି କରିବା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ମାର୍ଚ୍ଚ ୨୦କୁ 'ବିଶ୍ୱ ଘରଚଟିଆ ଦିବସ' ଭାବେ ପାଳନ କରାଯାଉଛି । ନିକଟରେ ବିଭିନ୍ନ ସ୍ଥାନରେ ଏହି ଦିବସ ପାଳିତ ହୋଇଯାଇଛି । ଫଳରେ ଏବେ ଲୋକମାନେ ଏମାନଙ୍କୁ ବ□ାଇବା ପାଇଁ ଉଦ୍ୟମ ଆରମ୍ଭ କରିଦେଇଛନ୍ତି ।

ପରିବେଶବିତ୍‌ମାନଙ୍କ ମତରେ ଆବାସ ହ୍ରାସ, ଶସ୍ୟରେ କୀଟନାଶକ ଔଷଧ ବ୍ୟବହାର, ଆହାର ନମିଳିବା ଏବଂ ମୋବାଇଲ ଫୋନ୍ ଏବଂ ମୋବାଇଲ ଟାୱାରରୁ ବାହାରୁଥିବା ସୂକ୍ଷ୍ମ ତରଙ୍ଗ ଘରଚଟିଆଙ୍କ ଅସ୍ତିତ୍ୱ ହ୍ରାସର ମୁଖ୍ୟ କାରଣ । ଏମାନେ ସାଧାରଣତଃ ଚାଳ ଘରମାନଙ୍କରେ ବସା ବାନ୍ଧିଥାନ୍ତି । ଏବେ ଚାଳ ଘର କମିବାରେ ଲାଗୁଥିବାରୁ ଏମାନେ ବାସ ନପାଇ ମୃତ୍ୟୁବରଣ କରୁଛନ୍ତି । ଅନ୍ୟପକ୍ଷରେ ସେମାନଙ୍କ ପକ୍ଷୀରେ ରଙ୍ଗ ଲଗାଇ ପୁଣି ଛାଡ଼ି ଦେଉଥାନ୍ତି । ଏଭଳି କରିବା ଦ୍ୱାରା ଘରଚଟିଆଙ୍କୁ ଉଡ଼ିବାରେ ଅସୁବିଧା ହୋଇଥାଏ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟ ଖରାପ ହୋଇଥାଏ । ଯାହାଫଳରେ ସେମାନେ ମୃତ୍ୟୁବରଣ କରିଥାନ୍ତି । ଉପଯୁକ୍ତ ଆବାସ ଅଭାବରୁ ସେମାନଙ୍କୁ କାଉ, ଚିଲ ଭଳି ହିଂସ୍ର ପକ୍ଷୀମାନେ ଖାଇଯାଆନ୍ତି ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ଅଣ୍ଡାଗୁଡ଼ିକୁ ନଷ୍ଟ କରିଦିଅନ୍ତି ।

ସଚେତନତା ଅଭାବରୁ ମଧ୍ୟ ଏମାନଙ୍କ ସଂଖ୍ୟା ହ୍ରାସ ପାଉଥିବା କେତେକ ଅଭିଯୋଗ କରନ୍ତି । ଦେଖାଯାଏ ଯେ, ଲୋକମାନେ ସେମାନଙ୍କ ଘରେ ଘରଚଟିଆ ବସା ବାନ୍ଧିବା ସେମାନଙ୍କ ଘର ଭାଙ୍ଗି ଦିଅନ୍ତି ।

ଅନେକ ସମୟରେ ପିଲାମାନେ ଘରଚଟିଆଙ୍କୁ ଧରି ସେମାନଙ୍କ ଗୋଡ଼ରେ ଡୋର ବାନ୍ଧି ସେମାନଙ୍କୁ ଛାଡ଼ି ଦେଇଥାନ୍ତି । ଏହାଦ୍ୱାରା ସେମାନଙ୍କ ଗୋଡ଼ରେ ଲାଗିଥିବା ଡୋର ବେଳେବେଳେ ଗଛ ଡ଼ାଳରେ ଲାଗି ରହିବାରୁ ସେମାନେ ଉଡ଼ି ନପାରି ମୃତ୍ୟୁବରଣ କରିଥାନ୍ତି । କେବଳ ସେତିକି ନୁହେଁ ଅନେକ ସମୟରେ ପିଲାମାନେ ଘରଚଟିଆଙ୍କୁ ଧରି ସେମାନଙ୍କୁ ଚିହ୍ନଟ କରିବା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଅନ୍ୟପକ୍ଷରେ ଏବେ ସେମାନେ ଠିକ୍ ବାସ ପାଉନଥିବାରୁ ଗୃହପାଳିତ ବିଲେଇ, କୁକୁରମାନେ ମଧ୍ୟ ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ବିପଦ ସାଜିଛନ୍ତି । ଅନେକ ସମୟରେ ବିଲେଇ କୁକୁରମାନେ ସେମାନଙ୍କୁ ଆକ୍ରମଣ କରି ମାରି ଦେଉଛନ୍ତି ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ବସା ଭାଙ୍ଗି ନଷ୍ଟ କରି ଦେଉଛନ୍ତି ।

ଘରଚଟିଆମାନେ ପରିବେଶ ପାଇଁ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଉପକାରୀ । ଏମାନଙ୍କ ବଂଶ ରକ୍ଷା କରିବା ପାଇଁ ଲୋକମାନେ ସଚେତନ ହେବା ସହ ନିଜ ନିଜ ଘରେ ସେମାନଙ୍କ ରହିବା ପାଇଁ ଏଭଳି ସ୍ଥାନ ଉପଲବ୍ଧ କରିବା ଆବଶ୍ୟକ ଯେଉଁଠାରେ ସେମାନେ ବସା ବାନ୍ଧିବା ସହ ହିଂସ୍ର ପକ୍ଷୀମାନଙ୍କ ଆକ୍ରମଣରୁ ରକ୍ଷା ପାଇପାରିବେ ।

ଘରେ ରଖନ୍ତୁ ରୁପାର ଗଣେଶ ମୂର୍ତ୍ତି

ଘରେ ରଖାଯାଉଥିବା ପ୍ରତ୍ୟେକ ଜିନିଷ ଘରର ସଦସ୍ୟମାନଙ୍କ ଉପରେ ପ୍ରଭାବ ପକାଇଥାଏ । କାରଣ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଜିନିଷର ରହିଛି ସକାରାତ୍ମକ ଏବଂ ନକାରାତ୍ମକ ଉର୍ଜା । ବାସ୍ତୁ ଅନୁସାରେ ଯଦି ଦେଖାଯାଏ ତେବେ ଏହାର ସୁପ୍ରଭାବକୁ ଅଧିକ ଲାଭ କରିହେବ । ସାଧାରଣତଃ ବିବାହ ପରେ ସ୍ୱାମୀ-ସ୍ତ୍ରୀଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଛୋଟମୋଟ ଝଗଡ଼ାଝାଟି ତ' ହୋଇଥାଏ । ଥରେ ନୁହେଁ କି ଦୁଇଥର ନୁହେଁ ଅନେକ ଥର । ବେଳେବେଳେ ଏହା ବଡ଼ ଆକାର ମଧ୍ୟ ନେଇଥାଏ । ଯାହାଫଳରେ ଉଭୟଙ୍କ ଜୀବନରେ ଆସିଯାଏ ଝଡ଼ । ଘରେ ସମସ୍ତଙ୍କ ମାନସିକ ଦୁଶ୍ଚିନ୍ତା ବୃଦ୍ଧିପାଏ । ନିରାନନ୍ଦରେ ଚାଲିଥାଏ ଜୀବନ । ଏହି ସମୟରେ ବାସ୍ତୁ ଶାସ୍ତ୍ରକୁ ଗୁରୁ କରି ଯଦି ଏକ ଉପାୟ ମାନିବା, ତେବେ ଅନେକ ଲାଭ ମିଳିବା ସହ ପରିବାର ଖୁସିରେ ଚଳିବ । ସମସ୍ତଙ୍କ ମୁହଁରେ ହସ ଭରିଯିବ । ସମସ୍ତେ ସୁଖରେ କାଳାତିପାତ କରିବେ । ଆସନ୍ତୁ ଜାଣିବା କ'ଣ ସେ ଉପାୟ ।

ବାସ୍ତୁ ଅନୁସାରେ ଶ୍ରୀଗଣେଶଙ୍କୁ ପରିବାର ସୁଖଦୁଃଖର ଦେବତା ରୂପେ ବିଚାର କରାଯାଇଥାଏ । ଶ୍ରୀଗଣେଶଙ୍କ ଆରାଧନା କଲେ ପରିବାରର ସୁଖଶାନ୍ତି ଫେରିଆସେ । ଘରେ ସୁଖସମୃଦ୍ଧି ବୃଦ୍ଧିପାଏ । ଆଉ ଏଥିସହ ପରସ୍ପର ମଧ୍ୟରେ ସୁସମ୍ପର୍କ ରହିଥାଏ । ଏହି କାରଣରୁ ପ୍ରଥମ ଆରାଧ୍ୟ ଦେବତା ଗଣେଶଙ୍କ ମୁ□ ଘରେ ରଖି ପୂଜା କରିବା ଅତ୍ୟନ୍ତ ଶୁଭ । ତେବେ ବାସ୍ତୁ ଅନୁସାରେ ଘରେ ରୂପାର ଗଣେଶ ମୁ□ ରଖିଲେ ସ୍ୱାମୀ-ସ୍ତ୍ରୀ ମଧ୍ୟରେ ଝଗଡ଼ାଝାଟି ପରିବ□ ସୁସମ୍ପର୍କ ଏବଂ ପ୍ରେମ ବଢିଥାଏ ।

ବାସ୍ତୁଦୋଷ ଦୂର କରେ ତୁଳସୀ

ଅର୍ଥ ଆଜିକାଲି ସମସ୍ତଙ୍କ ପାଇଁ ଅତ୍ୟାବଶ୍ୟକ ହୋଇପଡ଼ିଛି । ତେଣୁ ଏହାର ମହ□ବଢ଼ିଯାଇଛି ଆଜି ଅନ୍ୟ ସବୁ କିଛି ଅପେକ୍ଷା । କହିବାକୁ ଗଲେ ଅର୍ଥ ହିଁ ସବୁକିଛି ନୁହେଁ ତଥାପି ସବୁକିଛି ହୋଇପଡ଼ିଛି । ସେ ଧନୀ ହେଉକି ଗରିବ ଅର୍ଥ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଲୋଡ଼ା । ତେଣୁ ସମସ୍ତେ ଅର୍ଥ ପଛରେ ଦୌଡ଼ିଥାନ୍ତି । ନିଜର ଖୁସି ଏବଂ ଆନନ୍ଦ ତଥା ଆବଶ୍ୟକତା ପୂରଣ କରିବା ପାଇଁ ।

ଅନେକ ଧର୍ମ ତଥା ଜ୍ୟୋତିଷ ଶାସ୍ତ୍ରରେ ମଧ୍ୟ ଧନ ପ୍ରାପ୍ତି ପାଇଁ ବିଭିନ୍ନ ପ୍ରକାର ଉପାୟ ବିଷୟରେ କୁହାଯାଇଛି । ତେବେ ଧନ ପାଇଁ ମାତା ଲକ୍ଷ୍ମୀଙ୍କ କୃପା ଲାଭ କରିବା ନିହାତି ଆବଶ୍ୟକ । ଯଦି କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ କୁଣ୍ଡଳିରେ ଗ୍ରହ ଦୋଷ କାରଣରୁ ଧନପ୍ରାପ୍ତିରେ ବାଧା ସୃଷ୍ଟି ହେଉଥାଏ ତେବେ ସେହିପରି ଗ୍ରହର ଉଚିତ୍ ଉପଚାର କରାଯିବା ଆବଶ୍ୟକ । ଏଥିସହ ମହାଲକ୍ଷ୍ମୀଙ୍କୁ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ କରିବା ଆବଶ୍ୟକ । ଶାସ୍ତ୍ର କୁହେ, ଯେଉଁ ଗୃହରେ ତୁଳସୀ ଗଛ ରହିଥାଏ ସେଠାରେ ଧନର ଅଭାବ ରହେ ନାହିଁ । କାରଣ ତୁଳସୀକୁ ପବିତ୍ର ତଥା ପୂଜ୍ୟ ବୋଲି ମନେକରାଯାଏ । ତେଣୁ ତାକୁ ପ୍ରତିଦିନ ପୂଜା କରାଯାଇଥାଏ । ଯଦ୍ୱାରା ଘରେ ଅର୍ଥ ସମସ୍ୟା ଦେଖାଦେଇନଥାଏ । ଏଥିସହ ବାସ୍ତୁ ଅନୁସାରେ ତୁଳସୀ ଗଛ ଘରେ ରହିଲେ ଅନ୍ୟ ପ୍ରକାର କେତେକ ବାସ୍ତୁ ଦୋଷ ମଧ୍ୟ ଆପେ ଆପେ କଟିଯାଏ ବୋଲି ଜଣାଯାଇଛି । ଆୟୁର୍ବେଦ ଅନୁସାରେ ତୁଳସୀ ପତ୍ର ପ୍ରତିଦିନ ଖାଇଲେ ବ୍ୟକ୍ତି ସୁସ୍ଥ ରହିଥାଏ ଏବଂ ସକାରାତ୍ମକ ଶକ୍ତି ପ୍ରାପ୍ତି ହୁଏ । ତେଣୁ ପୂଜା ଶେଷରେ ତୁଳସୀ ପତ୍ର ପାଇବାର ନିୟମ ରହିଛି ।

ଗ୍ରହଶାନ୍ତି ପାଇଁ ଜପମନ୍ତ୍ର

ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଗ୍ରହର ଶାନ୍ତି ପାଇଁ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଜପମନ୍ତ୍ର ରହିଛି । ତାହାପୁଣି ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଥର ଶୁଦ୍ଧପୁ□ ଭାବେ ଏକାନ୍ତ ଭକ୍ତିର ସହିତ ଜପ କରିବାକୁ ପଡ଼ିବ । ଫଳରେ ସର୍ବବିଧ ମଙ୍ଗଳ ହେବା ସହିତ ଗ୍ରହଶାନ୍ତି ହୋଇଥାଏ । କେଉଁଗ୍ରହ ଶାନ୍ତି ପାଇଁ କେତେ ଥର ଜପ କରିବାକୁ ପଡ଼ିବ ଓ ଗ୍ରହଶାନ୍ତିର ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ମନ୍ତ୍ର କ'ଣ ତାହା ଜାଣନ୍ତୁ ।

- ରବି ଗ୍ରହ ପାଇଁ ମନ୍ତ୍ର ହେଉଛି "ଓଁ ହ୍ରୀଂ ହଂସ ସୂର୍ଯ୍ୟାୟ ନମଃ" । ଏହାକୁ ସାତ ହଜାର ଥର ଜପ କରିବେ ।
- ଚନ୍ଦ୍ର ଗ୍ରହ ପାଇଁ ମନ୍ତ୍ର ହେଉଛି "ଓଁ ସୌଂ ସୋମାୟ ନମଃ" । ଏହାକୁ ଏଗାର ହଜାର ଥର ଜପ କରିବେ ।
- ମଙ୍ଗଳ ଗ୍ରହ ପାଇଁ ମନ୍ତ୍ର ହେଉଛି, "ଓଁ ଭୌ ଭୌ ମାୟ ନମଃ" । ଏହାକୁ ଦଶ ହଜାର ଥର ଜପ କରିବେ ।
- ବୁଧ ଗ୍ରହ ପାଇଁ ମନ୍ତ୍ର ହେଉଛି, "ଓଁ ହ୍ରୀଂ କୌଂ ଡଂ ଗ୍ରହନାଥାୟ ବୁଧାୟ ନମଃ" । ଏହାକୁ ଦଶ ହଜାର ଥର ଜପ କରିବା ବିଧେୟ ।
- ବୃହସ୍ପତି ପାଇଁ ମନ୍ତ୍ର ହେଉଛି, "ଓଁ ଐଂ ଶ୍ରୀଂ ବୃହସ୍ପତୟେ ନମଃ" । ଏହାକୁ ଊନବିଂଶ ହଜାର ଥର ଜପ କରିବେ ।
- ଶୁକ୍ର ଗ୍ରହ ପାଇଁ ମନ୍ତ୍ର ହେଉଛି, "ଓଁ ଐଂ ଚ୍ଛି ରୀଂ ଶୁକ୍ରାୟ ନମଃ" । ଏହା ଷୋହଳ ହଜାର ଥର ଜପ କରାଯାଏ ।
- ଶନି ଗ୍ରହ ନିମନ୍ତେ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ମନ୍ତ୍ର ହେଉଛି, "ଓଁ ଐଂ ହ୍ରୀଂ ଶ୍ରୀ ଶନୈଶ୍ଚରାୟ ନମଃ" । ଏହି ମନ୍ତ୍ରକୁ ତେଇଶି ହଜାର ଥର ଜପ କରିବେ ।
- ରାହୁ ଗ୍ରହକୁ ଶାନ୍ତି କରିବା ପାଇଁ "ଓଁ କ୍ରୀଂ କ୍ରୀଂ ହୁଂ ହୁଂ ଟଂ ଟଙ୍କଧାରଣେ ରାହବେ ରଂ ହ୍ରୀଂ ଶ୍ରୀଂ ମୈଂ ନମଃ" ମନ୍ତ୍ରକୁ ଅଠର ହଜାର ଥର ଜପ କରିବା ନିୟମ ରହିଛି ।
- ସେହିପରି କେତୁକୁ ଶାନ୍ତି କରିବା ନିମନ୍ତେ "ଓଁ ହ୍ରୀଂ କ୍ରୀଂ କ୍ରୂଂ ଭଂ ନମଃ" ମନ୍ତ୍ରକୁ ଜପ କରନ୍ତୁ । ଏହାକୁ ମଧ୍ୟ ଅଠର ହଜାର ଥର ଜପ କରାଯାଏ ।

ସୋମବାର ଦିନ ହିଁ କାଟନ୍ତୁ ନଖ

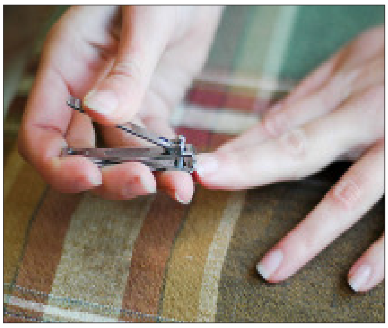

ସପ୍ତାହକ ସାତ ଦିନ । ପ୍ରତି ଦିନକୁ କୌଣସି ନା କୌଣସି ଗ୍ରହ ସହିତ ତୁଳନା କରାଯାଇଥାଏ । ତେଣୁ ସେହି ଅନୁସାରେ ଆମର କାର୍ଯ୍ୟ କରିବା ପ୍ରଣାଳୀରେ ମଧ୍ୟ କେତେକ ବିଧିବିଧାନ ବା ନିୟମକାନୁନ୍ କରାଯାଇଛି । ଯେପରି ଗୁରୁବାର ଦିନ ଘର ସଫା କରିବା ମନା । ନଖ କାଟିବା ମନା । କେଶ ସଫା କରିବା ମନା । ଏହି ପରି ଅନେକ ବାରଣ ରହିଛି ଆମ ସଂସ୍କୃତିରେ । ଏହିସବୁ ଦିନଗୁଡ଼ିକରେ ଏପରି କାର୍ଯ୍ୟ କରିବାକୁ ବାରଣ କରାଯିବାର ମଧ୍ୟ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ରହିଛି । ଶନିବାର, ମଙ୍ଗଳବାର ଏବଂ ଗୁରୁବାର ଦିନ ଗ୍ରହ-ନକ୍ଷତ୍ରଙ୍କ ସମ୍ବେଦନଶୀଳ ପ୍ରଭାବ ମାନବୀୟ ମସ୍ତିଷ୍କ ଉପରେ ବିଶେଷ ଭାବେ ପଡ଼ିଥାଏ । ଯାହାକୁ ସିଧାସିଧି କହିଲେ ଗ୍ରହଦଶା ପଡ଼େ । କାରଣ ମଣିଷର ମୁଣ୍ଡ ତଥା ଆଙ୍ଗୁଠି ଅତ୍ୟନ୍ତ ସମ୍ବେଦନଶୀଳ ଅଟେ । ତେଣୁ ନଖ କାଟିବା ବା ଅନ୍ୟ କେତେକ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବାକୁ ଏହି ଦିନଗୁଡ଼ିକରେ ବାରଣ କରାଯାଇଛି । ସେହିପରି କିନ୍ତୁ ଏକ କଥା ରହିଛି ସୋମବାର ଦିନ ନଖ କାଟିବା ଶୁଭ ବା ଭଲ । ଆମର ଧର୍ମଶାସ୍ତ୍ର ତଥା ପୁରାଣରେ ଲେଖାଯାଇଛି ଯେ ଯେପରି ଶନିବାର ଦିନ ନଖ କାଟିଲେ ମଣିଷର ଆୟୁ କମିଯାଏ ସେହିପରି ସୋମବାର ଦିନ କିନ୍ତୁ ନଖ କାଟିଲେ ମଣିଷର ଆୟୁ ବୃଦ୍ଧି ପାଇଥାଏ । ତେଣୁ ଯଦି କେବେ ନଖ କାଟନ୍ତି ତେବେ ସୋମବାର ଦିନ ହିଁ କାଟନ୍ତୁ ।

ଜାଣନ୍ତୁ ସ୍ୱପ୍ନର ଫଳାଫଳ

ପ୍ରତ୍ୟେକ ମଣିଷ ଶୋଇଥିବା ଅବସ୍ଥାରେ ପ୍ରାୟତଃ ସ୍ୱପ୍ନ ଦେଖିଥାନ୍ତି । ଯାହା ସେମାନେ କରିଥାନ୍ତି ବା ଆଗକୁ ହେବାକୁ ଥାଏ ଏହିପରି କିଛି ସଙ୍କେତକୁ ସୂଚାଇଥାଏ ଏହି ସ୍ୱପ୍ନ । ତେବେ ଯଦି ଆମେ ସେସବୁକୁ ବୁଝି ପାରିବା ତେବେ ସତର୍କ ହୋଇପାରିବା । ତେଣୁ ଆସନ୍ତୁ ଜାଣିବା କେଉଁ ସ୍ୱପ୍ନ ଦେଖିଲେ କ'ଣ ସୁଚାଏ । ସ୍ୱପ୍ନରେ ଯଦି ଅଜଗର ସାପକୁ ବା କୌଣସି ବଡ଼ ସାପକୁ ନିଜେ ମାରିବାର ଦେଖିବେ ତେବେ ଜାଣନ୍ତୁ ଆପଣଙ୍କ ସମସ୍ତ ଦୁଶ୍ଚିନ୍ତା ଗଲା । ଯଦି ଅନ୍ଧଲୋକ ଦେଖିବେ ତେବେ କୌଣସି ବିପଦ ଆସିବାର ସମ୍ଭାବନା ରହିଛି । ପାଚିଲା ଆମ୍ବ ଦେଖିଲେ ଜାଣିବେ ସିଦ୍ଧି ଲାଭ ହେବ । ଆମ୍ବ ବଉଳ ଦେଖିଲେ ବାହାଘର ହେବାର ସୁଚନା ଦେଇଥାଏ । ପଇସା ପାଇବାର ଦେଖିଲେ କୃପଣ ହେବେ ବୋଲି ଜାଣନ୍ତୁ । କିନ୍ତୁ ପଣସ ଦେଖିଲେ ସର୍ବଶୁଭ ହେବ ନିଶ୍ଚିତ ।

ସଂକଳ୍ପ ୨୦୧୫

- ସମ୍ବାଦପତ୍ର ପଢ଼ାରୁ ଦିନ ଆରମ୍ଭ କରନ୍ତୁ ।
- ମୁଭି ଚ୍ୟାନେଲ୍ ସାଙ୍ଗକୁ କିଛି ନୂଆ ଚ୍ୟାନେଲ ଦେଖିବା ଆରମ୍ଭ କରନ୍ତୁ ।
- ମିଛି କହିବା ଛାଡ଼ନ୍ତୁ ଏବଂ ସର୍ବଦା ସତ କହିବାର ସଂକଳ୍ପ କରନ୍ତୁ ।
- ପଡୋଶୀଙ୍କ ସହିତ ଝଗଡ଼ା କରନ୍ତୁ ନାହିଁ ।
- ନିଜର ଅତୀତକୁ ଭୁଲି ବ□ମାନ ପାଇଁ ଯୋଜନା ପ୍ରସ୍ତୁତ କରନ୍ତୁ ।
- ବର୍ଷର ପ୍ରଥମ ଦିନରେ ନିଜ ବାଡ଼ିବଗିଚାରେ କିଛି ଗଛ ଲଗାନ୍ତୁ ।
- ମାସକୁ ଦୁଇଥର କିଛି ସମୟ କୌଣସି ଅନାଥାଶ୍ରମ ଏବଂ ବୃଦ୍ଧାଶ୍ରମରେ କଟାନ୍ତୁ ।
- ଫିଟ୍ ରହିବା ପାଇଁ ବ୍ୟାୟାମ, ପ୍ରାତଃଭ୍ରମଣରେ ଯିବା ପାଇଁ ଦୃଢ଼ ସଂକଳ୍ପ ନିଅନ୍ତୁ ।
- ଅଫିସ୍‌ରେ ଶୋଇବା ବନ୍ଦ କରନ୍ତୁ ।
- ଲୁଚି କରି କମ୍ପ୍ୟୁଟରରେ ଅନ୍ୟର ଫୋଲ୍ଡର ଦେଖିବା ବନ୍ଦ କରନ୍ତୁ ।
- ଅଫିସ୍‌ର କାମ ଏବଂ ଟେନସନ ଘରକୁ ନିଅନ୍ତୁ ନାହିଁ ।
- ଧୂମପାନ, ମଦ୍ୟପାନ ଆଦି ଖରାପ ଅଭ୍ୟାସ ଛାଡ଼ିବା ପାଇଁ ପ୍ରତିଜ୍ଞା କରନ୍ତୁ ।
- ବିନା କାରଣରେ କିଛି ଏସ୍‌ଏମ୍‌ଏସ୍ କରନ୍ତୁ ନାହିଁ । ମୋବାଇଲ୍‌ରେ କେବଳ କାମ ସଂପର୍କରେ କଥାବା□। କରନ୍ତୁ ।
- କୋଲଡିଙ୍କସ୍ ଏବଂ ଆଇସ୍‌କ୍ରିମ୍ ଖାଇବାର ପରିମାଣ ସୀମିତ କରନ୍ତୁ ।
- କାହାର ବିଶ୍ୱାସ ଭାଙ୍ଗନ୍ତୁ ନାହିଁ । ଆପଣଙ୍କ ଉପରୁ ଅନ୍ୟମାନେ ଯେପରି ଆସ୍ଥା ନହରାଇବେ ସେଥିପ୍ରତି ସତର୍କ ରହନ୍ତୁ । ସମସ୍ତଙ୍କ ସହିତ ଉ□ମ ବ୍ୟବହାର କରନ୍ତୁ ।
- କଥା ଯାହା ହେଉନା କାହିଁକି ନିଜର ଚିନ୍ତାଧାରା ସକାରାତ୍ମକ ରଖନ୍ତୁ ।
- ଗୁରୁଜନମାନଙ୍କୁ ସମ୍ମାନ ଏବଂ ଆଦର କରନ୍ତୁ । ସେହିପରି ସାନମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ସ୍ନେହଶୀଳ ରହନ୍ତୁ ।
- ଜଙ୍କଫୁଡ୍ ଖାଇବା ବନ୍ଦ କରନ୍ତୁ ଏବଂ ନିଜ ଶରୀରର ଯତ୍ନ ନିଅନ୍ତୁ ।
- ଭବିଷ୍ୟତକୁ ଦୃଷ୍ଟିରେ ରଖି ନୂଆ ବର୍ଷରେ ଅଧିକ ସଂଚୟ ନିମନ୍ତେ ସଂକଳ୍ପ ନିଅନ୍ତୁ ।
- ଡିପ୍ରେସନ ତଥା ଅନ୍ୟ କୌଣସି ରୋଗ ଦୂର କରିବା ପାଇଁ ମନ ଭିତରେ ଆତ୍ମବିଶ୍ୱାସ ବଢ଼ାନ୍ତୁ ।
- ଖରାପ ସାଙ୍ଗ ଛାଡନ୍ତୁ ଏବଂ କିଛି ନୂଆ ସାଙ୍ଗ ବାଛନ୍ତୁ ।
- ଘରେ ଜଳ, ବିଦ୍ୟୁତ୍ ଶକ୍ତି ଆଦିର ଅପଚୟ ରୋକିବା ପାଇଁ ପ୍ରତିଜ୍ଞା କରନ୍ତୁ । ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ସେ ସଂପର୍କରେ ସଚେତନ କରନ୍ତୁ ।
- ଯଦି ଆପଣ କର୍ମଜୀବୀ ଏବଂ ନିକଟରେ ଅବସର ଗ୍ରହଣ କରିଛନ୍ତି ତେବେ ନୂଆ ବର୍ଷରେ ମନ ନିରାଶ ନ କରି ନିଜକୁ କିପରି ବିଭିନ୍ନ କାର୍ଯ୍ୟରେ ବ୍ୟସ୍ତ ରଖିବେ ସେଥିପାଇଁ ଯୋଜନା ପ୍ରସ୍ତୁତ କରନ୍ତୁ ।
- ମନରୁ ଅହଂଭାବ ଦୂର କରିବା ନିମନ୍ତେ ଶପଥ ନିଅନ୍ତୁ । କାରଣ ଅହଂଭାବ ଆପଣଙ୍କର କ୍ଷତି ଘଟାଇଥାଏ ।

ପାକିସ୍ତାନରେ ସନ୍ତ୍ରାସବାଦୀଙ୍କ ବର୍ବୋରୋଚିତ ଅମାନୁଷିକ କାର୍ଯ୍ୟ ପାଇଁ ଓଡିମ୍ ପବ୍ଲିକ୍ ସ୍କୁଲ ଛାତ୍ରଛାତ୍ରୀମାନଙ୍କ ଶୋକସନ୍ତପ୍ତ ପ୍ରତିବାଦ । (ଫଟୋ-ଉତ୍କଳ ପ୍ରତିଭା)

FORM I

FORM OF DECLARATION

(see rule 3)

I, **Biswamitra Mishra** declare that I am the **printer and publisher of the newspaper** entitled UTKAL PRATIVA to be printed and published at Bhubaneswar and that particulars in respect of the said newspaper given hereunder are true to the best of my knowledge and belief.

1.	Title of the Newspaper	: UTKAL PRATIVA
2.	Language(s) in which is (to be) published	: Odia
3.	Periodicity of its publication	:
	a) Whether a daily, tri-weekly, bi-weekly, weekly fortnightly or otherwise	: Fortnightly
	b) In the case of daily, please state whether it morning or evening newspaper?	: NA
	c) In the case of a newspaper other than a daily, please state the days(s)/date(s) on which it is (to be) published	: Friday
4.	Retail selling price of the newspaper per copy	: Rs. 10/-
	a) If the newspaper is for free distribution, please state that it is "for free distribution"	: NA
	b) If it has only an annual subscription and no retail price, please state the annual subscription	: NA
5.	Publisher's name	: Mr. Biswamitra Mishra
	Nationality	: Indian
	a) Whether a citizen of India?	
	b) If a foreigner, please state the country of origin	:
	c) Address	: Plot No.-30, At/Po- Sailashree Vihar, P.S- C. S. Pur, Bhubaneswar-21, Dist- Khorda, Odisha
6.	Place of publication (please give the complete postal address)	: At- Sishu Vihar, Plot No.- 347, P.O- KIIT, Bhubaneswar-24
7.	Printer's name	: Biswamitra Mishra
	• Nationality	: Indian
	a) Whether a citizen of India?	
	b) If a foreigner, please state the country of origin	:
	• Address	: NA
8.	Name(s) of the printing press(es) where the newspaper is actually printed and the true and precise description of the premises on which the press(es) is/are installed	: Auroprava Printers N3/14, IRC Village, Bhubaneswar-751015
9.	Editor's name	: Dr. Satyabrata Minaketan
	• Nationality	: Indian
	a) Whether a citizen of India?	:
	b) If a foreigner, please state the country of origin.	
	Address	: Plot No.- 347, At- Sishu Vihar, P.O.- KIIT, Patia, Bhubaneswar-751024
10.	Owner's name (s)	: Dr. Satyabrata Minaketan
	a) Please state the particulars of individual(s) or of the firm, joint stock company, trust, co-operative society or association which owns the newspaper.	
	b) Please state whether the owner owns any other newspaper and if so, its name, periodicity, language and place of publication.	: No
11	Please state whether the declaration is in respect of	:
	a) A new newspaper, or	: Yes
	b) An existing newspaper,	: No
	c) Incase the declaration falls under item (b), the reason for filling the fresh declaration.	: Fresh Declaration

Signed in my presence 18/9/14

Date : ....

Signature 18/9/2014

Name (in block letters) : BISWAMITRA MISHRA

Designation : Publisher & Printer

PUBLISHER/PRINTER UTKAL PRATIVA BHUBANESWAR

Authenticated on this day 11th of month Nov Year 2014 under my seal and signature.

(Signature and seal of the District Magistrate, Khorda)

11/11/14

NIRANJAN SAHU, DISTRICT MAGISTRATE & COLLECTOR, KHORDHA

Printed & Published by Biswamitra Mishra, Owned & Edited by Dr. Satyabrata Minaketan and Printed at AUROPRAVA PRINTERS, N3/14, IRC Village, Bhubaneswar and Published at Sishu Vihar, Plot No - 347, PO - KIIT, Bhubaneswar - 751024.

ସହ ସଂପାଦକ - ସୁଧାଂଶୁ ଶେଖର ପାଣିଗ୍ରାହୀ

ସଂପାଦକ - ଡଃ. ସତ୍ୟବ୍ରତ ମିନକେତନ